

พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด
เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

OFFENSIVE BEHAVIORS AGAINST THE COMPUTER CRIME ACT B.E.
2550 (2007) OF SECONDARY STUDENTS IN MUNICIPAL SCHOOLS IN
NONGTHABURI MUNICIPALITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารของคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2552

KMITL-2009-ED-M-214-142

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

พฤติกรรมกรรมการทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการทำความผิด
เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

OFFENSIVE BEHAVIORS AGAINST THE COMPUTER CRIME ACT B.E.
2550 (2007) OF SECONDARY STUDENTS IN MUNICIPAL SCHOOLS IN
NONTHABURI MUNICIPALITY

T105075

ปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย

PEYACHAT KASETRATANACHAI

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....105075
วัน,เดือน,ปี.....16 พ.ย. 2552

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาวิทยาาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2552

KMITL-2009-ED-M-214-142

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**OFFENSIVE BEHAVIORS AGAINST THE COMPUTER CRIME ACT B.E.
2550 (2007) OF SECONDARY STUDENTS IN MUNICIPAL SCHOOLS IN
NONTHABURI MUNICIPALITY**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN SCIENCE EDUCATION (COMPUTER)
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2009

KMITL-2009-ED-M-214-142

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2009

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

Offensive Behaviors against the Computer Crime Act B.E. 2550 (2007) of Secondary Students in Municipal Schools in Nonthaburi Municipality

นักศึกษา นางปิยฉัตร เกษตรรัตน์

รหัสประจำตัว 47065514

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.วิไลวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.ดร.วิไลวรรณ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
รศ.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์	ศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ
รศ.ดร.ฉันทนา วิริยะเวชกุล	ศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ
รศ.ดร.พรณี สิริกิจวัฒน์	ศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ
ผศ.ไพฑูรย์	ศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ
ดร.เจษฎา	ศาสตราจารย์ ดร.วิไลวรรณ

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 25 พฤษภาคม 2552 เวลา 11.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะกรรมการอุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษวันที่ 29 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552 ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วย
การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาล
นครนนทบุรี

นักศึกษา

ปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย

รหัสประจำตัว

47065514

ปริญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)

พ.ศ.

2552

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณี ลีถิกวิวัฒน์

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีจำแนกตามลักษณะทางสังคมประชากรแบ่งเป็น เพศ รายได้ ผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำนวน 309 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อถามพฤติกรรมการกระทำความผิดและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

ผลการศึกษา สรุปได้ว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้ต่อวัน 31-50 บาท ประชากรส่วนใหญ่มีผลการเรียน 2.51-3.00 ประชากรส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ประชากรส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มากที่สุดคือ การใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ การใช้คำพูดที่ไม่สุภาพหรือในทางที่หมิ่นประมาทผู้อื่นทางเว็บบอร์ด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบควรร่วมกันป้องกันพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อไม่ให้มีการกระทำความผิด โดยกำหนดเป็นนโยบายในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้มากยิ่งขึ้น

Thesis Title	Offensive Behaviors against the Computer Crime Act B.E. 2550 (2007) of Secondary Students in Municipal Schools in Nonthaburi Municipality
Student	Mrs. Peyachat Kasetratanachai
Student ID	47065514
Degree	Master of Science
Programme	Science Education (Computer)
Year	2009
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Chantana Viriyavejakul
Thesis Co-Advisor	Associate Professor Dr. Punnee Leekitwattana

Abstract

The objective of this study is to study the offence behavior following Computer-Related Crime Act B.E. 2550 (2007). In addition, the comparison of secondary school students' behaviors were classified into the population association that comprised students' genders, GPA, income and parents' career. The questionnaires used were to collect the data. The population was 309 students in secondary school student Level 2 in the municipality schools under the Jurisdiction of the Nonthaburi. The data gained was processed by SPSS programme. The statistic parameters applied was percentage, mean and standard deviation. The reliability of the instrument calculated by Cronbrach Alph Coefficient was at 0.87

Result concluded that female was the most of population sample, the average students' income was between 31 to 50 baht per day. Students' GPA was between 2.51 to 3.00. Lastly, most parents' career was employment. About the offence behavior, using username and password illegal accessed in the internet. Hatred, contempt or humiliations to the other person in the web board were also employed but not very often. Therefore, the administrator, teacher and others

should defend the students from the offence behaviors. The study of Computer-Related Crime Act

B.E. 2550 (2007) should be promoted to increase the students' comprehension effectively.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก รศ.ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง จดบกร่องเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รศ.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์ ผศ.ไพฑูรย์ พิมดี และ ดร.เช้น แก้วยศ ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสุวุฒิ คุ่มทอง คุณแสงอุทัย มอโท และ คุณวชิระ แก้วภักดี ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขอขอบคุณ โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต โรงเรียนนครนนท์วิทยา 3 วัดนครอินทร์ โรงเรียนนครนนท์วิทยา 4 วัดบางแพรงเหนือ โรงเรียนนครนนท์วิทยา 5 ทานสัมฤทธิ์ อาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกท่านที่ท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ผู้เป็นที่รักและเคารพยิ่ง ได้ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงคนในครอบครัวทุกท่าน ขอขอบคุณเพื่อนๆ เพื่อนร่วมเรียน เพื่อนร่วมงาน รุ่นพี่ และรุ่นน้อง ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในทุกๆ ด้านตลอดมาและขอขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบพระคุณผู้ที่มีพระคุณทุกท่าน

ปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ.....	I
สารบัญตาราง.....	II
สารบัญภาพ.....	III
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต.....	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.....	30
2.3 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.....	33
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
3.1 ประชากร.....	41
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
3.5 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลบุคคล.....	46
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการกระทำความคิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียน ในสังกัดเทศบาลนครนทบุรี.....	49
4.3 การทดสอบสมมติฐาน.....	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	70
5.2 ผลการวิจัย.....	72
5.2 อภิปรายผล.....	76
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	88
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	91
ภาคผนวก ค พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.....	93
ประวัติผู้เขียน.....	108

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ทั้ง 4 โรง ที่เป็นสมาชิกของประชากร จำแนกตามโรงเรียน	49
3.2 แสดงมาตรวัดของ Rating Scale จำนวน 5 ค่า ที่นำมาใช้ในแบบสอบถามส่วนที่ 2	52
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี.....	47
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็นรายาน.....	49
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ.....	50
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการเปิดเผยมাত্রการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยไม่ชอบ.....	51
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ.....	52
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ.....	52

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการทำให้เสียหายทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่ชอบ.....	53
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ.....	54
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข.....	54
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด.....	55
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม.....	55
การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการกระทำต่อความมั่นคง.....	55
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม.....	56

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความคิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล.....	57
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและอันดับที่พฤติกรรมการกระทำความคิด พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน ตามเพศ.....	58
4.1 แสดงค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและอันดับที่พฤติกรรมการกระทำความคิด พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็น รายด้านตามรายได้ต่อวัน.....	59
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและอันดับที่พฤติกรรมการกระทำความคิด พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็น รายด้านตามผลการเรียน.....	62
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและอันดับที่พฤติกรรมการกระทำความคิด พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็น รายด้านตามอาชีพผู้ปกครอง.....	66

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ลักษณะของระบบอินเทอร์เน็ต.....	7
2.2 การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในประเทศไทย.....	13
2.3 แสดงเครือข่ายไทยสาร 3.....	15
2.4 ผังแสดงการทำงานเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต.....	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550” โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาไปเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2550 และจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2550 มีความสำคัญอย่างมากในทุกวงการ เพราะปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ภาครัฐ เอกชน คนทำงาน นิสิต นักศึกษา ก็ล้วนเกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องศึกษาข้อมูลและทำความเข้าใจเกี่ยวกับพ.ร.บ.ฉบับนี้ และเตรียมพร้อมรับมือ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ และให้การใช้งานคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยเป็นไปในทางที่สร้างสรรค์ ทุกวันนี้คอมพิวเตอร์ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเรามากยิ่งขึ้น ซึ่งมีการใช้งานคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ โดยบุคคลใดๆ ก็ตามที่ส่งผลเสียต่อบุคคลอื่น รวมไปถึงการใช้งานคอมพิวเตอร์ในการเผยแพร่ข้อมูลที่เท็จหรือมีลักษณะลามกอนาจาร จึงต้องมีมาตรการขึ้นมาเพื่อเป็นการควบคุม โดยการกระทำความผิดที่เข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ได้แก่ การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ การเปิดเผยข้อมูลมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ การกระทำให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยปกติสุข การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด การเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม การกระทำความมั่นคง การตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล

หลังจากมีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือ ไอซีที และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร่วมมือกันตรวจสอบและปราบปรามผู้กระทำความผิดหรือล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่นตาม พระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อย่างต่อเนื่อง โดยหลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ครบ 1 ปีพบว่า มีผู้ร้องเรียนพบผู้กระทำความผิดกฎหมายทั้งสิ้น 5,000 ราย และดำเนินการทางกฎหมายไปแล้ว จำนวน 10 คดี ซึ่งคดีที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นคดีส่งภาพลามกอนาจาร

โดยขณะนี้มีการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่พบแล้ว อาทิ เช่น

- เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551 สืบทราบว่าบ้านหลังหนึ่ง เป็นแหล่งโพสต์คลิป ลามกอนาจารถ่าย ตอนนักเรียนหญิง โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในเครื่องแบบ กำลังทำอรัลเช็กซ์ให้เพื่อนนักเรียนชายใน เครื่องแบบ บนรถประจำทางปรับอากาศ ความยาวของคลิปประมาณ 1 นาที โดยผู้ที่โพสต์คลิปวิดีโอ ลามกดังกล่าว ใช้ชื่อว่า "ARNEVCOZE" ใช้เบอร์โทรศัพท์มาจากบ้าน โดยผู้กระทำผิด คือ นางสาวเอ (นามสมมุติ) อายุ 20 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดังแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ นางสาวเอ ให้การว่า คลิปดังกล่าวตนไม่ได้เป็นคนทำ แต่ได้รับส่งต่อมาจากอีกทอดหนึ่งตั้งแต่ตอนต้นปี หลังจากนั้นจึงส่งต่อไป ให้กับเว็บไซต์แห่งหนึ่งที่บุคคลทั่วไปสามารถจะเข้าไปดาวน์โหลดคลิปได้ โดยไม่ทราบว่าเป็นต้นตอของ คลิปมาจากไหน ที่ทำลง ไปก็เพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่คิดว่าตำรวจจะตามจับตัวได้ ซึ่งถือเป็นผู้ต้องหา รายแรกที่ถูกจับกุมตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

- นายพุทธพงศ์ ฉลาดธัญกิจ อายุ 34 ปี นำภาพสัมพันธ์ลึกซึ้งกับอดีตคนรักส่งต่อทางอีเมล เมื่อ วันที่ 23 ธันวาคม 2551 ที่ห้องพิจารณาคดี 908 ศาลอาญา ถ.รัชดาภิเษก ศาลอ่านคำพิพากษา คดีหมายเลข คำที่ อ.2097/2551 ที่พนักงานอัยการฝ่ายคดีอาญา 6 เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องเป็นจำเลยในความผิดฐานหมิ่น ประมาทด้วยการโฆษณา เพื่อการแจกจ่ายทำให้แพร่หลาย ซึ่งภาพอันลามกนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่ง เข้าถึงได้ ศาลสั่งจำคุก 9 เดือน ผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 พร้อมให้จำเลยสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายอีก 2 แสนบาท

ผลการวิจัย เรื่องความรู้เท่าทันสื่ออินเทอร์เน็ต การประเมินความเสี่ยงและพฤติกรรมการป้องกัน ตัวเองของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร (จินดารัตน์ บรรบริหาร, 2548 :บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยทางด้านลักษณะทางสังคมประชากรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันตนเอง และ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เท่าทันสื่ออินเทอร์เน็ตคือ เพศ รายได้ของครอบครัว ระยะเวลา และ ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ผลการวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร (กอล์ฟ ป้อมสูง, 2550 :บทคัดย่อ) พบว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัว รายได้ครอบครัว สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต ช่วงเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต และ ความรู้ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ต่างก็มีผลต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของ วัยรุ่นต่างกัน

จากตัวอย่างในการกระทำผิดที่พบ จึงทำให้ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ซึ่งเปิดสอน ในระดับมัธยมศึกษาทั้ง 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิตโรงเรียนนครนนท์วิทยา 3 วัด นครอินทร์ โรงเรียนนครนนท์วิทยา 4 วัดบางแพรกเหนือ และ โรงเรียนนครนนท์วิทยา 5 ทานสัมฤทธิ์ โดยดูแล ในการคิดตั้งและจัดหาระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อนำเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงมาใช้ อำนวนวประโยชน์ทางด้านวิชาการ การเรียนการสอน และใช้ในงานบริการด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน ต้อง

รับผิดชอบโดยตรงกับการกระทำผิดของนักเรียนหากมีการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550ฉบับนี้ จึงมีการทำวิจัยเรื่องนี้เพื่อรับทราบลักษณะพฤติกรรมที่เป็นการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียน และเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ปัญหาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีจำแนกตามลักษณะทางสังคมประชากรแบ่งเป็น เพศ รายได้ ผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

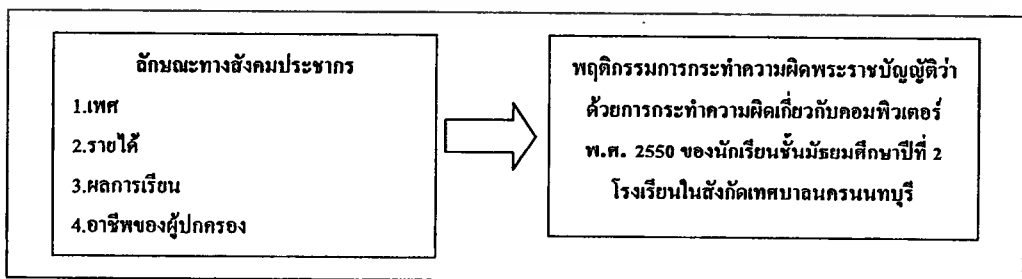
1.3 สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะทางสังคมประชากรต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยของ (จินดารัตน์ บวรบริหาร, 2548:8) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความรู้เท่าทันสื่ออินเทอร์เน็ต การประเมินความเสี่ยงและพฤติกรรมการป้องกันตัวเองของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำมาประยุกต์ขึ้นเป็นกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่เหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ในการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1.5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 309 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น

1. เพศ
2. รายได้
3. ผลการเรียน
4. อาชีพของผู้ปกครอง

1.5.3.2 ตัวแปรตาม

พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยเครือข่ายต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงถึงกันจากคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งทั่วโลกซึ่งติดต่อกันด้วยมาตรฐานที่กำหนดขึ้นร่วมกัน

2. โรงเรียนในสังกัด หมายถึง โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนนครนนท์วิทยา2 วัดทินกรนิมิต โรงเรียนนครนนท์วิทยา3 วัดนครอินทร์ โรงเรียนนครนนท์วิทยา4 วัดบางแพรกเหนือ และโรงเรียนนครนนท์วิทยา5 ทานสัมฤทธิ์

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

5. ความผิดต่อพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ หมวดที่ 1 หมายถึงการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ” ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป โดยกำหนดการเข้าข่ายความผิดดังนี้

5.1) การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

5.2) การเปิดเผยข้อมูลมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้น

เป็นการเฉพาะ

5.3) การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ

5.4) การคัดรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

5.5) การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดย

มิชอบ

5.6) การกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้

ตามปกติ

5.7) การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยปกติสุข

5.8) การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด

5.9) การเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม

5.10) การกระทำต่อความมั่นคง

5.11) การตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล

6. เพศ หมายถึง เพศของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น เพศชายและเพศหญิง

7. รายได้ หมายถึง รายได้ที่นักเรียนได้รับต่อวัน โดยแบ่งออกเป็น น้อยกว่า 30 บาท 31-50 บาท 51-70 บาท 71-90 บาท และมากกว่า 91บาทขึ้นไป

8. ผลการเรียน หมายถึง ผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมาของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น น้อยกว่า 1.50 1.51-2.00 2.01-2.50 2.51-3.00 3.01-3.50 และมากกว่า 3.51ขึ้นไป

9.อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพหลักของผู้ปกครองซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลัก โดยแบ่งออกเป็น เจ้าของกิจการ ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน เกษตรกรรม รับจ้างทั่วไป อื่นๆ โ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีในการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 โดยผู้วิจัยศึกษาจากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550

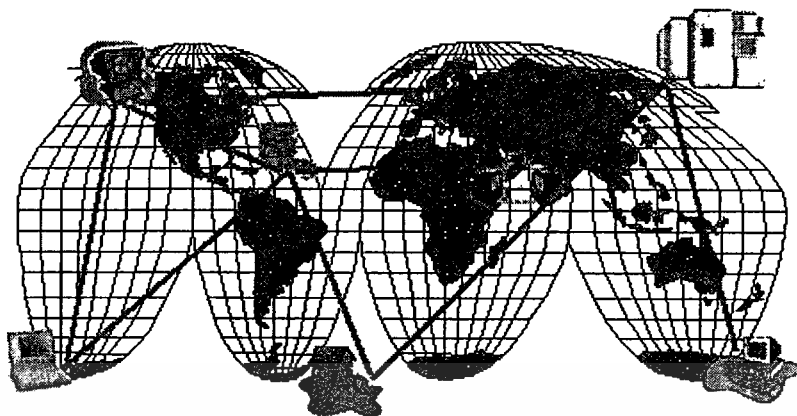
2.3 ความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

2.1.1 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

สมนึก ศิริโต และคณะ (2548) [Online] ได้อธิบายความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต (Internet) คือ เครือข่ายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบต่างๆ ที่เชื่อมโยงกัน มาจากคำว่า Inter Connection Network อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องทั่วโลก สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้โดยใช้มาตรฐานในการรับส่งข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียวหรือที่เรียกว่าโปรโตคอล (Protocol) ซึ่งโปรโตคอล ที่ใช้บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีชื่อว่า ทีซีพี/ไอพี (TCP/IP :Transmission Control Protocol/Internet Protocol) ลักษณะของระบบอินเทอร์เน็ต เป็นเสมือนใยแมงมุมที่ครอบคลุมทั่วโลก ในแต่ละจุดที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตนั้น สามารถสื่อสารกันได้หลายเส้นทางตามความต้องการ โดยไม่กำหนดตายตัว และไม่จำเป็นต้องไปตามเส้นทางโดยตรง อาจจะผ่านจุดอื่นๆ หรือเลือกไปเส้นทางอื่นได้หลายๆ เส้นทาง การติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น อาจเรียกว่าการติดต่อสื่อสารแบบไร้มิติ หรือ Cyberspace ดังภาพที่ 2.1

ที่มา <http://www.thaiail.com/article/internet.htm>.

ภาพที่ 2.1 แสดงลักษณะของระบบอินเทอร์เน็ต

1) ประวัติความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

รากฐานของอินเทอร์เน็ต เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้ว โดยเริ่มจากเครือข่าย ARPANET (เรียกสั้นว่า อาร์พา) ของกระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกา ที่ใช้งานแลกเปลี่ยนข้อมูลวิจัยทางทหาร หลังจากนั้นระบบเครือข่ายย่อยอื่นๆ ก็ได้ทำการต่อเชื่อมและขยายแควงออกไปทั่วโลก ดังนั้นอินเทอร์เน็ตจึงไม่ได้เป็นของใครหรือของกลุ่มใด โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นโครงการของ ARPANet (Advanced Research Projects Agency Network) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงกลาโหมของสหรัฐ (U.S. Department of Defense DoD) ถูกก่อตั้งเมื่อประมาณ ปีค.ศ.1960 (พ.ศ.2503) และได้ถูกพัฒนาเรื่อยมา

ค.ศ.1969 (พ.ศ.2512) ARPA ได้รับทุนสนับสนุน จากหลายฝ่าย ซึ่งหนึ่งในผู้สนับสนุนก็คือ Edward Kennedy และเปลี่ยนชื่อจาก ARPA เป็น DARPA (Defense Advanced Research Projects Agency) พร้อมเปลี่ยนแปลงนโยบายบางอย่าง และในปีค.ศ.1969 (พ.ศ.2512) นี้เองที่ได้ทดลองการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์คนละชนิด จาก 4 แห่งเข้าหากันเป็นครั้งแรก คือ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย สถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และมหาวิทยาลัยยูทาห์ เครือข่ายทดลองประสบความสำเร็จอย่างมาก ดังนั้นในปี ค.ศ.1975 (พ.ศ.2518) จึงได้เปลี่ยนจากเครือข่ายทดลองเป็นเครือข่ายที่ใช้งานจริง ซึ่ง DARPA ได้โอนหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ให้แก่หน่วยการสื่อสารของกองทัพสหรัฐ (Defense Communications Agency ปัจจุบันคือ Defense Informations Systems Agency) แต่ในปัจจุบัน Internet มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารเครือข่ายโดยรวม เช่น ISOC (Internet Society) คณะผู้ดูแลโครงสร้างหลัก, IAB (Internet Architecture Board) พิจารณานโยบายมาตรฐานใหม่ใน Internet, IETF (Internet Engineering Task Force) พัฒนามาตรฐานที่ใช้กับ Internet ซึ่งเป็นการทำงานโดยอาสาสมัครทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค.ศ.1983 (พ.ศ.2526) DARPA ตัดสินใจนำ TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) มาใช้กับคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องในระบบ ทำให้เป็นมาตรฐานของวิธีการติดต่อในระบบเครือข่าย Internet จนกระทั่งปัจจุบัน จึงสังเกตได้ว่าในเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องที่จะต่อ internet ได้จะต้องเพิ่ม TCP/IP ลงไปเสมอ เพราะ TCP/IP คือข้อกำหนดที่ทำให้คอมพิวเตอร์ทั่วโลกทุก platform คุยกันรู้เรื่อง และสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องการกำหนดชื่อโดเมน (Domain Name System) มีขึ้นเมื่อ ค.ศ.1986 (พ.ศ.2529)เพื่อสร้างฐานข้อมูลแบบกระจาย (Distribution database) อยู่ในแต่ละเครือข่ายและให้ ISP(Internet Service Provider) ช่วยจัดทำฐานข้อมูลของตนเอง จึงไม่จำเป็นต้องมีฐานข้อมูลแบบรวมศูนย์เหมือนแต่ก่อน เช่น การเรียกเว็บ www.yonok.ac.th จะไปที่ตรวจสอบว่ามีชื่อนี้หรือไม่ที่ www.thnic.co.th ซึ่งมีฐานข้อมูลของเว็บที่ลงท้ายด้วย th ทั้งหมด เป็นต้น DARPA ได้ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลระบบ internet เรื่อยมาจนถึง ค.ศ.1980 (พ.ศ.2533) และให้มูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (National Science Foundation NSF) เข้ามาดูแลแทนร่วมกับอีกหลายหน่วยงานในความเป็นจริง ไม่มีใครเป็นเจ้าของ internet และไม่มีใครมีสิทธิขาดแต่เพียงผู้เดียว ในการกำหนดมาตรฐานใหม่ต่างๆ ผู้ตัดสินใจว่าสิ่งไหนดี มาตรฐานไหนจะได้รับการยอมรับ คือ ผู้ใช้ ที่กระจายอยู่ทั่วทุกมุมโลก ที่ได้ทดลองใช้มาตรฐานเหล่านั้น และจะใช้ต่อไปหรือไม่เท่านั้นส่วนมาตรฐานเดิมที่เป็นพื้นฐานของระบบ เช่น TCP/IP หรือ Domain name ก็จะต้องยึดตามนั้นต่อไป เพราะ Internet เป็นระบบกระจายฐานข้อมูล การจะเปลี่ยนแปลงระบบพื้นฐาน จึงไม่ใช่เรื่องง่ายนัก

พูนศักดิ์ สักกทัตติยกุล (2548) [Online] อธิบายประวัติความเป็นมาของ อินเทอร์เน็ตว่า ในยุคแห่งสังคมข่าวสารเช่นปัจจุบัน การสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ยิ่งทวีความสำคัญมาก ขึ้นเป็นลำดับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้แลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันได้โดยง่าย ในปัจจุบันมีเครือข่ายคอมพิวเตอร์เชื่อมโยงไปทั่วโลก ผู้ใช้ในซีกโลกหนึ่งสามารถติดต่อกับผู้ใช้ในซีกโลกหนึ่งได้อย่างรวดเร็วเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่รู้จักกันในชื่อของ “อินเทอร์เน็ต” (Internet) จัดว่าเป็นเครือข่ายที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในยุคของสังคมข่าวสารปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตมีขอบข่ายครอบคลุมพื้นที่แทบทุกมุมโลก สมาชิกในอินเทอร์เน็ตสามารถใช้คอมพิวเตอร์ที่ตั้งอยู่ที่จุดใดๆเพื่อส่งข่าวสารและข้อมูลระหว่างกันได้บริการข้อมูลในอินเทอร์เน็ตมีหลากหลายรูปแบบและมีผู้นิยมใช้เพิ่มมากขึ้นทุกวัน จากการศึกษาโดยประมาณแล้วปัจจุบันมีเครือข่ายทั่วโลกที่เชื่อมเข้าเป็นอินเทอร์เน็ตราว 45,000 เครือข่าย จำนวนคอมพิวเตอร์ในทุกเครือข่ายรวมกันคาดว่ามีประมาณ 4 ล้านเครื่อง หรือหากประมาณจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกคาดว่ามีประมาณ 25 ล้านคน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เราจึงกล่าวได้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางที่สุด มีการขยายตัวสูงที่สุด และมีสมาชิกมากที่สุดเมื่อเทียบกับเครือข่ายอื่นที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันพัฒนาการของอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตมิได้เป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยเฉพาเจาะจงหากแต่มี ประวัติความเป็นมา

และมีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่การเกิดของเครือข่ายอาร์พานีต ในปี พ.ศ.2512 ก่อนที่จะก่อตัวเป็นอินเทอร์เน็ตจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

อินเทอร์เน็ตมีพัฒนาการมาจากอาร์พานีต (ARPAnet) ซึ่งเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายใต้การรับผิดชอบของ อาร์พา (Advanced Research Projects Agency) ในสังกัดกระทรวงกลาโหม ของสหรัฐอเมริกา อาร์พานีต ในขั้นต้นเป็นเพียงเครือข่ายทดลองที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนงานวิจัยด้านการทหาร และโดยเนื้อแท้แล้วอาร์พานีตเป็นผลพวงมาจากการเมืองโลกในยุคสงครามเย็น ระหว่างค่ายคอมมิวนิสต์ และค่ายเสรีประชาธิปไตย ยุคสงครามเย็น ในทศวรรษของปี พ.ศ.2510 นับเป็นเวลาแห่งความตึงเครียดเนื่องจากภาวะสงครามเย็น ระหว่างประเทศในค่ายคอมมิวนิสต์และค่ายเสรีประชาธิปไตย สหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศผู้นำกลุ่มเสรีประชาธิปไตยได้ก่อตั้งห้องปฏิบัติการทดลองเพื่อค้นคว้าและพัฒนาเทคโนโลยีอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีด้านระบบคอมพิวเตอร์ช่วงท้ายของทศวรรษ 2510 ห้องปฏิบัติการวิจัยในสหรัฐอเมริกา และในมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ ล้วนแล้วแต่มีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยในยุคนั้นติดตั้งอยู่คอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่จะแยกกันทำงานโดยอิสระมีเพียงบางระบบที่ตั้งอยู่ใกล้กันเท่านั้นที่สื่อสารกันทางอิเล็กทรอนิกส์แต่ก็ด้วยความเร็วต่ำ ห้องปฏิบัติการหลายแห่งได้พัฒนาระบบสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากแต่ยังไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบได้กับเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคสำคัญ คือคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องที่เชื่อมเข้าด้วยกันเป็นเครือข่ายจะต้องอยู่ในสภาพทำงานทุกเครื่อง หากเครื่องใดเครื่องหนึ่งหยุดทำงานลง การสื่อสารจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้จนกว่าจะตัดเครื่องออกไปจากเครือข่ายข้อจำกัดนี้ทำให้ระบบเครือข่ายไม่อยู่ในสภาพที่เชื่อถือได้และลำบากต่อการควบคุมดูแลโครงการอาร์พานีต อาร์พาเป็นหน่วยงานย่อยของกระทรวงกลาโหมของสหรัฐฯ ทำหน้าที่สนับสนุนงานวิจัยพื้นฐานทั้งด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ อาร์พาไม่ได้ทำหน้าที่วิจัยโดยตรงอีกทั้งยังไม่มีห้องทดลองเป็นของตนเอง หากแต่กำหนดหัวข้องานวิจัยและให้ทุนแก่หน่วยงานอื่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัย และบริษัทเอกชนที่ทำงานวิจัยและพัฒนา อาร์พาได้จัดสรรทุนวิจัยเพื่อทดลองสร้างเครือข่ายให้คอมพิวเตอร์สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้ในเรื่องโครงการ “อาร์พานีต” (ARPAnet) โดยเริ่มต้นงานวิจัยในเดือนมกราคม พ.ศ. 2512 รูปแบบเครือข่ายอาร์พานีตไม่ได้ต่อเชื่อมโฮสต์ (Host) คอมพิวเตอร์เข้าถึงกันโดยตรง หากแต่ใช้คอมพิวเตอร์ เรียกว่า IMP (Interface Message Processors) ต่อเชื่อมถึงกันทางสายโทรศัพท์เพื่อทำหน้าที่ด้านสื่อสารโดยเฉพาะ ซึ่งแต่ละ IMP สามารถเชื่อมได้หลายโฮสต์ กำเนิดอาร์พานีต วันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2512 ได้มีการทดลองเชื่อมโยง IMP ระหว่างมหาวิทยาลัย 4 แห่ง โดยมีโฮสต์ต่างชนิดกันที่ใช้ในระบบปฏิบัติการต่างกัน คือ

- มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย แห่งลอสแอนเจลิส ใช้เครื่อง SDS Sigma 7 ภายใต้ระบบปฏิบัติการ SEX (Sigma EXecutive)
- สถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด ใช้เครื่อง SDS 940และระบบปฏิบัติการ Genie

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย แห่งซานตา บาร์บารา มีเครื่อง IBM 360/75 ทำงานภายใต้ระบบปฏิบัติการ OS/MVT

- มหาวิทยาลัยยูทาห์ ที่ซอลต์เลคซิตี ใช้เครื่อง DEC PDP-10 ภายใต้ระบบปฏิบัติการ Tenex เครื่องข่ายที่เชื่อมโยงมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง นับเป็นจุดกำเนิดของอาร์พานีตก่อนที่จะพัฒนาจนกระทั่งกลายเป็นอินเทอร์เน็ตในเวลาต่อมา อาร์พานีตในขั้นต้นเป็นเครือข่ายเชิงทดลองเพื่อศึกษาว่ารูปแบบเครือข่ายที่ใช้จะมีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด สามารถส่งผ่านข้อมูลได้รวดเร็วเพียงใด โดยจุดประสงค์หลักแล้วอาร์พานีต ต้องการพัฒนาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการทหารที่มีคุณลักษณะเฉพาะ คือ แม้ว่าคอมพิวเตอร์บางจุดในเครือข่ายจะหยุดทำงานหรือสายสื่อสารบางเส้นทางถูกตัดขาด คอมพิวเตอร์ส่วนที่เหลือในเครือข่ายยังควรติดต่อสื่อสารถึงกันได้อยู่นอกจากนี้ ยังต้องสามารถต่อเชื่อมคอมพิวเตอร์ที่มี Hardware แตกต่างกันเข้าสู่เครือข่ายได้ อาร์พานีตเปิดตัวสู่สาธารณชนเป็นทางการครั้งแรกในงาน ICCC (International Conference on Computers and Communications) ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงวอชิงตัน ดี ซีเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2525 ยุคของโปรโตคอลที่ซีพี/ไอพี หนึ่งปีให้หลังจากงาน ICCC อาร์พานีตเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น“คาร์พา” (Defense Advance Project Agency) และได้เริ่มงานวิจัย โครงการใหม่เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการต่อเชื่อมระหว่างคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์จะรับส่งข้อมูลถึงกันได้ย่อมต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่กำหนดวิธีการสื่อสารถึงกัน ตัวอย่างของข้อตกลงในการสื่อสารมีดัง เช่น ลักษณะของข้อมูล ขนาดข้อมูลจะส่งถึงกันครั้งละกี่ไบต์ชุดข้อมูลที่ส่งไปจะต้องมีข้อมูลอื่นส่งผนวกไปอย่างไรบ้าง หรือเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้นในการรับส่งจะต้องตรวจสอบหรือดำเนินการอย่างไรต่อไป ข้อตกลงระหว่างกันนี้เรียกตามศัพท์เทคนิคว่า โปรโตคอล (Protocol) Protocol เป็นข้อกำหนดที่อธิบายวิธีสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ในเครือข่ายเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการออกแบบโปรแกรม ไม่ว่าคอมพิวเตอร์ในเครือข่ายจะมี Hardware แตกต่างกันหรือไม่ก็ตาม หากว่าทำงานตาม Protocol ที่กำหนดแล้วสามารถสื่อสารถึงกันได้เสมอ Protocol ที่ใช้ในระบะต้นของอาร์พานีตเป็น Protocol ที่เรียกว่า Network Control Protocol ซึ่ง Protocol นี้มีข้อจำกัดด้านรูปแบบของการใช้สายสื่อสาร และจำนวนโหนดที่จะเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน อาร์พานีตได้วางแผนการขยายเครือข่าย และเปิดการเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอื่น การเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายกับเครือข่ายต้องการ Protocol ซึ่งทำงานได้กับสายสื่อสาร และ Hardware หลากรูปแบบและสามารถรองรับโหนดจำนวนมากได้ Protocol ซึ่งมีลักษณะตรงกับความต้องการ ในช่วงเวลาดังกล่าวได้แก่ Protocol TCP/IP ซึ่งย่อมาจาก Transmission Control Protocol/Internet Protocol ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น ศูนย์วิจัยซีรอกซ์แห่งพาโลอัลโต (Xerox Palo Alto Research Center) ได้พัฒนาระบบสื่อสารแบบส่งข้อมูลออกไปเป็นกลุ่ม และต่อมาได้พัฒนาไปเป็นระบบแลนอีเธอร์เน็ต (Ethernet Local Area Network) ทั้ง TCP/IP และระบบ LAN นับเป็นแรงผลักดันให้มีการขยายตัวของอาร์พานีตอย่างรวดเร็ว TCP/IP และ UNIX ในปี พ.ศ. 2523 คาร์พาคัดสินใจเลือกใช้ TCP/IP เป็น Protocol ของอาร์พานีตและเพื่อกระตุ้นให้นักวิจัยในมหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หันมาใช้TCP/IP ด้วย คาร์พจึงว่าจ้างบริษัท BBN ทำหน้าที่พัฒนาProtocol TCP/IP สำหรับ UNIX ซึ่งแพร่หลายในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา UNIX รุ่นแรกที่มี TCP/IP ใช้ชื่อว่า 4.2BSD (Berkley Software Distribution) ยุคแห่งการกำเนิดเครือข่าย ผู้ใช้อาร์พานีตในขณะนั้นจำกัดอยู่แต่เพียงผู้ใช้ในหน่วยงานของกองทัพและหน่วยงานเอกชนที่มีงานวิจัยด้านการทหารกับคาร์พเท่านั้น ในขณะที่มหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่นอีกเป็นจำนวนมากต้องการเชื่อมต่อกับอาร์พานีต แต่คาร์พมีขอบเขตการดำเนินงานเน้นทางด้านทหาร จึงไม่สามารถให้เงินทุนสนับสนุนแก่หน่วยงานโดยทั่วไปได้ เทคโนโลยีของเครือข่ายที่มีต้นแบบมาจากอาร์พานีตส่งผลให้มีการก่อตั้งเครือข่ายขึ้นอีกหลายเครือข่าย เครือข่ายของเอ็นเอสเอฟ เอ็นเอสเอฟเป็นหน่วยงานที่เล็งเห็นความสำคัญด้านเทคโนโลยีเครือข่ายเพื่องานวิจัย จึงได้เตรียมแผนการขยายโอกาสการใช้เครือข่ายให้กว้างขวางออกไปยิ่งขึ้น ในปี พ.ศ. 2523 เอ็นเอสเอฟ ได้จัดสรรงบประมาณสร้างศูนย์ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ระยะแรกขึ้น 6 แห่ง และปีถัดมาได้ปรับปรุงเครือข่ายที่ต่อเชื่อมศูนย์ซูเปอร์คอมพิวเตอร์เหล่านี้ใหม่โดยใช้ Protocol TCP/IP และให้ชื่อเครือข่ายว่า “เอ็นเอสเอฟเน็ต” (NSFNET) ศูนย์ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ทั้ง 6 แห่งประกอบด้วย

- ศูนย์ซูเปอร์คอมพิวเตอร์แห่งชาติ จอห์น วอน นอยมานน์ (John von Neumann national; Super Computer Center : JVNSC) ในเมืองพรินเซตัน มลรัฐนิวเจอร์ซีย์
- ศูนย์ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ซานดิเอโก (San Diego Supercomputer Center : SDSC) มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย
- ศูนย์ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ประยุกต์แห่งชาติ (National Center for Supercomputing Applications : NCSA) มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์
- ศูนย์ซูเปอร์คอมพิวเตอร์แห่งชาติที่คอร์เนลล์ (Cornell National Supercomputing Facility : CNSF) มหาวิทยาลัยคอร์เนลล์
- ศูนย์ซูเปอร์คอมพิวเตอร์พิตสเบิร์ก (Pittsburgh Supercomputer Center : PSC) มหาวิทยาลัยพิตสเบิร์ก
- แผนกวิทยาศาสตร์คำนวณแห่งศูนย์วิจัยบรรยากาศแห่งชาติ (The Scientific Computing Division of the National Center for Atmospheric Research : NCAR) ที่เมืองบูลเดอร์ มลรัฐโคโลราโด นักวิจัยที่ทำงานกับ NSF สามารถใช้ซูเปอร์คอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยและให้บริการเครือข่ายอื่นๆ เช่นE-mail การถ่ายโอนแฟ้ม และการใช้ข้อมูลร่วมกัน เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันก็ยังเปิดให้บริการตามวัตถุประสงค์นี้อยู่จากอาร์พานีตสู่อินเทอร์เน็ต ในระยะต้นของการพัฒนาเครือข่ายอาร์พานีตเป็นเส้นทางสื่อสารหลักของเครือข่าย ที่เรียกว่า “สันหลัง” หรือ “Backbone” ภายในทวีป และในช่วงต่อมาจึงมีเครือข่ายอื่นเชื่อมต่อเข้ามา เช่น NSFnet และ เครือข่ายของ NASA เป็นต้น ชื่อที่ใช้เรียก เครือข่ายก็เปลี่ยนไปเป็นลำดับจาก อาร์พานีตเน็ต เป็น เฟเดอรัล รีเสิร์ช อินเทอร์เน็ต และยังเปลี่ยนไปเป็น TCP/IP Internet กระทั่งในที่สุดกลายมาเป็นชื่อที่รู้จักในปัจจุบันว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“อินเทอร์เน็ต”พัฒนาการต่อมา ในปลาย พ.ศ. 2526 อาร์พานเน็ตถูกแบ่งแยกเป็น 2 เครือข่าย คือ เครือข่ายด้านการวิจัยและเครือข่ายของกองทัพ เครือข่ายด้านงานวิจัยยังคงใช้ชื่อ อาร์พานเน็ตอยู่ เช่นเดิม ส่วนเครือข่ายของกองทัพมีชื่อเรียกใหม่ว่า “มิลเน็ต” (MILNET) อาร์พานเน็ตให้บริการ จนกระทั่งถึงจุดที่สมรรถนะของเครือข่ายไม่พอเพียงที่จะรับภาระ การสื่อสารหลักของอินเทอร์เน็ต อีกต่อไป อาร์พานเน็ตจึงได้ปลดระวางอาร์พานเน็ตลงในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2533 และเอ็นเอสเอฟเน็ต ได้รับเป็นเส้นทางหลักของการสื่อสารแทน การเติบโตของอินเทอร์เน็ตในช่วงหนึ่งปีให้หลังของการเปลี่ยนมาใช้ TCP/IP มีจำนวนโฮสต์ในอินเทอร์เน็ต รวมกัน 213 โฮสต์ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2529 จำนวนโฮสต์ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเป็น 1,024 โฮสต์ และในเดือน มกราคมปี พ.ศ.2536 จำนวนโฮสต์ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นไปกว่า 1,000,000 โฮสต์ แต่ละวันจะมีโฮสต์เพิ่มเข้าสู่ระบบ และมีผู้ใช้รายใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำนวนโฮสต์โดยประมาณภายในอินเทอร์เน็ตนับจากปี พ.ศ. 2524 ถึง 2537 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นแบบเอ็กโปเนนเชียล นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 จำนวนโฮสต์ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 เท่าตัวในทุกๆ ปี และยังคงเพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง จำนวนโฮสต์โดยประมาณใน พ.ศ. 2538 คาดว่ามีราวหกล้านเครื่อง หากประเมินว่าโฮสต์หนึ่งมีผู้ใช้เฉลี่ย 5-8 รายจะประมาณว่ามีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกอยู่กว่า 30 ล้านคน การขยายตัวของอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันอยู่ในอัตรา 10-15% ต่อเดือน

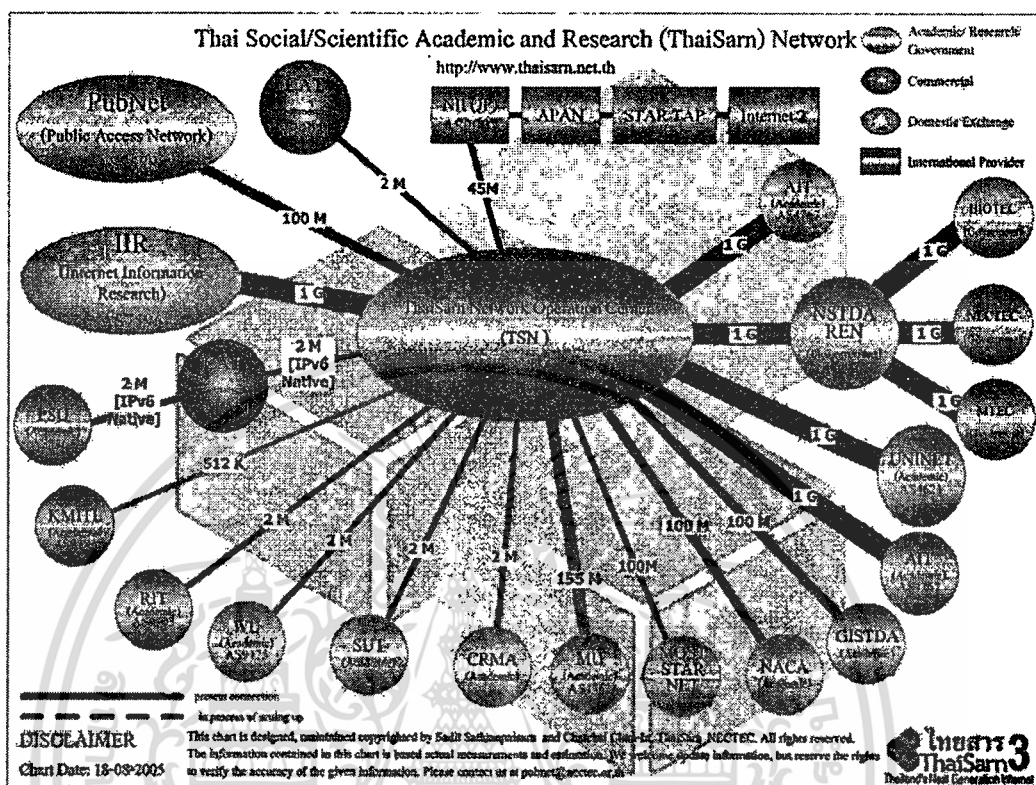
2) อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย

การเชื่อมต่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตของประเทศไทย (ภาพที่ 2.2) มีจุดกำเนิดมาจากเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระหว่างมหาวิทยาลัย หรือที่เรียกว่า “แคมปัสเน็ตเวิร์ก” (Campus Network) เครือข่ายดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจาก “ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ”(NECTEC) จนกระทั่งได้เชื่อมเข้าสู่อินเทอร์เน็ตโดยสมบูรณ์ในเดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2535พัฒนาการประเทศไทยได้เริ่มติดต่อกับอินเทอร์เน็ตโดยใช้ E-mail ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 โดยเริ่มที่ “มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่” เป็นแห่งแรก และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียภายใต้ความร่วมมือระหว่างไทยและออสเตรเลียในช่วงเวลาต่อมา ในขณะนั้นยังไม่ได้มีการเชื่อมต่อแบบ Online หากแต่เป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารด้วย E-mail โดยใช้ระบบ MSHnet และ UUCP โดยทางออสเตรเลียจะโทรศัพท์เชื่อมต่อเข้ามาสู่ระบบวันละ 2 ครั้ง ในปีถัดมา NECTEC ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน (ชื่อเดิมในขณะนั้น) ได้จัดสรรทุนดำเนินโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยแบ่งโครงการออกเป็น 2 ระยะ การดำเนินงานในระยะแรกเป็นการเชื่อมโยง 4 หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระยะที่สองเป็นการเชื่อมต่อสถาบันอุดมศึกษาที่เหลือ คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตธนบุรี สถาบัน

เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2534 คณะทำงานของ NECTEC ร่วมกับกลุ่มอาจารย์และนักวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาได้ก่อตั้งกลุ่ม NEWgroup (NECTEC E-mail Working Group) เพื่อประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้วย E-mail โดยยังคงอาศัยสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียเป็นทางออกสู่อินเทอร์เน็ตผ่านทางออสเตรเลีย ปี พ.ศ. 2538 รัฐบาลไทยได้ประกาศให้เป็นปีแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Year) เนื่องจากตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารข้อมูลในขณะเดียวกันก็มีการดำเนินการจัดวางเครือข่ายความเร็วสูงโดยใช้ใยแก้วนำแสงเพื่อใช้เป็นสายสื่อสารไทยสาร เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2535 สำนักวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เช่าวงจรสื่อสารความเร็ว 9600 บิตต่อวินาที จาก การสื่อสารแห่งประเทศไทยเพื่อเชื่อมเข้าสู่อินเทอร์เน็ตที่ “บริษัท ยูนิเน็ตเทคโนโลยี ประเทศสหรัฐอเมริกา” ภายได้ข้อตกลงกับ NECTEC ในการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อร่วมใช้วงจรสื่อสารจนกระทั่งในเดือนธันวาคมปีเดียวกันมีหน่วยงาน 6 แห่งที่เชื่อมต่อแบบ On-line โดยสมบูรณ์ ได้แก่ NECTEC จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เครือข่ายที่ก่อตั้งมีชื่อว่า “ไทยสาร” (Thaisarn : Thai Social/scientific, Academic and Research Network) หรือ “ไทยสารอินเทอร์เน็ต” ในปี พ.ศ. 2536 NECTEC ได้เช่าวงจรสื่อสารความเร็ว 64 กิโลบิตต่อวินาที จาก การสื่อสารแห่งประเทศไทยเพื่อเพิ่มความสามารถในการขนส่งข้อมูล ทำให้ประเทศไทยมีวงจรสื่อสารระดับที่ให้บริการแก่ผู้ใช้ไทยสารอินเทอร์เน็ต 2 วงจร ในปัจจุบันวงจรเชื่อมต่อไปยังต่างประเทศที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ NECTEC ได้รับการปรับปรุงให้มีความเร็วสูงขึ้นตามลำดับ นับตั้งแต่นั้นมาเครือข่ายไทยสารได้ขยายตัวกว้างขึ้น และมีหน่วยงานอื่นเชื่อมเข้ากับไทยสารอีกหลายแห่ง ในช่วงต่อมากลุ่มสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย สำนักวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้ร่วมตัวกันเพื่อแบ่งส่วนค่าใช้จ่ายวงจรสื่อสาร โดยเรียกชื่อกลุ่มว่า “ไทยเน็ต” (THAInet) สมาชิกส่วนใหญ่ของไทยสาร คือ สถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานราชการบางหน่วยงาน และ NECTEC ยังเปิดโอกาสให้กับบุคลากรของหน่วยงานราชการที่ยังไม่มีเครือข่ายภายในเป็นของตนเองมาขอใช้บริการได้ แต่ทว่ายังมีกลุ่มผู้ที่ต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตอีกเป็นจำนวนมาก ทั้งบริษัทเอกชนและบุคคลทั่วไปซึ่งไม่สามารถใช้บริการจากไทยสารอินเทอร์เน็ตได้ ทั้งนี้เพราะไทยสารเป็นเครือข่ายเพื่อการศึกษาและวิจัยที่ใช้เงินงบประมาณอุดหนุนจากรัฐ ภายได้ข้อบังคับของกฎหมายด้านการสื่อสารจึงไม่สามารถให้นิติบุคคลอื่นร่วมใช้เครือข่ายได้เครือข่ายไทยสาร ซึ่งเป็นเครือข่ายเพื่อการศึกษาวิจัยแห่งแรกในประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2547 เครือข่ายไทยสารดำเนินการอยู่ในระยะที่ 3 เป็นเครือข่ายความเร็วสูง เชื่อมโยงหน่วยงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ปัจจุบันได้เชื่อมโยงกับเครือข่าย UniNet ของกระทรวงศึกษาธิการ และเชื่อมโยงกับ

ต่างประเทศไปยังเครือข่าย SINET และ JGN II ประเทศญี่ปุ่น โดยสามารถส่งผ่านข้อมูลไปยัง APAN และ Internet2 ได้ (ภาพที่ 2.3)

ที่มา <http://thaisarn.nectec.or.th/htmlweb/thaisarnMap.php>

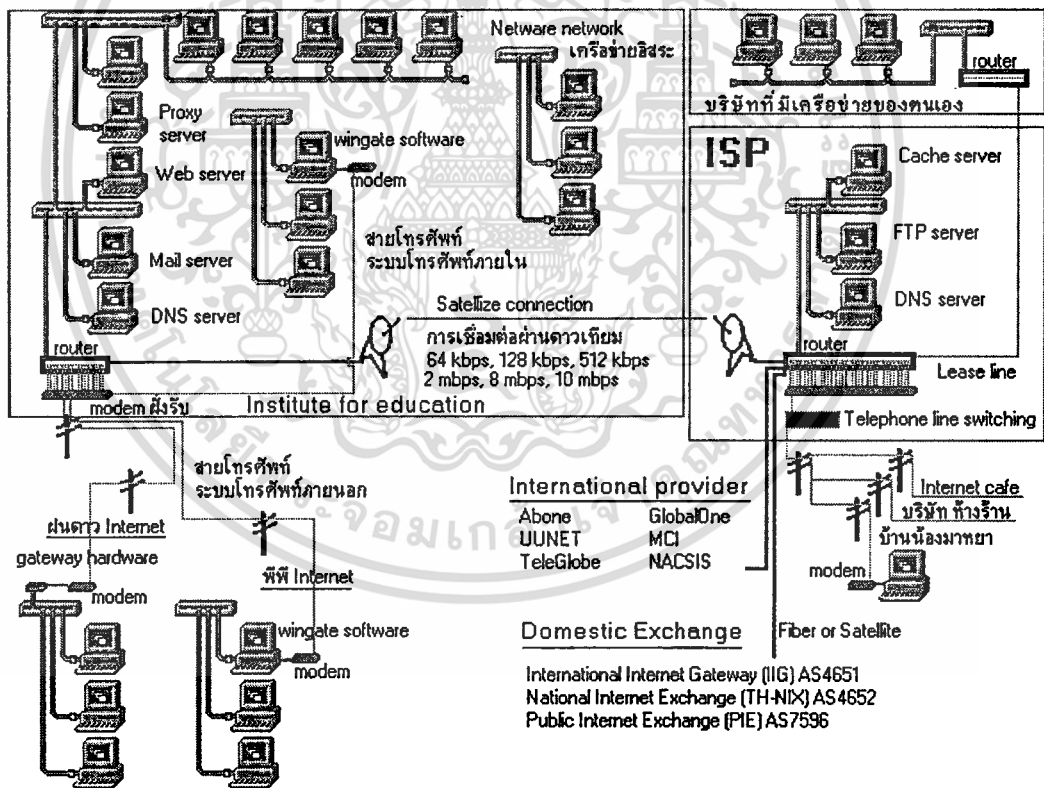
ภาพที่ 2.3 แสดงเครือข่ายไทยสาร 3

โครงสร้างของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (พ.ศ. 2545) ปัจจุบันประกอบด้วย ISP 18 ราย และผู้ให้บริการแบบไม่หวังผลกำไรอีก 4 ราย แต่มีรูปแบบช่องรับ/ส่งสัญญาณที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ISP ทุกราย (ทั้งเชิงพาณิชย์และไม่หวังผลกำไร) จะต้องเช่าช่องสัญญาณจากผู้ให้บริการวงจรสื่อสารอีกต่อหนึ่ง โดยแบ่งเป็น ช่องสัญญาณการเชื่อมต่อภายในประเทศ ISP สามารถเลือกเช่าช่องสัญญาณได้โดยเสรี ทั้งจาก ทศท. กสท. TelecomAsia DataNet โดยวงจรของทุกรายจะเชื่อมต่อกับจุดแลกเปลี่ยนสัญญาณภายในประเทศ เพื่อความรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล นั่นคือการติดต่อสื่อสารระหว่างคู่สื่อสารในประเทศไทยสามารถทำได้สะดวก ไม่ว่าจะคู่สื่อสารนั้นจะใช้บริการของ ISP รายใดก็ตาม ทั้งนี้จุดแลกเปลี่ยนในปัจจุบันได้แก่ IIR (Internet Information Research) ของเนคเทคและNIX (National Internet Exchange) ของ กสท. ช่องสัญญาณการเชื่อมต่อระหว่างประเทศ ISP จะต้องผ่าน กสท. เท่านั้น เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันยังไม่ให้อนุญาตให้ทำการส่งข้อมูลเข้า-ออกของไทย โดยปราศจากการควบคุมของกสท. โดย ISP จะเชื่อมสัญญาณเข้ากับ IIG (International Internet Gateway)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) การทำงานของอินเทอร์เน็ต

โปรโตคอล TCP/IP หรือ Transmission Control Protocol/Internet Protocol เป็นระเบียบวิธีการสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ที่ใช้กันมาแต่เดิมในระบบปฏิบัติการ Unix ซึ่งมีการใช้งานอย่างกว้างขวางมาก จนถือเป็นมาตรฐานได้ จุดกำเนิดของโปรโตคอล TCP/IP นี้เริ่มขึ้นในราว พ.ศ. 2512 ที่กระทรวงกลาโหมของสหรัฐ เมื่อพบปัญหาในการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในหน่วยงานต่างๆ ของตน ซึ่งจะต้องมีการส่งข้อมูลระหว่างกัน และไปยังหน่วยงานภายนอกอื่นๆ เช่น มหาวิทยาลัย ห้องทดลองต่างๆ (ส่วนใหญ่มักมีเครื่องที่ใช้ระบบ Unix อยู่เป็นจำนวนมาก) เนื่องจากแต่ละแห่งก็จะมีระบบคอมพิวเตอร์ของตนเองที่แตกต่างกันไป การต่อเชื่อมกันก็เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำไม่เหมือนกัน ดังนั้นข่าวสารข้อมูลทั้งหลายจึงถ่ายทอดไปมาได้อย่างยากลำบากมาก กระทรวงกลาโหมสหรัฐได้จัดตั้งหน่วยงาน Advanced Research Projects Agencies (ARPA) ขึ้นมาเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นนี้ ผลลัพธ์ที่หน่วยงาน ARPA ได้จัดทำขึ้น คือ การกำหนดมาตรฐานในการสื่อสารข้อมูลและได้จัดตั้งเครือข่าย ARPANET ขึ้นโดยใช้โปรโตคอล TCP/IP

ที่มา <http://www.nectec.or.th/courseware/internet/internet-tech/0001.html>.

ภาพที่ 2.4 ฝั่งแสดงการทำงานเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาก็กลายมาเป็นมาตรฐานจริงจัง ในราวปี พ.ศ. 2525 ความสัมพันธ์ระหว่าง TCP/IP กับระบบปฏิบัติการ Unix เกิดขึ้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่เบอร์keley ได้พัฒนาระบบปฏิบัติการ Unix ซึ่งมีการผนวกเข้ากับโปรโตคอล TCP/IP สำหรับใช้ในการสื่อสารระหว่างระบบออกมา และเผยแพร่ต่อไปยังหน่วยงานต่างๆ ทำให้การสื่อสารกันของเครื่องที่ใช้ระบบปฏิบัติการ Unix มักจะต้อง ใช้โปรโตคอล TCP/IP เสมอ และมีบทบาทเป็นสิ่งที่คู่กันต่อมาถึงปัจจุบัน

ในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลของผู้ใช้จะเป็นแบบใดก็ตาม เช่น พีซีหรือแมคอินทอช ก็สามารถใช้งานโปรโตคอล TCP/IP เพื่อต่อเชื่อมเข้าสู่อินเทอร์เน็ตได้ วิธีการก็คือเพียงแต่ติดตั้งใช้งานซอฟต์แวร์โปรโตคอล TCP/IP เท่านั้น ส่วนวิธีการและโปรแกรมที่ติดตั้ง จะแตกต่างกันขึ้นกับระบบที่ใช้ ซึ่งจะกล่าวต่อไป หมายเลข IP (IP Address) การสื่อสารกันในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีโปรโตคอล TCP/IP เป็นมาตรฐานนี้ เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องที่เชื่อมต่ออยู่จะต้องมีหมายเลขประจำตัวเอาไว้อ้างอิงให้เครื่องคอมพิวเตอร์อื่นๆ ได้ทราบเหมือนกับคนทุกคนต้องมีชื่อให้คนอื่นเรียกหมายเลขอ้างอิงดังกล่าวเราเรียกว่า IP Address หรือหมายเลข IP หรือบางทีก็เรียกว่า “แอดเดรส IP” (IP ในที่นี้ก็คือ Internet Protocol ตัวเดียวกับใน TCP/IP นั่นเอง) ซึ่งถูกจัดเป็นตัวเลขชุดหนึ่งขนาด 32 บิต ใน 1 ชุดนี้จะมีตัวเลขถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ส่วนละ 8 บิตเท่าๆ กัน เวลาเขียนก็แปลงให้เป็นเลขฐานสิบก่อนเพื่อความง่ายแล้วเขียนโดยคั่นแต่ละส่วนด้วยจุด ดังนั้นในตัวเลขแต่ละส่วนนี้จึงมีค่าได้ตั้งแต่ 0 จนถึง $2^8 - 1 = 255$ เท่านั้น เช่น 192.10.1.101 เป็นต้น ตัวเลข IP Address ชุดนี้จะเป็นสิ่งที่สำคัญคล้ายเบอร์โทรศัพท์ที่เรามีใช้อยู่และไม่ซ้ำกัน เพราะสามารถกำหนดเป็นตัวเลขได้รวมทั้งสิ้นกว่า 4 พันล้านเลขหมาย แต่การกำหนดให้คอมพิวเตอร์มีเลขหมาย IP Address นี้ไม่ได้เริ่มต้นจากหมายเลข 1 และนับขึ้นไปเรื่อยๆ หากแต่จะมีการจัด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- ส่วนแรกเป็นหมายเลขของเครือข่าย (Network Number)
- ส่วนที่สองเรียกว่าหมายเลขของคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในเครือข่ายนั้น (Host Number) เพราะในเครือข่ายใดๆ อาจจะมีเครื่องคอมพิวเตอร์เชื่อมต่ออยู่ได้มากมาย ในเครือข่ายที่อยู่คนละระบบอาจมีหมายเลข Host ซ้ำกันก็ได้ แต่เมื่อรวมกับหมายเลข Network แล้ว จะได้เป็น IP Address ที่ไม่ซ้ำกันเลย ในการจัดตั้งหรือกำหนดหมายเลข IP Address นี้ก็มีวิธีการกำหนดที่ชัดเจน และมีกฎเกณฑ์ที่รัดกุม ผู้ใช้ที่อยากจัดตั้งโฮสต์คอมพิวเตอร์ เพื่อเชื่อมต่อเข้าอินเทอร์เน็ต และให้บริการต่างๆ สามารถขอหมายเลข IP Address ได้ที่หน่วยงาน Internet Network Information Center (InterNIC) ขององค์กร Network Solution Incorporated (NSI) ที่รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา แต่ถ้าผู้ใช้สมัครเข้าเป็นสมาชิกขอใช้บริการอินเทอร์เน็ตจากบริษัทผู้ให้บริการ (Internet Service Provider) เรียกว่า หน่วยงาน ISP รายใดก็ได้ ก็ไม่ต้องติดต่อขอ IP Address เนื่องจากหน่วยงาน ISP เหล่านั้นจะกำหนดหมายเลข IP ให้ใช้ หรือส่งค่า IP ชั่วคราวให้ใช้งาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ

กับแบบการขอใช้บริการที่จะกล่าวต่อไป โครงสร้างของแอดเดรสที่ใช้ใน class ต่างๆ ของเครือข่าย ซึ่งทั้งหมดยาว 32 บิต

IP Address นี้มีการจัดแบ่งออกเป็นทั้งหมด 5 ระดับ (Class) แต่ที่ใช้งานในทั่วไปจะมีเพียง 3 ระดับ คือ Class A, Class B, Class C ซึ่งก็แบ่งตามขนาดความใหญ่ของเครือข่ายนั่นเอง ถ้าเครือข่ายใดมีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เชื่อมต่ออยู่มาก ก็จะมีหมายเลขอยู่ใน Class A ถ้ามีจำนวนเครื่องต่ออยู่ลดหลั่นกันลงมาก็จะอยู่ใน Class B และ Class C ตามลำดับ หมายเลข IP ของ Class A มีตัวแรกเป็น 0 และหมายเลขของเครือข่าย (Network Number) ขนาด 7 บิต และมีหมายเลขของเครื่องคอมพิวเตอร์ (Host Number) ขนาด 24 บิต ทำให้ในหนึ่งเครือข่ายของ Class A สามารถมีคอมพิวเตอร์เชื่อมต่ออยู่ในเครือข่ายได้ถึง $224 = 16$ ล้านเครื่อง เหมาะสำหรับองค์กร หรือบริษัท ยักษ์ใหญ่ แต่ใน Class A นี้ จะมีหมายเลข เครือข่ายได้ 128 ตัวเท่านั้นทั่วโลก ซึ่งหมายความว่า จะมีเครือข่ายยักษ์ใหญ่แบบนี้ได้เพียง 128 เครือข่ายเท่านั้น สำหรับ Class B จะมีหมายเลขเครือข่ายแบบ 14 บิต และหมายเลขเครื่องคอมพิวเตอร์แบบ 16 บิต (ส่วนอีก 2 บิตที่เหลือบังคับว่าต้องขึ้นต้นด้วย 102) ดังนั้นจึงสามารถมีจำนวนเครือข่ายที่อยู่ใน Class B ได้มากกว่า Class A คือมีได้ถึง $214 =$ กว่า 16,000 เครือข่าย และก็สามารถมีเครื่องคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกันในเครือข่าย Class B แต่ละเครือข่ายได้ถึง 216 หรือมากกว่า 65,000 เครื่อง สุดท้ายคือ Class C ซึ่งมีหมายเลขเครื่องคอมพิวเตอร์แบบ 8 บิตและมีหมายเลขเครือข่ายแบบ 21 บิต ส่วนสามบิตแรกบังคับว่าต้องเป็น 1102 ดังนั้นใน แต่ละเครือข่าย Class C จะมีจำนวนเครื่องต่อเชื่อมได้เพียง ไม่เกิน 254 เครื่องในแต่ละเครือข่าย ($28 = 256$ แต่หมายเลข 0 และ 255 จะไม่ถูกใช้งาน จึงเหลือเพียง 254) ดังนั้นวิธีการสังเกตได้ง่ายๆ ว่าเราเชื่อมต่ออยู่ที่เครือข่าย Class ใดก็สามารถดูได้จาก IP Address ในส่วนหน้า (ส่วน Network Address) โดย

- Class A จะมี Network address ตั้งแต่ 0 ถึง 127 (บิตแรกเป็น 0 เสมอ)
- Class B จะมี Network address ตั้งแต่ 128 ถึง 191 (เพราะขึ้นต้นด้วย 102 เท่านั้น)
- Class C จะมี Network address ตั้งแต่ 192 ถึง 223 (เพราะขึ้นต้นด้วย 1102 เท่านั้น)

เช่น ถ้าเครื่องคอมพิวเตอร์ในอินเทอร์เน็ตมีหมายเลข IP ดังนี้ 181.11.82.22 ตัวเลข 181.11 แสดงว่าเป็นเครือข่ายใน Class B ซึ่งหมายเลขเครือข่ายเต็มๆ จะใช้ 2 ส่วนแรกคือ 181.11 และมีหมายเลขคอมพิวเตอร์คือ 82.22 หรือถ้ามี IP Address เป็น 192.131.10.101 ทำให้ทราบว่าเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นเชื่อมต่ออยู่ใน Class C มีหมายเลขเครือข่ายคือ 3 ส่วนแรก ได้แก่ 192.131.10 และหมายเลขประจำ เครื่องคือ 101 เป็นต้น

Domain Name System (DNS)

เราทราบแล้วว่าความคิดต่อกันในอินเทอร์เน็ตซึ่งใช้โปรโตคอล TCP/IP คุยกัน โดยจะต้องมีหมายเลข IP ในการอ้างอิงเสมอ แต่หมายเลข IP นี้ถึงแม้จะจัดแบ่งเป็นส่วนๆ แล้วก็ยังมิอุปสรรคในการที่ต้องจดจำ ถ้าเครื่องที่อยู่ในเครือข่ายมีจำนวนมากขึ้น การจดจำหมายเลข IP จะเป็นเรื่องยาก

และอาจสับสนจำผิดได้ แนวทางแก้ปัญหาคือการตั้งชื่อหรือตัวอักษรขึ้นมาแทนที่หมายเลข IP น่าจะสะดวกในการจดจำมากกว่า เช่น หมายเลข IP คือ 203.78.105.4 แทนที่ด้วยชื่อ thaigoodview.com ผู้ใช้บริการสามารถ จดจำชื่อ thaigoodview.com ได้แม่นยำกว่า นอกจากนี้ในกรณีเครื่องเสียบ หรือต้องการเปลี่ยนแปลงเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการจากเครื่องที่มีหมายเลข IP 203.78.105.4 เป็น 203.78.104.9 ผู้ดูแลระบบจะจัดการแก้ไขฐานข้อมูลให้เครื่องใหม่มีชื่อแทนที่เครื่องเดิมได้ทันที โดยไม่ต้องโยกย้ายฮาร์ดแวร์แต่อย่างใด ส่วนในมุมมองของผู้ใช้ก็ไม่ต้องแก้ไขอะไรทั้งสิ้น ยังคงสามารถใช้งานได้เหมือนเดิมสำหรับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้มีการพัฒนาหลักการแทนที่ชื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการกับหมายเลข IP หรือ name-to-IP Address ขึ้นมาใช้งาน และเรียกกลไกนี้ว่า Domain Name System (DNS) โดยมีการจัดเก็บฐานข้อมูลชื่อและหมายเลข IP เป็นลำดับชั้น (hierachical structure) อยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ทำหน้าที่พิเศษที่เรียกว่า Domain Name Server หรือ Name Server โครงสร้างของฐานข้อมูล Domain Name นี้ ในระดับบนสุดจะมีความหมายบอกถึงประเภทขององค์กร หรือชื่อประเทศที่เครือข่ายตั้งอยู่ ชื่อ Domain ในชั้นบนสุดเหล่านี้จะใช้ตัวอักษรเล็กหรือใหญ่ก็ได้ แต่นิยมใช้อักษรตัวเล็ก โดยมีการกำหนดมาจากหน่วยงานที่เรียกว่า InterNIC (Internet Network Information Center) จากระดับบนสุดก็จะมีระดับต่างๆ ลงมา ซึ่งใช้แทนความหมายต่างๆ แล้วแต่ผู้จัดตั้งจะกำหนดขึ้น เช่น ตั้งตามชื่อคณะ หรือภาควิชาในมหาวิทยาลัย ตั้งตามชื่อฝ่ายหรือแผนกในบริษัท เป็นต้น แต่ละระดับจะถูกแบ่งกันด้วยเครื่องหมายจุดเสมอ การดูระดับจากบนลงล่างให้ดูจากด้านขวามาซ้าย เช่นชื่อ Domain คือ support.skynet.com จะได้ว่า com จะเป็นชื่อ Domain ในระดับบนสุดถัดจากจุดตั้งต้น หรือรากของโครงสร้าง (root) ระดับที่สองคือชื่อ skynet และระดับล่างสุดคือ support หมายความว่าชื่อ Domain นี้ แทนที่หน่วยงาน support ของบริษัทชื่อ skynet และเป็นบริษัทเอกชนในการกำหนดหรือตั้งชื่อแทนหมายเลข IP นี้จะต้องลงทะเบียนและขอใช้ที่หน่วยงาน InterNIC เสียก่อน ถ้าได้รับอนุญาตและลงทะเบียนเรียบร้อยแล้วจะมีการจัดเก็บเพิ่มฐานข้อมูล name-to-IP address เพื่อให้ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตสามารถอ้างอิงเข้ามาใช้บริการได้เหมือนกับการขอจดทะเบียนตั้งชื่อบริษัทที่ต้องมีผู้รับผิดชอบในการเก็บข้อมูลเป็นนายทะเบียนและคอยตรวจสอบว่าชื่อนั้นจะซ้ำกับคนอื่นหรือไม่ ถ้าไม่มีปัญหาก่อนอนุญาตให้ใช้ได้ ชื่อ Domain Name นี้จะมีความยาวทั้งหมดไม่เกิน 255 ตัวอักษร แต่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องระดับชั้น ดังนั้นในชื่อหนึ่งๆอาจมีหลายระดับได้ตามต้องการ และข้อสังเกตที่สำคัญก็คือชื่อ และจุดเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับจุดในตัวเลขที่เป็น IP Address แต่อย่างใด ขบวนการหรือกลไกในการแปลงชื่อ Domain กลับเป็นหมายเลข IP หรือ Name Mapping นี้อยู่ที่การจัดการฐานข้อมูล Domain Name แบบกระจาย โดยจะเริ่มจากเมื่อมีโปรแกรมอ้างอิงชื่อโดเมนบนเครื่องหนึ่งก็จะมีการสอบถามไปที่ฐานข้อมูล ในเครื่องที่ทำหน้าที่เป็น Name Server (ซึ่งอาจเป็นเครื่องเดียวกันนั่นเองหรือคนละเครื่องก็ได้ และอาจมี Name Server ได้หลายเครื่องด้วย ขึ้นกับว่าจะตั้งไว้ให้รู้จัก Name Server เครื่องใดบ้าง) เครื่องที่เป็น Name Server ก็จะเรียกดูในฐานข้อมูลและถ้าพบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อที่ต้องการก็จะจัดการแปลงชื่อ Domain เป็นหมายเลข IP ที่ถูกต้องให้ ระบบ Name Server นี้จะมี คัดตั้งกระจายไปในหลายเครื่องบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจากอย่างน้อยหน่วยงาน ISP หนึ่งๆ ก็จะต้องจัดตั้งระบบดังกล่าวขึ้นมา เพื่อคอยดูแลจัดการฐานข้อมูล Domain Name ของ เครือข่ายตนเอง ดังนั้นถ้า Name Server เครื่องหนึ่งไม่มีข้อมูลหรือไม่รู้จัก Domain Name ที่ถูกถาม มา ก็อาจจะไปขอข้อมูลจาก Name Server เครื่องอื่นๆ ที่ตนรู้จักจนกว่าจะพบ หรือจนกว่าจะทั่วแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีเครื่องไหนรู้จักเลย กรณีนี้ก็จะตอบไปว่าไม่รู้จัก (หรือถ้ามี Name Server บางเครื่องที่ รู้จักชื่อนั้นแต่ขณะนั้น เกิดขัดข้องอยู่ก็จะได้คำตอบว่าไม่มีเครื่องใดรู้จักเช่นกัน)การกำหนดชื่อผู้ใช้ และชื่อ Domain ความสามารถของ Domain Name System ที่ทำหน้าที่แปลงระบบชื่อให้เป็น หมายเลข IP นี้ ได้ถูกนำมาใช้กว้างขวางมากขึ้น โดยรวมไปถึงการกำหนดชื่อผู้ใช้ในระบบได้อีก ด้วย กฎเกณฑ์ในการกำหนดก็ไม่ยุ่งยาก โดยชื่อผู้ใช้จะมีรูปแบบดังนี้ ชื่อ_user @ ชื่อ_subdomain. ชื่อ_Subdomain... [...] . ชื่อ_Domain ชื่อ_user จะเป็นตัวอักษรแทนชื่อเฉพาะใดๆ เช่น ชื่อผู้ใช้งาน หนึ่งที่จะรับหรือส่ง E-mail ทำชื่อ user นี้จะมีเครื่องหมาย @ ซึ่งอ่านว่า “แอท” หมายถึง “อยู่ที่ เครื่อง...” แบ่งคั่นออกจากส่วนที่เหลือ ชื่อ_Subdomain เป็นส่วนย่อยที่จะใช้ขยายให้ทราบถึงกลุ่ม ต่างๆ ใน domain นั้น เช่น กรณีที่บริษัทมีหลายหน่วยงาน จึงจัดเป็นกลุ่มๆ ตั้งชื่อไว้อยู่ใน subdomain ต่างๆ ซึ่งในที่นี้หนึ่งๆ อาจจะมี subdomain หลายระดับก็ได้ และชื่อ subdomain ตัว สุดท้ายมักเป็นชื่อ โสสตคอมพิวเตอร์ที่ผู้ใช้นั้น ใช้อยู่ตนเอง ชื่อ_Domain ตามปกติชื่อ domain จะ อยู่ทางด้านขวาสุดของชื่อ DNS ใช้สำหรับระบุประเภทของกิจกรรมของเครือข่ายนั้นๆ เวลาที่มีการ ติดต่อกัน เช่น ในการส่ง E-mail ชื่อดังกล่าวนี้ก็จะใช้เป็นตัวอ้างอิงเสมือนชื่อและที่อยู่ของผู้ใช้ราย นั้นๆ หรือเรียกว่าเป็น E-mail address นั้นเอง

2.2.2 ความหมายของอินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ต มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนเราหลายๆ ด้าน ทั้งการศึกษา พาณิชยกรรม ธุรกรรม วรรณกรรม และอื่นๆ ทั้งนี้ผู้ได้ให้คำจำกัดความของ อินเทอร์เน็ตไว้ดังนี้ อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ เครือข่ายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระบบต่างๆ ที่เชื่อมโยงกันมาจากคำ ว่า Inter Connection Network

อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ เครื่องคอมพิวเตอร์ ทุกเครื่องทั่วโลก สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้โดยใช้มาตรฐานในการรับส่งข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียว หรือที่เรียกว่า โพรโตคอล (Protocol) ซึ่ง โพรโตคอล ที่ใช้บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีชื่อว่า ทีซีพี/ไอพี (TCP/IP : Transmission Control Protocol/Internet Protocol) ลักษณะของระบบ อินเทอร์เน็ต เป็นเสมือนใยแมงมุม ที่ครอบคลุมทั่วโลกในแต่ละจุดที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตนั้น สามารถสื่อสารกันได้หลายเส้นทางตามความต้องการ โดยไม่กำหนดตายตัว และไม่จำเป็นต้องไป ตามเส้นทางโดยตรง อาจจะผ่านจุดอื่นๆ หรือ เลี่ยงไปเส้นทางอื่นได้หลายๆ เส้นทาง การ

ติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นอาจเรียกว่า การติดต่อสื่อสารแบบไร้มิติ หรือ Cyberspace (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2548)[Online]

อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ เครือข่ายนานาชาติ ที่เกิดจากเครือข่ายเล็กๆ มากมาย รวมเป็นเครือข่ายเดียวกันทั้งโลก หรือทั้งจักรวาล

อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ เครือข่ายสื่อสาร ซึ่งเชื่อมโยงกันระหว่างคอมพิวเตอร์ทั้งหมด ที่ต้องการเข้ามาในเครือข่าย

อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ การเชื่อมต่อกันระหว่างเครือข่าย

อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ เครือข่ายของเครือข่าย (A network of network)

สำหรับคำว่า internet หากแยกศัพท์จะได้ออกมา 2 คำ คือ คำว่า Inter และคำว่า net ซึ่ง Inter หมายถึงระหว่าง หรือท่ามกลาง และคำว่า Net มาจากคำว่า Network หรือเครือข่าย เมื่อนำความหมายของทั้ง 2 คำมารวมกัน จึงแปลได้ว่า การเชื่อมต่อกันระหว่างเครือข่าย (บุรินทร์ รุจจนพันธุ์. 2548) [Online]

รังสรรค์ เฟิงนู (2544) [Online] ได้ให้ความหมายว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของโลก เกิดจากการเชื่อมต่อเครือข่ายย่อยจำนวนมากที่เชื่อมโยงการสื่อสารระหว่างกันด้วยระบบมาตรฐานการควบคุมการส่งผ่านข้อมูลระหว่างเครือข่ายที่เรียกว่า โพรโทคอล ทีซีพี/ไอพี (TCP/IP : Transmission Control Protocol/Internet Protocol) ซึ่งใช้หลักการรับส่งข้อมูลโดยอิสระ โดยแบ่งเวลาอย่างเท่าเทียม

อินเทอร์เน็ต (Internet) หมายถึง เครือข่ายสื่อสาร ซึ่งเชื่อมโยงกันระหว่างคอมพิวเตอร์ทั้งหมดที่ต้องการเข้ามาในเครือข่าย

อินเทอร์เน็ต หมายถึง อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบของการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่มากครอบคลุมไปทั่วโลก เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้บริการสื่อสารข้อมูล เช่น การบันทึกเข้าระยะไกลการถ่ายโอนแฟ้ม อี-เมล และกลุ่มอภิปราย อินเทอร์เน็ตเป็นวิธีการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ ซึ่งขยายออกไปอย่างกว้างขวางเพื่อการเข้าถึงของแต่ละระบบที่มีส่วนร่วมอยู่(กิดานันท์ มลิทอง. 2540 : 321) อินเทอร์เน็ต หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์นานาชาติที่มีสายตรงต่อไปยังสถาบันหรือ หน่วยงานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้รายใหญ่ทั่วโลก ผ่านโมเด็ม (modem) คล้ายกับ Compuserve ผู้ใช้เครือข่ายนี้สามารถสื่อสารถึงกันได้ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) สามารถสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รวมทั้งคัดลอกแฟ้มข้อมูลและ โปรแกรมบางโปรแกรมมาใช้ได้ แต่จะต้องมีเครือข่ายภายในรับช่วงต่ออีกทอดหนึ่ง จึงจะได้ผล (ทักษิณา สวานานนท์. 2539 : 157) อินเทอร์เน็ต หมายถึง เครือข่ายใหญ่ที่สุดในโลกซึ่งประกอบด้วยเครือข่ายต่างๆจำนวนมากที่เชื่อมโยงระบบสื่อสารแบบทีซีพี/ไอพี (TCP/IP) เครือข่ายที่เป็นสมาชิกของอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายซึ่งกระจายอยู่ในประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลก เครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีชื่อเรียกได้อีกว่า The Net, Cyberspace (วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ์. 2539 : 60) อินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายถึง ระบบเครือข่าย (Network) ที่เชื่อมโยงเครือข่ายมากมายหลากหลาย เครือข่ายเข้าด้วยกัน อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีข้อมูลในทุกๆ ด้าน ให้ผู้ที่สนใจเข้าไปค้นคว้าหามาใช้ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและง่ายดาย (สิทธิชัย ประสานวงศ์. 2540 : 3) จากความหมายที่ได้รวบรวมมาข้างต้นนี้จึงสรุปได้ว่า อินเทอร์เน็ต (Internet) คือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เชื่อมต่อกันทั่วโลกโดยใช้มาตรฐานการรับส่งข้อมูลเดียวกัน คือ TCP/IP(Transmission Control Protocol /Internet Protocol)

2.2.3 บริการต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต

ตามที่ได้อธิบายไปแล้วว่าเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายของเครือข่ายที่มีการเชื่อมโยงกันไปทั่วโลกในแต่ละเครือข่ายก็จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการ ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นเซิร์ฟเวอร์ (Server) หรือ(Host) เชื่อมต่ออยู่เป็นจำนวนมาก ระบบคอมพิวเตอร์เหล่านี้จะให้บริการต่างๆแล้วแต่ลักษณะและจุดประสงค์ที่เจ้าของเครือข่ายนั้นหรือเจ้าของระบบคอมพิวเตอร์นั้นตั้งขึ้น ในอดีตมักมีเฉพาะบริการเรื่องข้อมูลข่าวสาร และ โปรแกรมที่ใช้ในแวดวงการศึกษาวิจัยเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันก็ได้ขยายเข้าสู่เรื่องของการค้าและธุรกิจแทบจะทุกด้าน บริการต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตมีมากมายทั้งบริการด้านการสื่อสาร บริการด้านข้อมูล

1) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail = E-mail) ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อรับ-ส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือ E-mail กับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกกว่า 20 ล้านคนได้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมอีก และบริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์นี้ก็รวดเร็วทันใจและสะดวกมากโดย E-mail จะมีหลักการทำงานดังนี้POP3 (Post Office Protocol) ซึ่งในปัจจุบันเป็น protocol มาตรฐานที่ใช้สำหรับรับ-ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ในปัจจุบันนี้

วิธีการทำงานของ POP3

POP3 จะมีหลักการทั่วไปคล้ายๆ กับหลักการรับและส่งของระบบไปรษณีย์ในปัจจุบัน คือ ในทันทีที่มีจดหมายมาส่งที่ทำการไปรษณีย์ปลายทาง (โดยทั่วไปคือ Mail server ของ ISP หรือองค์กรต่างๆ) จดหมายฉบับนั้นก็ค้างอยู่ที่ๆ ทำการไปรษณีย์ไปจนกว่าจะมีคนมาติดต่อขอรับมันด้วยวิธีการนี้ภาระของผู้ส่งจดหมายจะสิ้นสุดเมื่อจดหมายถึงที่ทำการไปรษณีย์ปลายทาง (ซึ่งก็เปรียบเสมือนโฮสต์ที่ทำหน้าที่เก็บจดหมายของผู้ใช้ปลายทาง) POP3 จะเป็น Protocol แบบดึง ("Pull"Protocol) เมื่อใดก็ตามที่เครื่องคอมพิวเตอร์ผู้ใช้บริการ (Client) มีความต้องการที่จะตรวจสอบข้อความมันจะทำการเชื่อมต่อไปยังเมลล์เซิร์ฟเวอร์ และจะใช้ POP เพื่อ Login เข้าไปยังตู้รับจดหมาย (Mailbox) แล้วดึงจดหมายนั้นมาไว้ในเครื่องเรา POP จะเป็นการบริการที่เหมาะสมสำหรับคอมพิวเตอร์ที่ต้องการติดต่อเข้าอินเทอร์เน็ตทางโทรศัพท์ เพราะว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เราจะรับ E-mail ไม่จำเป็นที่จะต้องเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตตลอดเวลาวิธีการทำงานของ SMTP วิธีการนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันบน Unix ซึ่งเป็นโปรโตคอลที่อาศัยวิธีการส่งจดหมาย เป็นทอดๆ ระหว่าง

โฮสต์ต่อๆ กัน จนกว่าจะไปถึงโฮสต์ปลายทาง สรุปคือ วิธีการนี้เป็นวิธีเก่า ถ้าไม่เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์รับเอาไว้ตลอดเวลา ก็จะไม่สามารถรับจดหมายได้ และในปัจจุบันเครื่อง PC ส่วนบุคคลทั้งหลายก็ไม่ได้ใช้ระบบปฏิบัติการ UNIX และระบบปฏิบัติการที่ใช้ก็ไม่รองรับไฟล์ในระบบ Unix นั่นก็หมายความว่า หากใช้เครื่อง PC ถึงจะเปิดเครื่องไว้เครื่องนั้นก็ไม่สามารถใช้ไฟล์นั้น ได้อยู่ที่ระบบนี้จึงเป็นระบบเก่าที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เท่าใดนัก

วิธีการทำงานของ IMAP

เป็น Protocol ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ POP3 แต่จะแก้ปัญหาของ POP3 ได้ดีขึ้นคือ POP จะมีวิธีการทำงานในลักษณะ “เก็บและส่งต่อ” (store-and-forward) ดังนั้นกระบวนการจัดการจดหมายต่างๆ จึงยังไม่ดีมากพอ IMAP จะแตกต่างจาก POP ในเรื่องของการตรวจสอบเมลล์ซึ่ง IMAP จะสามารถตรวจสอบเมลล์ได้ 3 แบบคือ

- Offline access คือ ดึงเมลล์ ทั้งหมดมาเก็บไว้ที่เครื่องเราและลบเมลล์ออกจากเครื่อง server ซึ่ง POP3 จะตรวจสอบด้วยวิธีนี้และการใช้โปรแกรมดึงอีเมลล์ (E-mail Client) บางตัวเราสามารถสั่งให้เก็บจดหมายที่เราอ่านแล้วไว้ที่เครื่อง server ได้

- Online-access อ่านเมลล์แบบออนไลน์ โดยใช้เครื่องเราเป็นตัวอ่านเมลล์ ส่วนตัวจดหมายก็อยู่ที่ server

- Disconnected access คือการผสมระหว่าง 2 วิธี วิธีแรกคือ เราสามารถเลือกเมลล์ที่ต้องการนำมาเก็บเครื่องเราก่อนได้ โดยไม่ต้องดาวน์โหลดมาทั้งหมดที่สำคัญเราสามารถรู้ได้ว่าเราได้มีการลบเมลล์ไปเท่าไรแล้ว โดย IMAP จะสามารถจดจำเอาไว้ได้ว่าเราได้ลบเมลล์ฉบับไหนออกไปเมื่อมีการติดต่อกับเซิร์ฟเวอร์ในครั้งถัดไป จำนวนเมลล์ในเครื่องเราเก็บเครื่องเซิร์ฟเวอร์จะถูกปรับให้เข้ากันได้โดยอัตโนมัติ (คือการทำ Synchronized) ด้วยเทคนิคนี้ทำให้เราสามารถตรวจสอบเมลล์ได้จากคอมพิวเตอร์หลายๆ เครื่องโดยไม่สับสน (ไม่ว่าคุณจะใช้เครื่องจากที่บ้าน ที่ทำงาน หรือ โน้ตบุ๊ก ก็จะทำให้ผลเหมือนกันซึ่งจะต่างจาก POP ที่ทำให้สับสนเมื่อตรวจสอบเมลล์จากหลายๆ เครื่อง) ซึ่งเราสามารถสรุปจุดเด่นของ IMAP ได้ดังนี้ IMAP สามารถให้บริการในรูปแบบ remote ได้ดีกว่า (คือการควบคุมการใช้เมลล์จากเครื่องเราไปยัง Server) เช่น อ่านเมลล์แบบออนไลน์แยกเมลล์กับส่วนประกอบเอกสาร (Attachment) ออกจากกันได้ เราสามารถเลือกดาวน์โหลดจดหมายมาเก็บไว้ที่เครื่องเรา โดยที่ส่วนประกอบเอกสารไว้ที่ Server เพื่อดาวน์โหลดในภายหลังหรือยามว่าง IMAP สนับสนุนโฟลเดอร์แบบลำดับชั้นและสามารถแบ่งโฟลเดอร์ให้ใช้งานร่วมกันได้ (folder hierarchies and folder sharing) ในขณะที่ POP ไม่สามารถทำได้ IMAP อนุญาตให้ทำการค้นหาจดหมายหรือบางส่วนของจดหมาย รวมทั้งเลือกจดหมายที่ต้องการจะนำมาเก็บไว้ที่เครื่องเราได้ (การค้นหานี้จะทำโดย server ไม่ใช่ Client) แต่ถึงอย่างไรก็ตาม IMAP protocol ก็ยังไม่ได้รับความนิยมในปัจจุบันโดยนักเล่นอินเทอร์เน็ตทั้งหลายยังคงใช้ POP กันอยู่เนื่องจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

- POP3 นั้นได้ติดตั้งอยู่ในโปรแกรมชื่อดังที่มีความสามารถถูกเล่นแปลกใหม่ที่ได้รับการนิยมนิยมของ user ทั่วไป ในขณะที่ IMAP นั้นยังไม่ค่อยมีโปรแกรมที่พัฒนามากนัก

- การใช้ IMAP นั้น จะต้องใช้ทรัพยากรของเครื่อง Server มากขึ้นทำให้เครื่องที่เป็น server ต้องทำงานหนักขึ้น อย่างมากจึงต้องเสียค่าบริการราคาแพง แต่ POP นั้นมีให้บริการฟรีทั่วไปในโลก Cyber space

- IMAP นั้นจะต้องใช้เวลาในการคิดค่อนข้างนานกว่า เนื่องจากมีกิจกรรมที่จะต้องส่งข้อมูลระหว่าง Client กับ server เพื่อปรับเปลี่ยนข้อมูลให้ตรงกันซึ่งต่างกับ POP คือดึงข้อมูลมาแล้วก็หมดหน้าที่

วิธีการทำงานของ MIME

เนื่องจากอีเมลล์สมัยแรกๆที่เริ่มต้นในระบบอินเทอร์เน็ต จะมีค่าแค่เพิ่มเครื่องมือในการส่งข้อความสั้น โดยที่คุณไม่สามารถที่จะแนบเอกสารหรือรูปภาพที่คุณชอบส่งไปได้ จนกระทั่งได้มีการพัฒนา กำหนด Protocol ใหม่ที่ชื่อว่า MIME ซึ่งเป็นมาตรฐานในการเข้ารหัสเพิ่มข้อมูลหลายชนิดไปพร้อมกับ E-Mail ผ่านอินเทอร์เน็ตซึ่งในปัจจุบันนี้ไม่มีไฟล์ประเภทไหนที่ MIME ไม่รู้จัก เราจึงสามารถส่งไฟล์ทุกประเภทไปพร้อมกับ E-mail ได้ โดยมีวิธีการคือแปลงไฟล์รูปภาพ เสียง วิดีโอ ซึ่งอยู่ในรูปแบบ Binary ให้มาอยู่ในรูปแบบตัวอักษร MIME เป็นตัวมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับ จุดประสงค์ที่หลากหลายจากการใช้งาน internet Mail ทั้งนี้เพื่อขยายประโยชน์ใช้สอยของอีเมลล์ได้มากขึ้น เพิ่มข้อมูลมาตรฐาน MIME สามารถใช้ร่วมกับการเก็บไฟล์ของส่งผ่านทางมาตรฐาน SMTP และ UUCP รวมถึง BitNet X.400 SNADS PROFS และยังสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลบนระบบปฏิบัติการที่ต่างกันแต่ชนิดของซอฟต์แวร์ที่ใช้ต่างกันได้อย่างน่าอัศจรรย์สรุป ถึงแม้จะมี Protocol มากมายที่ใช้สำหรับอินเทอร์เน็ตเมลล์ซึ่งแต่ละอันก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียของตัวเอง ซึ่งโดยทั่วไปก็จะใช้ POP3 ร่วมกับ SMTP โดยจะใช้ SMTP ในการส่งเมลล์ออกไปยังปลายทางและใช้ POP ในการรับเก็บจดหมาย E-mail เป็นมาตรฐานในการใช้ E-mail ในปัจจุบัน ซึ่งการใช้งานนี้ก็สามารใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพดีแล้วในปัจจุบัน

2) สนทนาแบบออนไลน์ (IRC หรือ Chat)

ผู้ใช้บริการสามารถคุยโต้ตอบกับผู้ใช้คนอื่นๆ ในอินเทอร์เน็ตได้ในเวลาเดียวกัน (โดยการพิมพ์เข้าไปทางคีย์บอร์ด) เสมือนกับการคุยกันแต่ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ของทั้งสองที่ ซึ่งก็สนุกและรวดเร็วดี บริการสนทนาแบบออนไลน์นี้เรียกว่า Talk เนื่องจากใช้โปรแกรมที่ชื่อว่า Talk ติดต่อกันหรือจะคุยกันเป็นกลุ่มหลายๆ คนในลักษณะของการ Chat (ชื่อเต็มๆ ว่า Internet Relay Chat หรือ IRC ก็ได้) ซึ่งในปัจจุบันก็ได้พัฒนาไปถึงขั้นที่สามารถใช้ภาพสามมิติ ภาพเคลื่อนไหว หรือการ์ตูนต่างๆ แทนตัวคนที่สนทนากันได้แล้ว และยังสามารถคุยกันด้วยเสียงในแบบเดียวกับโทรศัพท์ ตลอดจนแลกเปลี่ยนข้อมูลบนจอภาพหรือในเครื่องของผู้สนทนาแต่ละฝ่ายได้อีกด้วย โดยการทำงานแบบนี้ก็จะอาศัย Protocol ช่วยในการติดต่ออีก Protocol หนึ่งซึ่งมีชื่อว่า IRC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Internet Relay Chat) ซึ่งก็เป็น protocol อีกชนิดหนึ่งบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถทำให้ User หลายคนเข้ามาคุยพร้อมกันได้ผ่านตัวหนังสือแบบ Real time โดยจะมีหลักการคือมีเครื่อง Server ซึ่งจะเรียกว่าเป็น IRC server ก็ได้ซึ่ง server นี้ก็จะหมายถึงฮาร์ดแวร์รวมทั้งซอฟต์แวร์ โดยที่ฮาร์ดแวร์ คือ คอมพิวเตอร์ที่จำเป็นจะต้องมีทรัพยากรระบบค่อนข้างสูงและจะต้องมีมากกว่า 1 เครื่อง เพื่อรองรับ User หลายคน เครื่องของเราจะทำหน้าที่เป็นเครื่อง Client ซึ่งก็คือคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ตได้แบบธรรมดาโดยที่ไม่ต้องการทรัพยากรมากนัก และก็ต้องมีโปรแกรมสำหรับเชื่อมต่อเข้า IRC server ได้พื้นฐานการทำงานของ IRC เมื่อเครื่องของเราสามารถติดต่อกับ Server ได้แล้ว server นั้นจะมีการแบ่งช่องสนทนาออกเป็นกลุ่มๆ (Channel) หรืออาจจะเรียกว่าห้องสนทนาก็ได้ โดยเมื่อเราเข้าสู่ server แล้วเราจะมีชื่อเรียกเป็นของตัวเอง (Nickname) เมื่อเราพิมพ์ข้อความลง ไปข้อความนั้นก็ส่งผ่าน server และไปปรากฏยังเครื่อง Client ของสมาชิกแต่ละคนในห้องนั้น ไม่ใช่แค่ข้อความสั้นๆ อย่างเดียวผู้ใช้ IRC ยังสามารถที่จะส่งไฟล์ภาพ เสียง วิดีโอ หรือไฟล์ทุกชนิดกันได้โดยตรง ในปัจจุบันการเล่น IRC ไม่ได้มีแค่ข้อความธรรมดาเท่านั้น ยังมีการสนทนาที่ใช้ protocol IRC เช่นเดียวกันอีกแต่ที่เราสามารถที่จะสมมติรูปร่างหน้าตา เสื้อผ้า ทำหน้าตาอิมเมจ โกรธ โดยอาจจำลองเข้าไปอยู่ในโลกเสมือน VR (Virtual Reality) ซึ่งจะเป็นภาพ 3 มิติ เราสามารถที่จะเดินเข้าห้องออกจากห้อง จับมือ กับผู้ใช้คนอื่นได้ และอื่นๆ อีกมากมายได้ ซึ่งในปัจจุบันก็เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจาก IRC เป็นกิจกรรมที่เปิดกว้างกล่าวคือเป็นใครก็ได้ที่จะเข้าร่วมก็ได้ รวมทั้งไม่มีขีดจำกัดหรือกฎเกณฑ์ใดๆ มากมายนักเพราะฉะนั้น IRC จึงเป็นศูนย์รวมที่สามารถรวบรวมผู้คนหลากหลายไม่ว่าจะเป็นวัย อาชีพประสบการณ์ต่างๆ มาไว้ได้อย่างกลมกลืน แต่ว่าแต่ละคนต่างก็มีความสนใจในการที่จะเข้าห้องสนทนาต่างๆ กันไป รูปแบบการสนทนาแบบออนไลน์ Netmeeting เป็นโปรแกรมที่มีชื่อมาก เพราะทำให้คนจากซีกโลกหนึ่งสามารถติดต่อกับอีกซีกโลกด้วยเสียงจากคอมพิวเตอร์ ซึ่งคล้ายโทรศัพท์แต่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมแต่อย่างใดและโปรแกรมในลักษณะนี้ยังเพิ่มความสามารถในการทำงานร่วมกับเครื่องรับภาพดิจิทัลดั่งนั้นคนที่มิโปรแกรมนี้จะคุยกันและเห็นภาพของแต่ละฝ่าย จึงทำให้การติดต่อมีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เพิ่มเติมบริการนี้ผู้ใช้ต้องไป download โปรแกรมมาติดตั้ง แต่ปัญหาที่สำคัญในการติดต่อแบบนี้คือเรื่องของความเร็ว เพราะการติดต่อด้วยเสียงอาจได้เสียงที่ไม่ชัดเจน หรืออาจขาดหายระหว่างการสนทนา หากความเร็วในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่เร็วพอและจะเป็นไปไม่ได้ถ้าจะเพิ่มการรับ-ส่งภาพ แบบ VDO สำหรับเครื่องที่เชื่อมต่อด้วยความเร็วต่ำ ICQ บริการนี้เป็นบริการที่เยี่ยมมาก และได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นทุกวัน เพราะผู้ที่มีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเองและมีโปรแกรม ICQ อยู่ในเครื่อง จะสามารถติดต่อกับเพื่อนที่ใช้โปรแกรม ICQ อยู่ได้อย่างสะดวก เพราะเมื่อเปิดเครื่องโปรแกรมนี้จะแสดงสถานะของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำการตรวจสอบไว้ว่า Online อยู่หรือไม่ เปรียบเสมือนการมี pager ติดคอมพิวเตอร์ไว้ที่เดียวได้มีผู้พัฒนาโปรแกรมเสริมอีกมากมายให้ ICQ สามารถทำงานได้หลายหลายมากขึ้นและยิ่ง

แพร่กระจายได้เร็วในกลุ่มหนุ่มสาวที่ต้องการเพิ่ม เพราะจะแสดงสถานะของเครื่องเพื่อน เมื่อเปิดคอมพิวเตอร์ทำให้สามารถติดต่อได้รวดเร็ว โดยไม่ต้องโทรไปตามบ่อยๆ ว่าเปิดคอมพิวเตอร์หรือยัง เป็นต้น บริการนี้ผู้ใช้ต้องไป download โปรแกรมมาติดตั้ง และเป็นโปรแกรมที่ download ได้ฟรี IRC บริการนี้คนไทยทุกวัยชอบกันมาก โดยเฉพาะ โปรแกรม PIRC เพราะทำให้สามารถคุยกับใครก็ได้ที่ใช้โปรแกรม PIRCH การคุยกันจะใช้ผ่านเป็นพิมพ์เป็นสำคัญ โดยไม่ต้องเห็นหน้าหรือรับผิชอบต่อสิ่งที่พิมพ์ออกไปอย่างจริงจัง เพราะไม่มีการควบคุมจากศูนย์ที่ชัดเจน ทำให้ทุกคนมีอิสระที่จะคิดจะส่งข้อมูลออกไปได้ทุกชาติทุกภาษาใน IRC ใดๆ มักจะมีการแบ่งเป็นห้องๆ โดยมีชื่อห้องบอกว่า ในห้องนั้นจะคุยกันเรื่องอะไร เช่น “วิธีแก้เหงา” หากใครต้องการคุยถึงวิธีแก้เหงาเข้าไปในห้องนั้นหรือหลายๆ ห้องได้และแสดงความเห็นอะไรออกไปก็ได้ และยังสามารถเลือกคุยกับใครเป็นการส่วนตัว หรือจะคุยให้ทุกคนที่เปิดหัวข้อนี้รับทราบก็ได้ เมื่อคุยกันถูกคอก็สามารถที่จะนัดพบกันตามสถานที่ต่างๆ เพื่อสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน หรือจะนัดคุยกันในคอมพิวเตอร์ในครั้งต่อไปในห้องที่กำหนดขึ้นก็ได้ จึงทำให้ทุกเพศทุกวัย ชื่นชอบที่จะใช้บริการนี้อย่างมากบริการนี้ผู้ใช้ต้องไป download โปรแกรมมาติดตั้ง และเป็น Shareware หากผู้ใช้พอใจสามารถที่จะลงทะเบียนเพื่อจ่ายเงิน \$20 ได้ 3) “กระดานข่าว” หรือ bulletin board บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีการให้บริการในลักษณะของกระดานข่าว หรือ bulletin board (คล้ายๆ กับระบบ Bulletin Board System หรือ BBS) โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยๆ จำนวนหลายพันกลุ่มเรียกว่าเป็นกลุ่มข่าวหรือ Newsgroup ทุกๆ วันจะมีผู้ส่งข่าวสารกันผ่านระบบดังกล่าว โดยแบ่งแยกออกตามกลุ่มที่สนใจ เช่น กลุ่มผู้สนใจศิลปะ กลุ่มผู้สนใจเพลงร็อค กลุ่มวัฒนธรรมยุโรป ฯลฯ นอกจากนี้ก็มีกลุ่มที่สนใจในเรื่องของประเทศต่างๆ เช่นกลุ่ม Thai Group เป็นต้น การอ่านข่าวจาก Newsgroup การอ่านข่าวจากกลุ่มข่าวต่างๆ ใน Usenet (User Network) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Newsgroup นั้นนับเป็นช่องทางหนึ่งในการติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตคนอื่นๆ ในระดับโลก ซึ่งมักจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารกัน ซึ่งใน Usenet นี้ เราสามารถเลือกอ่านข้อความในหัวข้อที่เราสนใจและฝากข้อความนั้น เลือกรับหัวข้อข่าวที่ต้องการอ่านเพื่อแสดงเนื้อหาของข่าวนั้นทั้งหมดบนจอภาพ ถ้าเราไม่สนใจในกลุ่มข่าวสารที่เคยเป็นสมาชิกอยู่อีกต่อไป เราก็อาจยกเลิกการเป็นสมาชิก(Unsubscribe) ของกลุ่มข่าวนั้นและไปเป็นสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ แทนก็ได้ การเป็นสมาชิกและการยกเลิกสมาชิกของกลุ่มข่าวต่างๆ นั้นรวมทั้งการใช้บริการ Usenet จะไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้นบริการ Usenet จะมีการทำงานแบบ Client/Server ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ของเราจะต้องไปขอใช้บริการจากคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นที่เปิดให้บริการนี้อยู่ และเราต้องกำหนดชื่อของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะเข้าไปใช้บริการ Usenet ให้โปรแกรมสำหรับอ่านข่าวทราบก่อนเสมอ จึงจะไปดึงชื่อของกลุ่มข่าว และหัวข้อข่าวมาให้เราได้ อย่างไรก็ตาม Usenet เป็นบริการที่ค่อนข้างจะแพร่หลายอย่างหนึ่งในอินเทอร์เน็ตซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ Usenet อยู่หลายพันแห่งทั่วโลก ทำให้การเข้าไปใช้บริการ Usenet ทำได้ไม่ลำบากมากนัก คอมพิวเตอร์ทั้งหลายที่ให้บริการ Usenet จะ

เชื่อมต่อกันและรับส่งข่าวสารกันด้วยวิธีที่เรียกว่า Network News Transfer Protocol (NNTP) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโปรโตคอล TCP/IP ที่เราใช้รับส่งข้อมูลกันอยู่ในเครือข่ายของอินเทอร์เน็ตนั่นเอง เมื่อเราดูจากชื่อของกลุ่มข่าวสารนั้น ก็พอจะทราบได้อ่านหัวข้อข่าวในกลุ่มจะพูดถึงเรื่องอะไร และเกี่ยวข้องกับอะไร ซึ่งกลุ่มข่าวสารทั้งหมดมีอยู่หลายพันกลุ่มในทุกเรื่องที่มีผู้สนใจ รูปแบบของ News Articles คือ ส่วนหัวหรือ Header ส่วนเนื้อหาข่าวหรือ Body และ ส่วนลงท้ายหรือ Signature ซึ่งแต่ละส่วนที่ประกอบกันเป็นข่าวสารนั้นจะมีความหมายดังนี้คือ ส่วนหัวหรือ Header จะบอกถึงข้อมูลทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับข่าวนั้น เช่น ข่าวนี้มาจากใคร อยู่ในหัวข้อข่าวเรื่องอะไร ส่งมาจากที่ไหนและเป็นข่าวลงวันที่เท่าไร ส่วนเนื้อหาข่าวหรือ Body เป็นข้อความบรรยายในส่วนของข่าวนั้นๆ ซึ่งอาจมีความยาวของเนื้อหาเพียงบรรทัดเดียว หรือมีเนื้อข่าวยาวหลายๆ หน้าก็ได้ เนื้อข่าวจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวข้อข่าวและกลุ่มข่าวสารที่ได้รับการจัดกลุ่มเอาไว้เสมอ ส่วนลงท้ายหรือที่เรียกว่า Signature ส่วนลงท้ายนี้จะบอกถึงรายละเอียดของผู้ส่งข่าวขึ้นนี้ เช่นอาจจะบอกชื่อ นามสกุล E-mail address และข้อความลงท้ายข่าวนั้นๆ เครื่องที่ให้บริการ Usenet นั้นจะมีการจัดการกับข่าวที่เข้ามา โดยเมื่อได้รับข่าวเข้ามาใหม่ก็จะใส่หมายเลขประจำข่าวนั้นให้ หมายเลขที่ว้านี้จะเพิ่มขึ้นทีละ 1 จากของเดิมที่มีอยู่ในแต่ละกลุ่มข่าว เช่นกลุ่มข่าวชื่อ comp.answers มีหัวข้อข่าวอยู่ 1720 ขึ้น เมื่อได้รับข่าวใหม่เข้ามา ข่าวขึ้นนั้นจะได้รับหมายเลขประจำข่าว เป็น 1721 และเป็นเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงเลขสูงสุดที่ตั้งเอาไว้ก็จะวนกลับไปใช้เบอร์ 1 ใหม่ ข่าวที่ได้รับเข้ามาจะมีกำหนดหมดอายุตามที่คอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ Usenet ผู้กำหนดเอาไว้ เมื่อข่าวนั้นหมดอายุก็จะถูกลบออกจากกลุ่มข่าวและหมายเลขประจำข่าวนั้นก็จะว่างลงแต่หมายเลขที่ว่างลงนี้จะยังไม่ถูกนำไปใช้ จนกว่าจะมีการวนกลับไปเลข 1 ใหม่ก่อน ทำให้บางครั้งเมื่อเราเรียกดูหัวข้อข่าวจากกลุ่มข่าวสารใน Usenet จะเห็นหมายเลขประจำข่าวอาจ เริ่มต้นจาก 845 ไปถึง 1720 ก็ได้ ซึ่งหมายความว่าข่าวตั้งแต่หมายเลข 1 ถึง 844 หมดอายุและถูกลบออกจากคอมพิวเตอร์ไปแล้ว

4) การขอเช่าระบบจากระยะไกล หรือเทลเน็ต (telnet)

เครื่องมือพื้นฐานที่ใช้สำหรับติดต่อกับเครื่อง Server ที่เป็น UNIX หรือ LINUX เพื่อใช้เข้าไปควบคุมการทำงานของเครื่อง หรือใช้อ่านเมลล์หรือใช้ปรับปรุง homepage หรือใช้เรียกโปรแกรมประมวลผลใดๆ หรือใช้พัฒนาโปรแกรมและใช้งานในเครื่องนั้น เป็นต้น เพราะระบบ UNIX หรือ LINUX จะยอมให้ผู้ใช้สร้าง application ด้วย Compiler ภาษาต่างๆ ได้อย่างอิสระ และเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะอินเทอร์เน็ตเริ่มต้นมาจากระบบ UNIX นี้เอง ประโยชน์อย่างหนึ่งที่ใช้โปรแกรม Telnet มักคุ้นเคย คือการใช้โปรแกรม PINE ซึ่งมีอยู่ใน Telnet สำหรับรับ-ส่ง mail และมีผู้ใช้อีกมากที่ไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังใช้งาน UNIX อยู่ ทั้งๆ ที่ใช้ PINE ติดต่อกันอยู่ทุกวัน เดิมทีระบบ UNIX ไม่มีโปรแกรม PINE แต่มีนักศึกษาที่มหาวิทยาลัย WASHINGTON University เพราะใช้ง่ายกว่าการใช้คำสั่งเมลล์ในการรับ-ส่งมากแต่ผู้ใช้ที่ใช้ E-Mail กับเครื่อง UNIX หรือ LINUX ซึ่งใช้ตามมาตรฐาน IMAP มักเป็นกลุ่มนักศึกษาใน

มหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยได้ให้บริการ E-Mail ซึ่งมีข้อจำกัดบางประการ และหลายมหาวิทยาลัย เช่นกันที่ทำฐานข้อมูลเมลล์ใน UNIX และให้บริการเมลล์ผ่าน browser ได้ ซึ่งเป็นหลักการที่ผู้ให้บริการเมลล์ฟรีหลายแห่งใช้กันอยู่สำหรับโปรแกรม Telnet ผู้ต้องการใช้บริการไม่จำเป็นต้องไป download เพราะเครื่องที่ทำการติดตั้ง TCP/IP จะติดตั้งโปรแกรม telnet.exe ไว้ในห้อย c:\windows เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเรียกใช้ได้อยู่แล้ว แต่ปัญหานักอยู่ที่วิธีการใช้เพราะระบบ UNIX เป็นการทำงานใน Text mode เป็นหลักการจะใช้คำสั่งต่างๆ ผู้ใช้จะต้องเรียนรู้มาก่อนจึงจะใช้งานได้ในระดับที่พึ่งตนเองได้ หากใช้คำสั่งไม่ถูกต้องอาจทำให้เกิดปัญหาทั้งกับตนเองและระบบได้

5) Net2Phone

บริการนี้คือการโทรศัพท์จากคอมพิวเตอร์ไปยังเครื่องรับโทรศัพท์จริงๆ และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะมีอัตราค่าโทรศัพท์ที่ถูกกว่าและยังมีบริการ Net2Fax ซึ่งให้บริการแฟกซ์เอกสารจากคอมพิวเตอร์ไปยังเครื่องแฟกซ์จริงๆ ซึ่งมีอัตราค่าบริการที่ถูกกว่าเช่นกัน บริการนี้ผู้ใช้ต้องไป download โปรแกรมมาติดตั้งและจะต้องจ่ายเงินก่อน ซึ่งเป็นการซื้อเวลาล่วงหน้าเมื่อมีการใช้บริการจึงจะหักค่าใช้จ่ายบริการจากที่ซื้อไว้

6) Game online

เกมกลยุทธ์หลายๆ เกมที่โปรแกรมจะจำลองสถานการณ์การรบ ทำให้ผู้ใช้สามารถต่อสู้กับคอมพิวเตอร์เสมือนคอมพิวเตอร์คิดเองและสู้กับเราได้ แต่ก็ยังมีจุดบกพร่องของเกมที่ไม่สามารถสร้างความบันเทิงเหมือนกับการสู้กับคนที่คิดและพูดกับอีกฝ่ายได้ จึงได้มีการสร้างเกมและบริการที่ทำให้ผู้ใช้ต่อสู้กัน โดยให้ผู้ใช้ติดต่อเข้าไปในเครื่องบริการแล้วเสียเงินลงทะเบียน จากนั้นจะสามารถขอเข้าไปเล่นเกมกับใครก็ได้ในโลกที่เสียเงินเช่นกัน และพูดคุยกันผ่านแป้นพิมพ์ เป็นการทำความรู้จักกันในขณะเล่นเกมได้อีกด้วย ซึ่งเป็นบริการที่กำลังเดิมโดยอย่างรวดเร็วอีกบริการหนึ่งในโลกอินเทอร์เน็ต

7) Software Updating

มีโปรแกรมมากมายที่ใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต และหนึ่งในนั้นก็คือ บริการปรับปรุงโปรแกรมแบบออนไลน์ เช่น โปรแกรมฆ่าไวรัส ที่มีชื่อเสียงเกือบทุกโปรแกรมจะยอมให้ผู้ใช้สามารถปรับปรุงข้อมูลใหม่ เพื่อใช้สำหรับเตรียมต่อสู้กับไวรัสที่มาใหม่เสมอ ผู้ใช้เพียงแค่เลือก Click บนปุ่ม Update จากนั้น โปรแกรมจะทำทุกอย่างใหม่หมดจนกระทั่งการ update สมบูรณ์ หรือแม้แต่ Microsoft Windows ที่ยอมให้ผู้ใช้สามารถ Update โปรแกรมที่ตนขายไปแล้วแต่มาพบข้อผิดพลาดทีหลัง หลังจากแก้ไขจะยอมให้ผู้ใช้ Update โปรแกรมได้ฟรี เพราะถือเป็นความผิดพลาดที่ต้องรับผิดชอบ เป็นต้น

8) PalmIIIc

คอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่มีความสามารถสูงมาก เพราะสามารถพัฒนาโปรแกรมสั่งให้ palm ทำงานได้หลายๆ อย่าง ทำให้ความสามารถหลักด้าน organizer กลายเป็นส่วนประกอบไปเลยเพราะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีผู้พัฒนาโปรแกรมให้กับ palm มากทีเดียว เพื่อให้ palm เข้าใจภาษาไทย และใช้ปากกาเขียนภาษาไทยให้ palm อ่านรู้เรื่องได้ทันที Palm สามารถทำงานร่วมกับคอมพิวเตอร์ โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน โดยผู้ใช้palm สามารถเขียนเมลล์ใน palm เพื่อต้องการส่งก็ upload เข้าคอมพิวเตอร์ที่ออนไลน์กับอินเทอร์เน็ตแล้ว คอมพิวเตอร์ก็จะทำหน้าที่ส่งเมลล์ให้อัดโนมัติ รวมถึงการรับเมลล์ใหม่เข้าไปใน palm ทำให้สามารถอ่านเมลล์จากที่ไหนก็ได้ แต่เป็นการทำงานแบบออฟไลน์ไม่เหมือนมือถือที่อ่านเมลล์ได้แบบออนไลน์แค่ palm ไม่ใช่มือถือ

9) WAP

WAP ย่อมาจากคำว่า Wireless Application Protocol เป็น Application หนึ่งที่เป็นบริการเสริมสำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยใช้บริการหรือเปิดดูได้ทาง Screen ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ สามารถเลือกดูข้อมูลต่างๆ ได้มากมายเช่นเดียวกับ Web เช่น ซื้อสินค้า ส่ง Email ดูข่าวสาร ฯลฯ เทคโนโลยีที่สร้างขึ้นมาก็เพื่อให้การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และอุปกรณ์ไร้สายประเภทอื่น เช่น PDA หรือ เพจเจอร์สามารถเชื่อมโยงต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต (Intranet) หรือแม้แต่ Corporate Network ได้ จึงทำให้อุปกรณ์เหล่านี้สามารถรับส่งข้อมูลบนระบบเครือข่ายได้ในระดับหนึ่งหลักในการทำงานต่างๆ ไปของ WAP และ WWW มีความใกล้เคียงกันอยู่มากแต่สิ่งที่แตกต่างกันมากที่สุดคือการทำงานบน WWW นั้นจะใช้สมมติฐานว่าทุกๆ องค์ประกอบของ WWW ทำงานอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน นั่นก็คือบนเครือข่ายแบบมีสาย (Fixed Network) นั่นเอง แต่ในขณะที่ WAP มีสองสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน คือมีทั้งในส่วนของเครือข่ายแบบมีสาย และเครือข่ายแบบไร้สาย (Wireless Network) หรือ เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cellular Network) และเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่นั่นเองที่เป็นตัวปัญหาให้มาตรฐานบางอย่างของ WWW ไม่สามารถนำมาใช้กับ WAP ได้ ที่สำคัญที่สุดได้แก่รูปแบบของข้อมูล (Content Format) ใน WWW ข้อมูลที่ผู้ชมเห็นจะอยู่ในรูปของ HTML (HyperText Markup Language) และ JavaScript แต่ สำหรับ WAP แล้วข้อมูลจะอยู่ในรูปของ WML (Wireless Markup Language) และ WMLScript รูปแบบของรูปภาพก็ยังคงแตกต่างกันด้วย WBMP(Wireless Bitmap)จะเป็นตัวที่ใช้ในการแสดงรูปภาพต่างๆ บน WAP ส่วนบน WWW จะใช้ GIF หรือ JPEG

10) การซื้อขายสินค้าและบริการ (E-Commerce : Electronic Commerce) เป็นการจับจ่ายซื้อขายสินค้าและบริการ เช่น ขายหนังสือ คอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยว ฯลฯ ปัจจุบันมีบริษัทนับหมื่นบริษัทใช้อินเทอร์เน็ตในการทำธุรกิจ และให้บริการลูกค้าตลอด 24 ชั่วโมง ในปี 2540 การค้าขายบนอินเทอร์เน็ตมีมูลค่าสูงถึง 1 แสนล้านบาท และจะเพิ่มเป็น 1 ล้านล้าน ในอีก 5 ปีข้างหน้า ซึ่งเป็นโอกาสทางธุรกิจแบบใหม่ที่น่าสนใจ และเปิดทางให้ทุกคนเข้ามาทำธุรกิจได้โดยโดยใช้ทุนไม่มากนัก

11) การให้ความบันเทิง (Entertain) ในอินเทอร์เน็ตมีบริการด้านความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ เช่น เกมส์ เพลง รายการ โทรทัศน์ รายการวิทยุ เป็นต้น เราสามารถเลือกใช้บริการเพื่อความ

บันทึกได้ตลอด 24 ชั่วโมง และจากแหล่งต่างๆ ทั่วทุกมุมโลก ทั้งจากประเทศไทย อเมริกา ยุโรป และออสเตรเลีย เป็นต้น เดิมทีการใช้บริการจำกัดให้ใช้ในการศึกษาวิจัยและอยู่ในแวดวงการศึกษาเท่านั้น ต่อมาได้มีการขยายในเชิงธุรกิจมากขึ้น ทำให้ขอบข่ายการใช้ Internet มีมากมาย เช่น

- สามารถติดต่อกับคนได้ทั่วโลก
- สามารถใช้ช่วยในการค้นหาและโอนย้าย Software ต่างๆ มาได้ฟรี
- สามารถค้นคว้าวิจัย เปรียบเหมือนคุณเข้าห้องสมุดไปศึกษาค้นคว้าหนังสือต่างๆ โดยที่ไม่ต้องไปยังห้องสมุดนั้น
- สามารถอ่านข่าวสารของกลุ่มสนทนาต่างๆ
- สามารถท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ ได้ทั่วโลก เช่น พิพิธภัณฑ์, สวนสัตว์ เป็นต้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำคามผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550

คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตกลายเป็นอาชญากรรมยุคใหม่ที่ใช้กิจกรรมปกติในชีวิตประจำวัน มาก่อการร้าย จึงเป็นภัยใกล้ตัวยุคปัจจุบัน ที่คนไทยต้องรู้ เพราะอาจตกเป็นเหยื่อโดยไม่รู้ตัว มีโทษ ทั้งปรับและจำคุก โดยปรับตั้งแต่ 1 หมื่นถึง 5 แสนบาท จำคุกตั้งแต่ไม่ถึง 6 เดือนถึง 20 ปี แล้วแต่ฐานความผิด การสื่อสารออนไลน์ โดยการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่รวดเร็วฉับไวย่อโลก มาอยู่ในมือ มีประโยชน์มากมายแต่ก็มีโทษร้ายอย่างคาดไม่ถึงเมื่อ “ผู้รู้” กลายเป็นอาชญากร นำไปใช้ในทางที่ผิด ดังที่ปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง เช่น การแฮ็ค(hack)ระบบข้อมูลของธนาคาร ข้อมูลบัตรเครดิต หรือแม้กระทั่งคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานเป็นประจำที่บ้าน/ที่ทำงานก็อาจถูกนำไปใช้กระทำผิดโดยที่เจ้าของหรือผู้ใช้ไม่รู้ตัว

อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตจึงเป็นอาชญากรรมยุคใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เป็นภัยร้ายที่มากับเทคโนโลยีและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยเป็นกระบวนการที่มุ่งร้ายต่อข้อมูล การเข้าถึง การทำลาย การดักฟัง การส่งหรือเผยแพร่ และการนำข้อมูลนั้น ๆ ไปใช้ในทางมิชอบหรือก่อให้เกิดความเสียหาย ทั้งต่อบุคคล ตลอดจนความมั่นคงประเทศ

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ได้แก่ พระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และพระราชกฤษฎีกาธุรกรรมภาครัฐว่าด้วยการกระทำทางธุรกิจต่าง ๆ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้กำหนดวิธีการแบบปลอดภัยไว้ และล่าสุดซึ่งเกี่ยวข้องและใกล้ตัวประชาชนผู้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตคือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ที่มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2550

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่สำคัญและเป็นเรื่องใกล้ตัวมากกว่าที่คิดคือ ส่วนที่ว่าด้วยฐานความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งทุกมาตรา ยกเว้น มาตรา 16 (การเผยแพร่ภาพจากการตัดต่อ ตัดแปลง) เป็นอาญาแผ่นดินที่ยอมความไม่ได้ แม้ไม่มีผู้เสียหายก็สามารถดำเนินคดีได้ และกฎหมายฉบับนี้ยังได้ขยายขอบเขตอำนาจศาลที่ว่าแม้การกระทำความผิดนั้นอยู่นอกราชอาณาจักรและผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวก็สามารถฟ้องร้องที่ศาลไทยได้

การใช้คอมพิวเตอร์ที่ถือเป็นความผิดมีสาระสำคัญว่าด้วยการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ เช่น กรณีที่มีการกำหนดรหัสผ่านเพื่อป้องกันมิให้บุคคลอื่นใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และผู้กระทำความผิดดำเนินการด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้ได้รหัสผ่านนั้นมาและสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์นั้นได้ การเข้าถึงฮาร์ดแวร์ หรือส่วนประกอบต่าง ๆ ของคอมพิวเตอร์ และรวมถึงการมีอำนาจแต่การล่วงรู้ถึงมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยมิชอบ หมายความว่าระบบคอมพิวเตอร์นั้นมีมาตรการการเข้าถึง เช่น มีการลงทะเบียน username และ password หรือมีวิธีการอื่นใดที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะ การที่จะเป็นความผิดมาตรานี้ต้องเป็นเรื่องที่ถูกกระทำล่วงรู้ ซึ่งการล่วงรู้นั้นจะได้มาโดยชอบหรือไม่ชอบไม่สำคัญถ้านำไปเปิดเผยและอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นก็ถือเป็นความผิด การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ โดยวิธีการทางเทคนิค การทำให้เสียหายหรือทำลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ หมายถึงการกระทำอันเป็นการรบกวนข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น เช่น เข้าไปเปลี่ยนแปลงกรุปเลือดของโรงพยาบาล การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ เช่น การป้อนโปรแกรมที่ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ปฏิเสธการทำงาน หรือทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ช้าลงโดยการป้อนไวรัสคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดผลชะลอการทำงานของระบบ การส่งสแปมเมล (Spam Mail) โดยปกปิดที่มาของข้อมูล หรือ ส่ง e-mail มากจนล้นระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นจนทำให้เกิดความยุ่งยากในการใช้ระบบคอมพิวเตอร์

มีบทเพิ่มโทษขึ้นอีกหากการกระทำความผิดก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนทั่วไป หรือทำให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย รวมทั้งมีผลต่อความมั่นคงประเทศ การจำหน่าย/เผยแพร่ชุดคำสั่งเพื่อให้เกิดความผิด การนำเข้า เผยแพร่ หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหาอันไม่เหมาะสม การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดแม้จะเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นอยู่ แต่ก็มีความผิดตามกฎหมายฉบับนี้ด้วย

กฎหมายฉบับนี้ร่างขึ้น โดยดูที่เรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ว่ามีวิธีการใช้แบบไหน และหากใช้วิธีการนั้นไปกระทำความผิด จึงกำหนดประเด็นสำคัญเกี่ยวข้องกับ ฐานความผิด เขตอำนาจศาล และการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งมีโทษทั้งจำและปรับ โดยโทษปรับตั้งแต่ 1 หมื่นบาทถึง 5 แสนบาท โทษจำคุกตั้งแต่ไม่เกิน 6 เดือนไปจนถึง 20 ปี แล้วแต่ฐานความผิด ตัวอย่างเช่น เพื่อนมาแอบใช้เครื่องคอมฯ โดยไม่ได้ขออนุญาต และ ถ้าแฮ็ค(hack)เข้าไปถึงระบบแล้วเข้าไปดูข้อมูลก็มีความผิดเพิ่มขึ้น และยังหมายถึงการใช้อำนาจในการเข้าถึงเกินขอบเขตหน้าที่ อาทิ โปรแกรมเมอร์ เมื่อเข้าถึงแล้วนำข้อมูลมาเผยแพร่ส่งต่อให้คนอื่นก็มีความผิดเพิ่มขึ้นอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังเป็นกฎหมายฉบับแรกทีระบุว่าจะต่อไปหากมีการส่งเมลขยะ (Junk mail)หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ปกปิดแหล่งที่มา และรบกวนความเป็นปกติสุขของคนอื่นมีโทษปรับ junk mail ละ 1 แสนบาท เป็นต้น อีกทั้งกรณีการนำเข้าสู่คอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลปลอมข้อมูลที่เกี่ยวกับความมั่นคง ลามกอนาจาร มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 1 แสนบาท กล่าวคือ เปิดดูที่คอมพิวเตอร์ของตัวเองไม่ถึงว่าผิด แต่ถ้ามีการส่งต่อเมื่อไหร่ถือว่าผิดทันที ซึ่งตรงนี้เป็นพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแบบใหม่ที่คนไทยซึ่งนิยมใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงจะต้องปรับตัว ปรับวิธีการใช้งานและใช้ด้วยความระมัดระวังมากขึ้น

สำหรับผู้ให้บริการ ซึ่งหมายถึงผู้ที่ให้บริการบุคคลอื่นเข้าสู่อินเทอร์เน็ตได้ หรือผู้ให้บริการสามารถติดต่อกับบุคคลอื่นระหว่างกันในเรื่องคอมพิวเตอร์ได้ รวมทั้งผู้ที่ทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ กฎหมายนี้กำหนดให้มีหน้าที่ 2 อย่างคือ

- 1) ต้องจัดเก็บข้อมูลจราจรอย่างน้อย 90 วัน ฝ่าฝืนมีโทษปรับ 5 แสนบาท
- 2) มีหน้าที่มอนิเตอร์ข้อมูลที่ส่งผ่านระบบเครือข่ายของตน ว่ามีการส่งอีเมลที่ไม่เหมาะสมผ่านระบบเครือข่ายของตนหรือไม่

สาเหตุสำคัญของการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเกิดจากอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ที่เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบัน โดยในปีที่แล้วมีไม่ต่ำกว่า 100 กรณี เป้าหมายอันดับหนึ่งคือด้านการเงิน อีกอันคือ ฟาร์มมิ่ง เป็นภัยร้ายบนอินเทอร์เน็ตรูปแบบใหม่ล่าสุดที่เข้าไปเปลี่ยน link เว็บไซต์ ให้ link ไปที่เว็บไซต์ปลอมอย่างผิดกฎหมาย โดยมีเจตนาขโมยข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้ อาทิ รหัสผ่าน หมายเลขบัญชี และข้อมูลสำคัญอื่น ๆ ได้โดยที่ผู้ใช้ไม่รู้ตัว โดยทันทีที่ผู้ใช้พิมพ์ URL เว็บไซต์จริงลงไปก็จะ link ไปที่เว็บไซต์ปลอมแทนจากจุดนี้ ซึ่งดูเหมือนว่าได้มาถึงเว็บไซต์ที่ต้องการแล้ว ทำให้ผู้ใช้อาจถูกหลอกให้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวได้อย่างง่ายดาย ภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยจัดเรียงตามลำดับ ที่เจอบ่อยที่สุดเจอทุกวันเรียงตามลำดับได้แก่ SPAM Mail (SPAM Threat), ไวรัสคอมพิวเตอร์ (Virus/Worm Threat), การหลอกลวง (HOAX&PHIRSHING Threat), การถูกยึดเครื่องไปทำเป็น “BOTNET”, การใช้งานโปรแกรม Peer-To-Peer (P2P), Spyware และ Adware, การใช้ Google ในทางมิชอบ (Google Hacking)

2.3 ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550

การกระทำความผิดที่ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ได้แก่

1. การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

2. การเปิดเผยข้อมูลมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ
3. การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ
4. การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น
5. การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ
6. การกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ
7. การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข
8. การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด
9. การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ทำความผิดอื่น ผู้ให้บริการจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิด
10. การตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล

ผู้ให้บริการตามที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ได้ระบุไว้ สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมไม่ว่าโดยระบบโทรศัพท์ ระบบดาวเทียม ระบบวงจรเช่าหรือบริการสื่อสารไร้สาย
2. ผู้ให้บริการการเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไม่ว่าโดยอินเทอร์เน็ต ทั้งผ่านสายและไร้สาย หรือในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในที่เรียกว่าอินเทอร์เน็ต ที่จัดตั้งขึ้นในเฉพาะองค์กรหรือหน่วยงาน
3. ผู้ให้บริการเช่าระบบคอมพิวเตอร์ หรือให้เช่าบริการ โปรแกรมประยุกต์ (Host Service Provider)
4. ผู้ให้บริการข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่าน application ต่างๆ ที่เรียกว่า content provider เช่นผู้ให้บริการ web board หรือ web service เป็นต้น

ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูล 2 ประเภท โดยแบ่งตามรูปแบบได้ ดังนี้

1. ข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร ที่บอกถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง วันที่ เวลา ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของบริการหรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จะต้องเก็บไว้ไม่น้อยกว่า 90 วัน นับแต่วันที่ข้อมูลนั้นๆ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการเก็บข้อมูลนั้นๆ ไว้เกิน 90 วัน แต่ไม่เกิน 1 ปี เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราวก็ได้
2. ข้อมูลของผู้ใช้บริการทั้งที่เสียค่าบริการหรือไม่ก็ตาม โดยต้องเก็บข้อมูลเท่าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการได้ ไม่ว่าจะป็นชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน USERNAME หรือ PIN CODE และจะต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่า 90 วัน นับตั้งแต่การใช้บริการสิ้นสุดลง

หากผู้ให้บริการไม่ได้เก็บข้อมูลผู้ใช้บริการไว้ ถือว่าทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และอาจถูกปรับสูงถึง 500,000 บาท ผู้ให้บริการที่ระบุไว้ใน พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จะต้องเริ่มเก็บข้อมูล ผู้ให้บริการ โดยแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

1. ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่น ในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือให้สามารถติดต่อถึงกัน โดย ประการอื่นโดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือ ในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่นจะต้องเริ่มเก็บข้อมูลดังกล่าว ภายใน 90 วันนับจากวันที่ได้ มีการประกาศหลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูล จราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ

2. ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น จะต้องเริ่มเก็บ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์และข้อมูลผู้ใช้บริการภายใน 150 วัน นับจากวันที่ได้มีการประกาศ หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ

บทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดกฎหมายได้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ได้แก่

ฐานความผิด	โทษจำคุก	โทษปรับ
การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	ไม่เกิน 6 เดือน	ไม่เกิน 10,000 บาท
การเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบ คอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ	ไม่เกิน 1 ปี	ไม่เกิน 20,000 บาท
การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	ไม่เกิน 2 ปี	ไม่เกิน 40,000 บาท
การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ	ไม่เกิน 3 ปี	ไม่เกิน 60,000 บาท
การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	ไม่เกิน 5 ปี	ไม่เกิน 100,000 บาท
การกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ	ไม่เกิน 5 ปี	ไม่เกิน 100,000 บาท
การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบ คอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข (Spam Mail)	ไม่มี	ไม่เกิน 100,000 บาท
การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็น เครื่องมือในการกระทำความผิด	ไม่เกิน 1 ปี	ไม่เกิน 20,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฐานความผิด	โทษจำคุก	โทษปรับ
การกระทำต่อความมั่นคง - ก่อความเสียหายแก่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ - กระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ/ เศรษฐกิจ - เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ชีวิต	ไม่เกิน 10 ปี 3 ปีถึง 15 ปี 10 ปีถึง 20 ปี	และไม่เกิน 200,000 บาท และ 60,000-300,000 บาท ไม่มี
การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ทำความผิดอื่น (การเผยแพร่ เนื้อหาอันไม่เหมาะสม)	ไม่เกิน 5 ปี	ไม่เกิน 100,000 บาท
ผู้ให้บริการจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำ ความผิด	ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้กระทำ ความผิด	ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับผู้กระทำ ความผิด
การตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล	ไม่เกิน 3 ปี	ไม่เกิน 60,000 บาท

หากเกิดกรณีที่เชื่อว่ามีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เจ้าหน้าที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ต้องขออนุญาตศาล

1. มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาเพื่อให้ข้อมูล คำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้

2. เรียกข้อมูลจากรายทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา 26 หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งต้องขออนุญาตศาล (พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งสำเนาบันทีกเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้อำนาจตามที่ศาล ได้มีคำสั่งอนุญาตแล้วให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน)

1. ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรายทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

2. สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

4. ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

5. ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

หากผู้เสียหายแจ้งความแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. เมื่อได้รับการร้องทุกข์หรือตรวจพบว่ามีกรณีการกระทำความผิดเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่จะติดต่อกับผู้ดูแลเว็บไซต์ เพื่อขอหมายเลข IP Address และวันเวลาที่พบการกระทำความผิด

2. เมื่อทำการตรวจหมายเลข IP Address แล้วพบว่า เป็นของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider) รายใด เจ้าหน้าที่จะทำหนังสือสอบถามข้อมูลจราจรและข้อมูลผู้ใช้บริการ

3. หลังจากนั้นจะมีการเชิญผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ที่มีรายชื่อปรากฏมาให้ปากคำ
ที่มา : เอกสารคำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 โดยนายพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานศาลอุทธรณ์ภาค 4 ประกอบการฝึกอบรมของสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นารินทร์ สุวรรณวารี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมจริยธรรมด้านการเอื้อประโยชน์ในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมด้านการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้ ด้านการใช้ระบบในทางไม่ชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรม ด้านการเล่นการพนัน และด้านภาพลามกอนาจารบนระบบเครือข่ายอยู่ในระดับน้อย ไม่มีพฤติกรรมจริยธรรมด้านการรบกวนความปลอดภัยของเครือข่ายและด้านการก่ออาชญากรรม นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และการติดต่อสื่อสาร ตัวแปร เพศ สถานศึกษา คณะ สาขาวิชา ประสบการณ์ในการใช้การเป็นสมาชิกของระบบเครือข่าย และการมีโฮมเพจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน สถานศึกษาที่แตกต่างกันทำให้พฤติกรรมจริยธรรมใน

การใช้ระบบเครือข่ายและความคิดเห็นที่มีต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พฤติกรรมจริยธรรมที่พบคือ การลักลอบดูข้อมูลส่วนตัว การนำรหัสผ่านของผู้อื่นไปใช้ การใช้ถ้อยคำไม่สุภาพในห้องสนทนา การเล่นเกมพนันและภาพอนาจาร

ศิริประภา ศรีสุรยจันทร์ (2545 : บทคัดย่อ) จากการศึกษาลักษณะและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ของนิสิตและอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นิสิตใช้บริการอินเทอร์เน็ตของสถานบริการเอกชนเป็นส่วนมาก ส่วนอาจารย์นอกจากจะใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่ห้องทำงานแล้ว ยังมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตส่วนตัวใช้ วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตส่วนใหญ่คือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเพื่อสืบค้นสารสนเทศ บริการอินเทอร์เน็ตที่นิสิตใช้มากที่สุด คือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) รองลงมาคือระบบบริการข้อมูลของมหาวิทยาลัย และการค้นหาข้อมูลรวมถึงไฟล์ข้อมูล วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตของอาจารย์คือ เพื่อสืบค้นสารสนเทศ เพื่อการค้นคว้าและวิจัย และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ บริการอินเทอร์เน็ตที่อาจารย์ใช้มากที่สุดคือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

ประสพสุข ปราชญากุล (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามตัวแปรลักษณะ โรงเรียน เพศ การศึกษา ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต การได้รับการดูแลให้ความรู้จากผู้ปกครองที่บ้าน การได้รับการดูแลให้ความรู้จากครูที่โรงเรียน การได้รับการดูแลให้ความรู้จากเพื่อน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาเป็นแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การเข้าใช้บริการเว็บไซต์ และจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่า

- 1) นักเรียนมีพฤติกรรมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตตามลักษณะ โรงเรียนพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
- 2) เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมตามเพศ และระดับชั้นพบว่า โดยส่วนรวมมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
- 3) พฤติกรรมตามประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันในด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต ด้านการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และด้านจรรยาบรรณการใช้อินเทอร์เน็ต
- 4) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในสถานที่ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ในด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การให้ข้อมูลส่วนตัวทางอินเทอร์เน็ต และการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) การที่ได้รับการดูแลและให้ความรู้จากผู้ปกครองที่บ้านแตกต่างกัน ส่งผลต่อความแตกต่างกันของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6) การได้รับการดูแลและให้ความรู้จากครูที่โรงเรียนและเพื่อนแตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวม อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ในด้านการให้ข้อมูลส่วนตัวทางอินเทอร์เน็ต

นรากร จรรยาสวัสดิ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนในโรงเรียนส่งเสริมความสามารถพิเศษ เขตตรวจราชการที่ 3 กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับดี และด้านจรรยาบรรณในการใช้มีค่าเฉลี่ยสูง

2) เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมในด้านต่างๆ โดยรวมไม่ต่างกัน แต่เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า พฤติกรรมด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ต มีความแตกต่างกัน

3) เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตจำแนกตามระดับช่วงชั้นพบว่านักเรียนที่เรียนชั้นต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ด้านต่างๆ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า พฤติกรรมด้านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ด้านเพื่อความบันเทิง และด้านจรรยาบรรณในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความแตกต่างกัน

4) เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามสนใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่า นักเรียนที่สนใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านต่างๆ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

วอนชนก ไชยสุนทร (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี ในสาขาวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถแบ่งได้ดังนี้

1) ด้านวัตถุประสงค์ของการใช้อินเทอร์เน็ต

- นักศึกษามีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการศึกษาตามหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ การลงทะเบียนเรียนผ่านเว็บเพจของสถาบันฯ การรับส่งข่าวสารจากสถานศึกษา และการค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การติดต่ออาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียน

- นักศึกษามีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการศึกษานอกหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ การศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม

เกี่ยวกับสิ่งที่สนใจ การรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์เครื่องหลัก (Download) เช่น โปรแกรมที่ต้องการ เพื่อนำมาศึกษาและทดลองใช้งาน และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารหรือความคิดเห็นตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การทดลองฝึกอาชีพหรือหางานอดิเรกเพิ่มเติม และการฝึกสร้างเว็บเพจ หรือพัฒนาบริการทางอินเทอร์เน็ตชนิดอื่นๆ เช่น กระดานข่าว

- นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและความสนุกสนานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การได้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การติดต่อกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตโดยผ่านโปรแกรมสนทนา และการศึกษาเนื้อหาข้อมูลตามความสนใจ เช่น งานอดิเรก การท่องเที่ยว การเมืองการปกครอง ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การซื้อขายสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ต

- นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการประกอบอาชีพและธุระส่วนตัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การได้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพหรือการทำงานเพิ่มเติม และการพัฒนาโปรแกรมหรือสร้างเครื่องมือการบริการทางอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การซื้อขายสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ต

2) นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านประเภทของการบริการที่ใช้บนอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมในระดับน้อย โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ เวิลด์ไวด์เว็บ การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการสนทนาได้ตอบแบบ Online (Chatting) ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โกเทอร์ (Gopher)

3) นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านประเภทของข้อมูลที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมระดับมาก โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ คอมพิวเตอร์ เพลงและดนตรีและอินเทอร์เน็ต และบันเทิงทั่วไป ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อมูลด้านราชการ

จิรายุ สุตสงวน (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษามารยาทการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีมารยาทการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศต่างกัน มีมารยาทการใช้อินเทอร์เน็ตโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีชั้นปีของแต่ละหลักสูตรแตกต่างกัน แบ่งเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี โดยนักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มีมารยาทการใช้อินเทอร์เน็ตโดยภาพรวม

ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี มีมารยาทการใช้อินเทอร์เน็ตโดยภาพรวมแตกต่างกัน

4. นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่สังกัดภาควิชาต่างกัน มีมารยาทการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่ได้ศึกษาข้างต้นโดยภาพรวม พอสรุปได้คือ พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของอาจารย์ นิสิต นักศึกษา และนักเรียน โดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ด้านการศึกษามากที่สุด โดยบริการที่ใช้มากที่สุดคือ การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนการเรียนรู้การใช้งานอินเทอร์เน็ต ได้รับการดูแลให้ความรู้จากผู้ปกครอง ครูที่โรงเรียน เพื่อนและตนเอง การได้รับบริการอินเทอร์เน็ต ได้รับจากแหล่งบริการอินเทอร์เน็ตของสถานศึกษา และร้านบริการอินเทอร์เน็ตเอกชน อีกทั้งยังมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ถูกต้องกันอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาเรื่องพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนดังนี้

3.1 ประชากร

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำนวน 309 คน จากทั้งหมด 4 โรงเรียน ประชากรที่เก็บข้อมูลได้จริง จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกตามโรงเรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีทั้ง 4 โรงเรียน ที่เป็นสมาชิกของประชากร จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	ประชากร	
	ทั้งหมด(คน)	จำนวนที่เก็บข้อมูลได้(คน)
โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต	73	73
โรงเรียนนครนนท์วิทยา 3 วัดนครอินทร์	66	66
โรงเรียนนครนนท์วิทยา 4 วัดบางแพรกเหนือ	121	121
โรงเรียนนครนนท์วิทยา 5 ทานสัมฤทธิ์	49	49
รวม	309	309

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสำรวจพฤติกรรมการกระทำ ความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

ตอนที่ 1 ลักษณะทางสังคมของประชากร เป็นข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบ แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักเรียนที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะการกระทำที่ผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (rating scale) ตั้งแต่ เป็นประจำ บ่อยๆ บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เคยเลย จำนวน 34 ข้อ ได้จากการศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุม แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นมากที่สุด
บ่อย ๆ	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นสม่ำเสมอ
บางครั้ง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นเป็นครั้งคราว
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้น นาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ไม่เคยมีพฤติกรรมหรือไม่เคยกระทำสิ่งนั้น

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือวิจัยจากเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับขั้นตอนการสร้างและวิธีการสร้างแบบสอบถาม ตลอดจนแนวทางในการกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยศึกษาคู่มือ เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

3.2.1.2 วางแผนการสร้างเครื่องมือวิจัยและสร้างเป็นแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าให้ครอบคลุมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

3.2.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ปรับปรุงแก้ไข

3.2.1.4 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมา เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

- นายวชิระ แก้วภักดี ผู้พิพากษา ศาลแพ่งกรุงเทพใต้
- อาจารย์สุวุฒิ ตุ่มทอง ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- อาจารย์แสงอุทัย มอโท อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.2.1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม พิจารณาอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้ นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตาม คำแนะนำและจัดพิมพ์ให้ถูกต้องเรียบร้อย

3.2.1.6 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีบุญยานนท์จำนวน 30 คน

3.2.1.7 หากคุณภาพของแบบสอบถามเฉพาะตอนที่ 2 ซึ่งใช้วิธีการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีของ Cronbach (รวิวรรณ ชินะตระกูล, 2540:178) โดยค่าความเชื่อมั่นที่ได้คือ 0.87

3.2.1.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.3.1 ขอนหนังสือจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีทั้ง 4 โรงเรียน เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นประชากร

3.3.2 แจกแบบสอบถามให้กับประชากร พร้อมทั้งแจ้งกำหนดการวันรับแบบสอบถามคืน

3.3.3 รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืน ตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ทั้งหมด จำนวน 309 ฉบับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพฤติกรรมการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของประชากร มาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ใช้สถิติและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางสังคมของประชากร เป็นข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากร โดยหาค่าความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับจากประชากรมาวิเคราะห์ระดับพฤติกรรม การกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ซึ่งมีมาตรวัดของ Rating Scale จำนวน 5 ระดับ ดังนี้

ตาราง 3.2 แสดงมาตรวัดของ Rating Scale จำนวน 5 ค่า ที่นำมาใช้ในแบบสอบถามส่วนที่ 2

ระดับพฤติกรรม	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
เป็นประจำ	ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน
บ่อยๆ	ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน
บางครั้ง	ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน
ไม่เคยเลย	ค่าคะแนนเป็น 0 คะแนน

3.4.1 การแปลความหมายของข้อมูล

นำค่าเฉลี่ยที่หาได้มาแปลความหมายระดับพฤติกรรมการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย	ระดับของพฤติกรรม
3.50-4.00	สูงที่สุด
2.50-3.49	สูง
1.50-2.49	ปานกลาง
0.50-1.49	ต่ำ
0.00-0.49	ต่ำที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

3.5.1 การหาค่าร้อยละ (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2540:219)

$$\text{สูตร } pc = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ pc แทน ค่าร้อยละ
X แทน คะแนนของแต่ละคน
N แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มประชากร

ใช้วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 ลักษณะทางสังคมของประชากร เป็นข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

3.5.2 การหาค่าเฉลี่ยของประชากร(บุญเรียง ขจรศิลป์. 2539:27)

$$\text{สูตร } \mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ยของประชากร
X แทน คะแนนของแต่ละคน
N แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มประชากร

ใช้วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 พฤติกรรมการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะการกระทำที่ผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แบ่งเป็น 11 ด้าน

3.5.3 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(บุญเรียง ขจรศิลป์. 2539:27)

$$\text{สูตร } \sigma = \sqrt{\left(\frac{\sum X^2}{N}\right) - \left(\frac{\sum X}{N}\right)^2}$$

เมื่อ σ แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
X แทน คะแนนของแต่ละคน
N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มประชากร

3.5.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนระดับพฤติกรรมการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จำแนกตามลักษณะประชากร ดังนี้ ผลต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนระดับพฤติกรรมการกระทำผิดเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ รายได้ ผลการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง

$$\text{ผลต่างพฤติกรรม} = \mu_1 - \mu_2$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยแสดงจำนวน และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ใน 11 ด้าน คือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด ด้านการกระทำความมั่นคง ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยวิเคราะห์ภาพรวม และแยกเป็นรายด้าน รายข้อ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.2-4.17

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลบุคคล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

รายละเอียดตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=309)	ร้อยละ (100.00)
1. เพศ		
ชาย	154	49.8
หญิง	155	50.2
2. รายได้ต่อวัน		
น้อยกว่า 30 บาท	22	7.1
31-50 บาท	149	48.2
51-70 บาท	61	19.7
71-90 บาท	43	13.9
มากกว่า 91 บาท ขึ้นไป	34	11.0
3. ผลการเรียนของนักเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา		
ต่ำกว่า 1.50	20	6.5
1.51-2.00	68	22.0
2.01-2.50	69	22.3
2.51-3.00	75	24.3
3.01-3.50	63	20.4
มากกว่า 3.51	14	4.5
4. อาชีพผู้ปกครองของนักเรียน		
เจ้าของกิจการ	31	10.0
ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	38	12.3
บริษัทเอกชน	38	12.3
เกษตรกร	26	8.4
รับจ้างทั่วไป	173	56.0
อื่นๆ (จับปลาขาย)	3	1.0
รวม	309	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี คือ

ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.2 ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้ต่อวัน 31-50 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมามีรายได้ต่อวัน 51-70 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.7 มีรายได้

ต่อวัน 71-90 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.9 มีรายได้ต่อวันมากกว่า 91 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.9 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือมีรายได้ต่อวันน้อยกว่า 30 บาท เพียงร้อยละ 7.1

ประชากรส่วนใหญ่มีผลการเรียน 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาคือ ผลการเรียน 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 22.3 ผลการเรียน 1.51-2.00 คิดเป็นร้อยละ 22.0 ผลการเรียน 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 20.4 และน้อยที่สุดคือ ผลการเรียนมากกว่า 3.51 คิดเป็นร้อยละ 4.5

ประชากรส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ ราชการและรัฐวิสาหกิจและบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และที่น้อยที่สุดคือผู้ปกครองมีอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.0 โดยมีอาชีพจับปลาขาย รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยวิเคราะห์ภาพรวม และแยกเป็นรายด้าน รายข้อ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.2-4.17

ผลการวิเคราะห์พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในภาพรวมมีค่า 0.17 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทั้ง 11 ด้าน พบว่ามีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1. ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ มีค่าเฉลี่ย 0.33 2. ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 0.21 3. ด้านการกระทำต่อความมั่นคง มีค่าเฉลี่ย 0.19 ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความคิดพระราชาบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน

พฤติกรรมการกระทำความผิด	N=309		ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
	μ	σ		
1. ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.33	0.59	ต่ำที่สุด	1
2. ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ	0.16	0.43	ต่ำที่สุด	6
3. ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.15	0.35	ต่ำที่สุด	7
4. ด้านการคัดรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ	0.17	0.52	ต่ำที่สุด	5
5. ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.16	0.40	ต่ำที่สุด	6
6. ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ	0.15	0.38	ต่ำที่สุด	7
7. ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข	0.18	0.55	ต่ำที่สุด	4
8. ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด	0.06	0.26	ต่ำที่สุด	8
9. ด้านการกระทำต่อความมั่นคง	0.19	0.38	ต่ำที่สุด	3
10. ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม	0.21	0.50	ต่ำที่สุด	2
11. ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล	0.16	0.46	ต่ำที่สุด	6
รวม	0.17	0.44	ต่ำที่สุด	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ

ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	0.52	0.90	ต่ำ	1
2. การเปิดจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต	0.23	0.60	ต่ำที่สุด	3
3. การใช้อินเทอร์เน็ตจากคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของผู้อื่น โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์	0.37	0.79	ต่ำที่สุด	2
4. การใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย(LAN) โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์	0.23	0.61	ต่ำที่สุด	3
รวม	0.33	0.59	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีค่าเฉลี่ย 0.33 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1.การใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 0.52 2.การใช้อินเทอร์เน็ตจากคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของผู้อื่น โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ย 0.37 3.การเปิดจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตและการใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย(LAN) โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ย 0.23

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความคิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน ในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยไม่ชอบ

ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ	0.22	0.62	ต่ำที่สุด	1
2. การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นมาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ	0.20	0.61	ต่ำที่สุด	2
3. การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต	0.12	0.48	ต่ำที่สุด	3
4. การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น ไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต	0.11	0.45	ต่ำที่สุด	4
รวม	0.16	0.43	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยไม่ชอบมีค่าเฉลี่ย 0.16 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1.การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ มีค่าเฉลี่ย 0.22 2.การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นมาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ มีค่าเฉลี่ย 0.20 3.การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 0.12

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ

ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การนำข้อมูลด้านการเงิน เช่น หมายเลขบัตรเครดิตของผู้อื่นมาซื้อสินค้าหรือบริการทางอินเทอร์เน็ต	0.06	0.35	ต่ำที่สุด	3
2. การสอดแนม แก้มือ หรือเปิดดูข้อมูลผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้รับอนุญาต	0.23	0.57	ต่ำที่สุด	1
3. การนำภาพ หรือคลิปวิดีโอในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของบุคคลอื่นหรือคนรู้จักออกมาเผยแพร่ ทำให้บุคคลนั้นเสียหาย	0.15	0.52	ต่ำที่สุด	2
รวม	0.15	0.35	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีค่าเฉลี่ย 0.15 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1.การสอดแนม แก้มือ หรือเปิดดูข้อมูลผู้อื่นในอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาตมีค่าเฉลี่ย 0.23.2.การนำภาพ หรือคลิปวิดีโอในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของบุคคลอื่นหรือคนรู้จักออกมาเผยแพร่ ทำให้บุคคลนั้นเสียหายมีค่าเฉลี่ย 0.15 3.การนำข้อมูลด้านการเงิน เช่น หมายเลขบัตรเครดิตของผู้อื่นมาซื้อสินค้าหรือบริการทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 0.06

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ

ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การเจาะระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลชื่อหรือรหัสผ่านของผู้ใช้อื่น	0.17	0.52	ต่ำที่สุด	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวม	0.17	0.52	ต่ำที่สุด
-----	------	------	-----------

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดด้านด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบมีค่าเฉลี่ย 0.17 อยู่ในระดับต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่ชอบ

ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การนำข้อมูลส่วนตัวของคนรู้จัก ไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงบางส่วนแล้วนำไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการกลั่นแกล้งหรือเพื่อความสนุก	0.18	0.53	ต่ำที่สุด	1
2. การส่งข้อความหรือข้อมูลส่วนตัวผู้อื่นในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความเสียหาย	0.17	0.53	ต่ำที่สุด	2
3. การเข้าไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลหรือเว็บไซต์ของผู้อื่น	0.16	0.51	ต่ำที่สุด	3
4. การนำข้อมูลความลับของคนอื่นไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต	0.11	0.39	ต่ำที่สุด	4
รวม	0.16	0.40	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีค่าเฉลี่ย 0.16 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1.การนำข้อมูลส่วนตัวของคนรู้จัก ไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงบางส่วนแล้วนำไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการกลั่นแกล้งหรือเพื่อความสนุก มีค่าเฉลี่ย 0.18 2.การส่งข้อความหรือข้อมูลส่วนตัวผู้อื่นในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความเสียหาย มีค่าเฉลี่ย 0.17 3.การเข้าไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลหรือเว็บไซต์ของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 0.16

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ

ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ	μ	σ	ระดับ พฤติกรรม	อันดับที่
1. การส่งข้อมูลที่มี spam หรือ ไวรัส ให้กับผู้อื่นโดยเจตนา	0.16	0.50	ต่ำที่สุด	2
2. การส่งไฟล์หรือข้อมูลเข้าไปกำจัดผู้อื่นออกจากระบบ หรือ ห้องสนทนา	0.17	0.58	ต่ำที่สุด	1
3. การส่งไวรัส ไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์อื่นที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	0.16	0.49	ต่ำที่สุด	2
4. การส่งข้อมูลเพื่อรบกวนการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น	0.12	0.48	ต่ำที่สุด	3
รวม	0.15	0.38	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการกระทำ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ มีค่าเฉลี่ย 0.15 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1.การส่งไฟล์หรือข้อมูลเข้าไปกำจัดผู้อื่นออกจากระบบ หรือห้องสนทนา มีค่าเฉลี่ย 0.17 2.การส่งข้อมูลที่มี spam หรือ ไวรัส ให้กับผู้อื่นโดยเจตนา และการส่งข้อมูลเพื่อรบกวนการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 0.16 3.การส่งข้อมูลเพื่อรบกวนการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 0.12

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข

ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ของคนอื่นโดยปกติสุข	μ	σ	ระดับ พฤติกรรม	อันดับที่
1. การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แบบถูกโซ่ไปยังผู้อื่น โดยที่ผู้รับไม่ได้ร้องขอทำให้ได้รับความเดือดร้อน	0.18	0.55	ต่ำที่สุด	1
รวม	0.18	0.55	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดด้านด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุขมีค่าเฉลี่ย 0.18 อยู่ในระดับต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด

ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การนำวิธีการเจาะระบบที่ทราบไปจำหน่ายหรือเพื่อการค้า (HACKER TOOL)	0.06	0.26	ต่ำที่สุด	1
รวม	0.06	0.26	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดมีค่าเฉลี่ย 0.06 อยู่ในระดับต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการกระทำต่อความมั่นคง

ด้านการกระทำต่อความมั่นคง	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การโพสต์ข้อมูลหรือข่าวที่เป็นเท็จทำให้เกิดความตระหนัก ตกใจ ตัวอย่าง เช่น หลอกว่ามีกรวางระเบิดหรือไฟไหม้ เป็นต้น	0.17	0.46	ต่ำที่สุด	2
2. การใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ ข้อความใส่ร้าย ข้อความเท็จหรือในทางที่หมิ่นประมาทผู้อื่นทางเว็บไซต์	0.39	0.81	ต่ำที่สุด	1
3. การเข้าห้องสนทนาที่จัดไว้สำหรับเรื่องการให้บริการทางเพศแล้วส่งต่อข้อมูลหรือชักชวนให้กับคนรู้จัก	0.09	0.44	ต่ำที่สุด	4
4. การใช้อินเทอร์เน็ตเข้าดูเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการพนันแล้วส่งต่อข้อมูลหรือชักชวนให้กับคนรู้จัก	0.11	0.47	ต่ำที่สุด	3
รวม	0.19	0.38	ต่ำที่สุด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความคิดด้านการกระทำต่อความมั่นคง มีค่าเฉลี่ย 0.19 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความคิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1.การใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ ข้อความใส่ร้าย ข้อความเท็จ หรือในทางที่หมิ่นประมาทผู้อื่นทางเว็บบอร์ดมีค่าเฉลี่ย 0.39 2.การโพสต์ข้อมูลหรือข่าวที่เป็นเท็จทำให้เกิดความตระหนก ตกใจ ตัวอย่าง เช่น หลอกว่ามีการวางระเบิดหรือไฟไหม้ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 0.17 3.การใช้อินเทอร์เน็ตเข้าดูเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการพนันแล้วส่งต่อข้อมูลหรือชักชวนให้กับคนรู้จัก มีค่าเฉลี่ย 0.11

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความคิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม

ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การใช้ชื่อจริง หรือนามแฝงของผู้อื่น โดยมีเจตนาให้เกิดความเข้าใจผิด	0.21	0.56	ต่ำที่สุด	2
2. การใช้ชื่อที่อยู่หรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้องในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ผู้อื่นเสียหายเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว	0.21	0.59	ต่ำที่สุด	2
3. การนำข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลของตนเอง ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ถูกดำเนิน หรือถูกกล่าวหา เกล็ดขัง	0.21	0.55	ต่ำที่สุด	2
4. การนำภาพถ่ายของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลตนเองซึ่งทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย	0.23	0.69	ต่ำที่สุด	1
รวม	0.21	0.50	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความคิดด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 0.21 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความคิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1.การนำภาพถ่ายของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลตนเองซึ่งทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย มีค่าเฉลี่ย 0.23 2.การใช้ชื่อจริง หรือนามแฝงของผู้อื่น โดยมีเจตนาให้เกิดความเข้าใจผิดและ การใช้ชื่อที่อยู่หรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้องในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ผู้อื่นเสียหายเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัวและการนำข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลของตนเอง ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ถูกดำเนิน หรือถูกกล่าวหา เกล็ดขังมีค่าเฉลี่ย 0.21

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรม และอันดับที่ของพฤติกรรม การกระทำความคิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล

ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล	μ	σ	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่
1. การโพสต์หรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจารทางเว็บไซต์ หรือที่ผู้อื่นเข้าไปดูได้	0.18	0.58	ต่ำที่สุด	1
2. การส่งภาพลามก อนาจารของคาราหรือบุคคลมีชื่อเสียง ทางอีเมลต่อให้เพื่อน (forward mail)	0.18	0.59	ต่ำที่สุด	1
3. การส่งต่อคลิปวิดีโอที่เป็นลักษณะในทางลามกอนาจาร ให้คนรู้จักผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมล	0.17	0.55	ต่ำที่สุด	2
4. การตัดต่อภาพและนำไปเผยแพร่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือทางอีเมล ทำให้ผู้อื่นเสียหายและเสียชื่อเสียง	0.05	0.30	ต่ำที่สุด	3
รวม	0.16	0.46	ต่ำที่สุด	

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความคิดด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคลมีค่าเฉลี่ย 0.16 อยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีพฤติกรรมการกระทำความคิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ 1.การโพสต์หรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจารทางเว็บไซต์หรือที่ผู้อื่นเข้าไปดูได้และการส่งภาพลามก อนาจารของคาราหรือบุคคลมีชื่อเสียงทางอีเมลต่อให้เพื่อน (forward mail)มีค่าเฉลี่ย 0.16 2.การส่งต่อคลิปวิดีโอที่เป็นลักษณะในทางลามกอนาจารให้คนรู้จักผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมล มีค่าเฉลี่ย 0.17 3.การตัดต่อภาพและนำไปเผยแพร่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมล ทำให้ผู้อื่นเสียหายและเสียชื่อเสียงมีค่าเฉลี่ย 0.05

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและอันดับที่พฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้านตามเพศ

พฤติกรรมกรรมการกระทำความผิด	ค่าเฉลี่ย		ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย	อันดับที่
	μ ข	μ หญิง		
1. ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.53	0.14	0.39	1
2. ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ	0.28	0.05	0.23	3
3. ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.22	0.08	0.14	9
4. ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ	0.32	0.01	0.31	2
5. ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.25	0.06	0.19	7
6. ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ	0.25	0.06	0.19	7
7. ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ระบบการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยปกติสุข	0.28	0.08	0.20	8
8. ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำผิด	0.10	0.01	0.09	10
9. ด้านการกระทำต่อความมั่นคง	0.29	0.09	0.20	6
10. ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม	0.31	0.10	0.21	5
11. ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล	0.29	0.03	0.26	4
รวม	0.28	0.06	0.22	-

หมายเหตุ: μ ข หมายถึง ค่าเฉลี่ยของเพศชาย, μ หญิง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของเพศหญิง

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและอันดับที่พฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดที่ความผิดเกี่ยวกับ
 คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้านตามรายชื่อต่อไปนี้

พฤติกรรมกรรมการทำความผิด	ค่าเฉลี่ย					ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย									
	μ11	μ12	μ13	μ14	μ15	μ11 - μ12	μ11 - μ13	μ11 - μ14	μ11 - μ15	μ12 - μ13	μ12 - μ14	μ12 - μ15	μ13 - μ14	μ13 - μ15	μ14 - μ15
1. ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.18	0.29	0.46	0.38	0.37	-0.10	-0.28	-0.20	-0.19	-0.18	-0.09	-0.08	0.09	0.10	0.01
2. ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้ใช้งานจำเป็นต้องทราบโดยไม่ชอบ	0.07	0.10	0.28	0.27	0.14	-0.04	-0.21	-0.21	-0.07	-0.17	-0.17	-0.04	0.01	0.14	0.13
3. ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.20	0.08	0.28	0.22	0.10	0.12	-0.09	-0.02	0.10	-0.21	-0.14	-0.02	0.07	0.19	0.12
4. ด้านการกำกับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้โดยไม่ชอบ	0.14	0.12	0.34	0.14	0.12	0.02	-0.21	0.00	0.02	-0.22	-0.02	0.00	0.20	0.23	0.02
5. ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.05	0.10	0.27	0.30	0.12	-0.05	-0.22	-0.25	-0.07	-0.17	-0.20	-0.02	-0.03	0.15	0.18
6. ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ	0.16	0.09	0.25	0.27	0.08	0.07	-0.10	-0.11	0.08	-0.17	-0.19	0.01	-0.02	0.17	0.19
7. ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รวมการไร้ระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานอื่นโดยปกติสุข	0.09	0.11	0.26	0.37	0.15	-0.02	-0.17	-0.28	-0.06	-0.15	-0.26	-0.04	-0.11	0.12	0.23
8. ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำผิด	0.00	0.05	0.10	0.02	0.06	-0.05	-0.10	-0.02	-0.06	-0.04	0.03	-0.01	0.08	0.04	-0.04
9. ด้านการกระทำต่อความมั่นคง	0.08	0.08	0.32	0.42	0.21	0.00	-0.24	-0.34	-0.13	-0.24	-0.34	-0.13	-0.10	0.11	0.21
10. ด้านการเผยแพร่ข้อมูลอันไม่เหมาะสม	0.03	0.14	0.36	0.34	0.20	-0.11	-0.33	-0.31	-0.17	-0.22	-0.20	-0.06	0.02	0.16	0.15
11. ด้านการแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล	0.00	0.07	0.32	0.35	0.16	-0.07	-0.32	-0.35	-0.16	-0.25	-0.28	-0.09	-0.03	0.16	0.19
รวม	0.09	0.11	0.30	0.28	0.15	-0.02	-0.21	-0.19	-0.06	-0.18	-0.17	-0.04	0.02	0.14	0.13

หมายเหตุ: μ11 หมายถึง รายได้ 1-50 บาท, μ12 หมายถึง รายได้ 51-70 บาท, μ13 หมายถึง รายได้ 71-90 บาท, μ14 หมายถึง รายได้ 91 บาทขึ้นไป

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความคิดของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความแตกต่างของพฤติกรรมในทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในภาพรวมแล้วเพศชายมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการกระทำความคิดเท่ากับ 0.28 ส่วนเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการกระทำคิดเท่ากับ 0.06 โดยเรียงอันดับผลต่างของค่าเฉลี่ย (μ ช- μ หญิง) จากมากไปน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.39, 0.31 และ 0.26 ตามลำดับ

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความคิดของนักเรียนที่มีรายได้ต่อวันต่างกันมีความแตกต่างของพฤติกรรมในทุกด้านแตกต่างกันทั้งแบบภาพรวมและรายคู่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จำแนกตามรายได้ต่อวัน ได้ดังนี้คือ

นักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 30 บาท กับ 31-50 บาท (μ I1- μ I2) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการกระทำต่อความมั่นคง โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.12, 0.11 และ 0.10 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 30 บาท กับ 51-70 บาท (μ I1- μ I3) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.33, 0.32 และ 0.28 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 30 บาท กับ 71-90 บาท (μ I1- μ I4) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.35, 0.34 และ 0.31 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 30 บาท กับ 91 บาทขึ้นไป (μ I1- μ I5) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.19, 0.17 และ 0.16 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้ 31-50 บาท กับ 51-70 บาท (μ I2- μ I3) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการตกแต่ง

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.25 , 0.24 และ 0.26 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้ 31-50 บาท กับ 71-90 บาท ($\mu I2-\mu I4$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.34 , 0.09 และ 0.08 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้ 31-50 บาท กับ 91 บาทขึ้นไป ($\mu I2-\mu I5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการกระทำต่อความมั่นคง โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.13 , 0.09 และ 0.08 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้ 51-70 บาท กับ 71-90 บาท ($\mu I3-\mu I4$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการกระทำต่อความมั่นคง มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.20 , 0.11 และ 0.10 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้ 51-70 บาท กับ 91 บาทขึ้นไป ($\mu I3-\mu I5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.23 , 0.19 และ 0.17 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีรายได้ 71-90 บาท กับ 91 บาทขึ้นไป ($\mu I4-\mu I5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.23 0.21 และ 0.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและอันดับที่พฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดด้วยการกระทำที่ความผิดเกี่ยวกับ
 คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักบริหารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้านตามผลการเรียน

พฤติกรรมกรรมการกระทำผิด พระราชบัญญัติว่าด้วย การกระทำที่ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	ค่าเฉลี่ย											ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย										
	μ_{g1}	μ_{g2}	μ_{g3}	μ_{g4}	μ_{g5}	μ_{g6}	$\mu_{g1} - \mu_{g2}$	$\mu_{g1} - \mu_{g3}$	$\mu_{g1} - \mu_{g4}$	$\mu_{g1} - \mu_{g5}$	$\mu_{g1} - \mu_{g6}$	$\mu_{g2} - \mu_{g3}$	$\mu_{g2} - \mu_{g4}$	$\mu_{g2} - \mu_{g5}$	$\mu_{g2} - \mu_{g6}$	$\mu_{g3} - \mu_{g4}$	$\mu_{g3} - \mu_{g5}$	$\mu_{g3} - \mu_{g6}$	$\mu_{g4} - \mu_{g5}$	$\mu_{g4} - \mu_{g6}$	$\mu_{g5} - \mu_{g6}$	
1. ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.58	0.44	0.27	0.37	0.22	0.11	0.13	0.30	0.21	0.35	0.47	0.17	0.08	0.22	0.34	-0.09	0.05	0.16	0.14	0.26	0.12	
2. ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการใช้ระบบ คอมพิวเตอร์ที่ผู้ใช้งานดำเนินการเฉพาะ โดยไม่ชอบ	0.31	0.26	0.12	0.16	0.10	0.00	0.05	0.19	0.16	0.21	0.31	0.14	0.10	0.16	0.26	-0.04	0.02	0.12	0.05	0.16	0.10	
3. ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.27	0.16	0.16	0.14	0.12	0.05	0.10	0.11	0.12	0.15	0.22	0.00	0.02	0.05	0.11	0.02	0.04	0.11	0.03	0.09	0.07	
4. ด้านการรั่วข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้ไม่ชอบ	0.50	0.32	0.07	0.13	0.08	0.00	0.18	0.43	0.37	0.42	0.50	0.25	0.19	0.24	0.32	-0.06	-0.01	0.07	0.05	0.13	0.08	
5. ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.35	0.18	0.06	0.21	0.15	0.00	0.17	0.29	0.14	0.20	0.35	0.12	-0.02	0.04	0.18	-0.15	-0.09	0.06	0.06	0.21	0.15	
6. ด้านการกระทำเพื่อให้งานการทำงานของระบบ คอมพิวเตอร์ของผู้ไม่ชอบทำงานไม่ได้ตามปกติ	0.44	0.20	0.10	0.14	0.10	0.00	0.24	0.34	0.29	0.33	0.44	0.10	0.06	0.10	0.20	-0.05	-0.01	0.10	0.04	0.14	0.10	
7. ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รวมการใช้ระบบ คอมพิวเตอร์ขององค์กรอื่นโดยปกติ	0.60	0.10	0.13	0.21	0.17	0.00	0.50	0.47	0.39	0.43	0.60	-0.03	-0.11	-0.07	0.10	-0.08	-0.04	0.13	0.04	0.21	0.17	
8. ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้ เป็นเครื่องมือในการกระทำผิด	0.40	0.04	0.04	0.01	0.03	0.00	0.36	0.36	0.39	0.37	0.40	0.00	0.03	0.01	0.04	0.03	0.01	0.04	-0.02	0.01	0.03	
9. ด้านการกระทำที่ลดความมั่นคง	0.34	0.23	0.14	0.22	0.16	0.00	0.11	0.19	0.11	0.18	0.34	0.08	0.00	0.07	0.23	-0.08	-0.01	0.14	0.06	0.22	0.16	
10. ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม	0.58	0.15	0.16	0.24	0.21	0.02	0.43	0.42	0.34	0.38	0.56	-0.01	-0.09	-0.05	0.13	-0.08	-0.05	0.14	0.03	0.22	0.18	
11. ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็น ภาพของบุคคล	0.56	0.13	0.12	0.20	0.11	0.00	0.43	0.44	0.36	0.45	0.56	0.00	-0.07	0.02	0.13	-0.08	0.02	0.12	0.09	0.20	0.11	
รวม	0.45	0.20	0.13	0.19	0.13	0.02	0.24	0.32	0.26	0.32	0.43	0.08	0.02	0.07	0.19	-0.06	-0.01	0.11	0.05	0.17	0.12	

หมายเหตุ: μ_{g1} หมายถึง ผลการเรียน 1.51-2.00, μ_{g2} หมายถึง ผลการเรียน 2.01-2.50, μ_{g3} หมายถึง ผลการเรียน 2.51-3.00, μ_{g4} หมายถึง ผลการเรียน 3.01-3.50, μ_{g5} หมายถึง ผลการเรียนมากกว่า 3.51

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความคิดของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันมีความแตกต่างของพฤติกรรมในทุกด้านแตกต่างกันทั้งโดยภาพรวมและรายคู่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยในภาพรวมมีลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 ผลการเรียน 1.51-2.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.20 ผลการเรียน 2.51-3.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 ผลการเรียน 2.01-2.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 ผลการเรียน 3.01-3.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 และผลการเรียน 3.51 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.02 เมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จำแนกตามผลการเรียน ได้ดังนี้คือ

นักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 กับ 1.51-2.00 ($\mu_1-\mu_2$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความคิด มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.50, 0.43, 0.43, 0.36 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 กับ 2.01-2.50 ($\mu_1-\mu_3$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการคัดรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.47, 0.44 และ 0.43 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 กับ 2.51-3.00 ($\mu_1-\mu_4$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความคิด ด้านการคัดรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.39, 0.39, 0.37 และ 0.36 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 กับ 3.01-3.50 ($\mu_1-\mu_5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการคัดรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.45, 0.43 และ 0.42 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 กับ 3.51 ขึ้นไป ($\mu_1-\mu_6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการส่ง

ข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.60 , 0.56 , 0.56 และ 0.50 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 1.51-2.00 กับ 2.01-2.50($\mu g_2-\mu g_3$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.25 , 0.17 และ 0.14 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 1.51-2.00 กับ 2.51-3.00($\mu g_2-\mu g_4$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.19 , 0.11 และ 0.10 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 1.51-2.00 กับ 3.01-3.50($\mu g_2-\mu g_5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.24 , 0.22 และ 0.16 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 1.51-2.00 กับ 3.51 ขึ้นไป($\mu g_2-\mu g_6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ คือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.34 , 0.32 และ 0.26 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 2.01-2.50 กับ 2.51-3.00($\mu g_3-\mu g_4$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.15 , 0.09 และ 0.08 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 2.01-2.50 กับ 3.00-3.51($\mu g_3-\mu g_5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย

แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.109 0.05 และ 0.04 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 2.01-2.50 กับ 3.51 ขึ้นไป($\mu g3-\mu g6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการส่งข้อมูล คอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.16 , 0.14 , 0.14 และ 0.13 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 2.51-3.00 กับ 3.01-3.50($\mu g4-\mu g5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.14 , 0.09 , 0.06 และ 0.06 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 2.51-3.00 กับ 3.51 ขึ้นไป($\mu g4-\mu g6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการส่งข้อมูล คอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.26 , 0.22 , 0.22 , 0.21 และ 0.21 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียน 3.01-3.50 กับ 3.51 ขึ้นไป($\mu g5-\mu g6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการส่งข้อมูล คอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการกระทำต่อความมั่นคง มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.18 , 0.17 และ 0.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยและอันดับที่พฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้านตามอาชีพผู้ปกครอง

พฤติกรรมการกระทำผิด พระราชบัญญัติว่าด้วย การกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	ค่าเฉลี่ย						ผลต่างระหว่างกันเฉลี่ย														
	μC1	μC2	μC3	μC4	μC5	μC6	μC1 - μC2	μC1 - μC3	μC1 - μC4	μC1 - μC5	μC1 - μC6	μC2 - μC3	μC2 - μC4	μC2 - μC5	μC2 - μC6	μC3 - μC4	μC3 - μC5	μC3 - μC6	μC4 - μC5	μC4 - μC6	μC5 - μC6
1. ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.36	0.22	0.41	0.40	0.33	0.00	0.14	-0.04	-0.04	0.03	0.36	-0.18	-0.18	-0.11	0.22	0.00	0.07	0.41	0.07	0.40	0.33
2. ด้านการเปิดแผนกการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้ดูแลจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ	0.27	0.16	0.25	0.13	0.13	0.00	0.12	0.02	0.15	0.14	0.27	-0.09	0.03	0.02	0.16	0.13	0.12	0.25	-0.01	0.13	0.13
3. ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.33	0.12	0.18	0.06	0.13	0.00	0.21	0.16	0.27	0.20	0.33	-0.05	0.06	-0.01	0.12	0.11	0.04	0.18	-0.07	0.06	0.13
4. ด้านการคุ้มครองข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ	0.45	0.16	0.21	0.00	0.14	0.00	0.29	0.24	0.45	0.31	0.45	-0.05	0.16	0.02	0.16	0.21	0.07	0.21	-0.14	0.00	0.14
5. ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ	0.31	0.18	0.34	0.15	0.09	0.08	0.14	-0.03	0.16	0.23	0.23	-0.16	0.02	0.09	0.09	0.19	0.26	0.26	0.07	0.07	0.00
6. ด้านการกระทำเพื่อให้เกิดการทุจริตของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ	0.23	0.11	0.20	0.13	0.14	0.08	0.11	0.02	0.10	0.09	0.14	-0.09	-0.01	-0.03	0.03	0.08	0.07	0.12	-0.01	0.04	0.06
7. ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รับรวมการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของกันเอง โดยปกติ	0.29	0.16	0.29	0.27	0.13	0.00	0.13	0.00	0.02	0.16	0.29	-0.13	-0.11	0.03	0.16	0.02	0.16	0.29	0.14	0.27	0.13
8. ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำผิด	0.13	0.03	0.00	0.04	0.06	0.00	0.10	0.13	0.09	0.07	0.13	0.03	-0.01	-0.04	0.03	-0.04	-0.06	0.00	-0.03	0.04	0.06
9. ด้านการกระทำต่อความมั่นคง	0.35	0.20	0.35	0.20	0.12	0.17	0.15	0.01	0.15	0.23	0.19	-0.14	0.00	0.08	0.04	0.15	0.23	0.18	0.08	0.04	-0.04
10. ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม	0.37	0.21	0.31	0.18	0.16	0.11	0.16	0.06	0.19	0.20	0.25	-0.10	0.03	0.05	0.10	0.13	0.14	0.20	0.02	0.07	0.05
11. ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล	0.27	0.18	0.27	0.13	0.12	0.07	0.09	0.00	0.14	0.15	0.20	-0.09	0.05	0.06	0.11	0.14	0.15	0.20	0.01	0.06	0.06
รวม	0.31	0.16	0.25	0.15	0.14	0.05	0.15	0.05	0.15	0.16	0.26	-0.10	0.00	0.02	0.11	0.10	0.11	0.21	0.01	0.11	0.10

หมายเหตุ: μC1 หมายถึง ผู้ของกิจการ, μC2 หมายถึง บริษัทเอกชน, μC3 หมายถึง เกษตรกรรม, μC4 หมายถึง รับจ้างทั่วไป, μC5 หมายถึง อื่นๆ

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการกระทำความผิดของนักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีความแตกต่างของพฤติกรรมในทุกด้านแตกต่างกันทั้งแบบภาพรวมและรายคู่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยในภาพรวมมีลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ อาชีพเจ้าของกิจการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31 บริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16 เกษตรกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.15 รับจ้างทั่วไปมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14 และอาชีพอื่นๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.05 เมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ได้ดังนี้คือ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเจ้าของกิจการกับรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ($\mu C1-\mu C2$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.29, 0.21 และ 0.16 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเจ้าของกิจการกับทำงานบริษัทเอกชน($\mu C1-\mu C3$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.24, 0.16 และ 0.13 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเจ้าของกิจการกับทำเกษตรกรรม($\mu C1-\mu C4$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยไม่ชอบโดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยไม่ชอบมีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.45, 0.27 และ 0.15 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเจ้าของกิจการกับรับจ้างทั่วไป($\mu C1-\mu C5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.31, 0.23 และ 0.20 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเจ้าของกิจการกับอาชีพอื่นๆ ($\mu C1-\mu C6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.45, 0.36 และ 0.33 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจกับทำงานบริษัทเอกชน($\mu C2-\mu C3$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ

ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคงมีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.18 , 0.16 และ 0.14 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจกับ ทำเกษตรกรรม($\mu C2-\mu C4$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.18 , 0.16 และ 0.11 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจกับรับจ้างทั่วไป($\mu C2-\mu C5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง มีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.11 , 0.09 และ 0.08 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจกับอาชีพอื่นๆ($\mu C2-\mu C6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีค่าผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.22 , 0.16, 0.16, 0.16 และ 0.12 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำงานบริษัทเอกชนกับ ทำเกษตรกรรม($\mu C3-\mu C4$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคงมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.21 0.19 และ 0.15 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำงานบริษัทเอกชนกับ รับจ้างทั่วไป($\mu C3-\mu C5$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุขมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.26 0.23 และ 0.16 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำงานบริษัทเอกชนกับ อาชีพอื่นๆ ($\mu C3-\mu C6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ระบบงานการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.41 0.29 และ 0.26 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำเกษตรกรรมกับ รับจ้างทั่วไป มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน ($\mu C4-\mu C5$) โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ระบบงานการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุข ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.14 , 0.14 , 0.08 , 0.07 และ 0.07 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำเกษตรกรรมกับ อาชีพอื่นๆ ($\mu C4-\mu C6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ระบบงานการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการเปิดเผยแพร่มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.40 , 0.27 และ 0.13 ตามลำดับ

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป กับ อาชีพอื่นๆ ($\mu C5-\mu C6$) มีผลต่างของค่าเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกัน โดยเรียงลำดับผลต่างจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ระบบงานการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุขมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.33, 0.14, 0.13, 0.13 และ 0.13 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ในลักษณะการกระทำความผิด คือ การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ การเปิดเผยข้อมูลมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ การกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด การเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม การกระทำต่อความมั่นคง การตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล โดยมีขั้นตอนในการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีจำแนกตามลักษณะทางสังคมประชากรแบ่งเป็น เพศ รายได้ ผลการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง

5.1.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำนวน 309 คน จากทั้งหมด 4 โรงเรียน ประชากรที่เก็บข้อมูลได้จริง จำนวน 309 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสำรวจพฤติกรรมนักเรียน ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางสังคมของประชากร เป็นข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักเรียนที่มีความเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะการกระทำที่ผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ(rating scale) ตั้งแต่ เป็นประจำ บ่อยๆ บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เคยเลย จำนวน 34 ข้อ ได้จากการศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุม แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นมากที่สุด
บ่อย ๆ	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นสม่ำเสมอ
บางครั้ง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นเป็นครั้งคราว
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้น นาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ไม่เคยมีพฤติกรรมหรือไม่เคยกระทำสิ่งนั้น

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่สร้างโดยผู้วิจัย จำนวน 36 ข้อ ได้รับการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิได้จำนวน 34 ข้อ และได้มีการปรับปรุงเนื้อหาให้ครอบคลุมตามนิยามที่กำหนด นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนทั้ง 4 โรงเรียน โดยมีหนังสือนำจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นประชากรโดยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืน ตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทั้งหมด จำนวน 309 ฉบับ

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาจำนวน และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย (μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของคะแนนระดับพฤติกรรม โดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน และนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปแปลความหมายข้อมูลพร้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำความผิด โดยการหาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรม จำแนกตามเพศ รายได้ ผลการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

5.2 ผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับพฤติกรรมใน 11 ด้านคือ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำเพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน รายชื่อ สรุปได้ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ การใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต การใช้อินเทอร์เน็ตจากคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของผู้อื่นโดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์ การเปิดจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตและการใช้รหัสประจำตัวรหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย(LAN) โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์

1.2 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือการนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นมาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ และ การนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต

1.3 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิด

เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ การสอดแนม แก้ไข หรือเปิดดูข้อมูลผู้อื่นในอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต การนำภาพ หรือคลิปวิดีโอในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของบุคคลอื่น หรือคนรู้จักออกมาเผยแพร่ ทำให้บุคคลนั้นเสียหาย และการนำข้อมูลด้านการเงิน เช่น หมายเลขบัตรเครดิตของผู้อื่นมาซื้อสินค้าหรือบริการทางอินเทอร์เน็ต

1.4 พฤติกรรมการกระทำความผิด ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด

1.5 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ การนำข้อมูลส่วนตัวของคนรู้จักไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงบางส่วนแล้วนำไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการกลั่นแกล้งหรือเพื่อความสนุก การส่งข้อความหรือข้อมูลส่วนตัวผู้อื่นในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความเสียหาย และ การเข้าไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลหรือเว็บไซต์ของผู้อื่น

1.6 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการกระทำ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ การส่งไฟล์หรือข้อมูลเข้าไปกำจัดผู้อื่นออกจากระบบ หรือ ห้องสนทนา การส่งข้อมูลที่มี spam หรือ ไวรัสให้กับผู้อื่น โดยเจตนาและการส่งข้อมูลเพื่อรบกวนการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น และการส่งข้อมูลเพื่อรบกวนการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น

1.7 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้าน การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่น โดยปกติสุขมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด

1.8 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด

1.9 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการกระทำต่อความมั่นคง มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ การใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ ข้อความใส่ร้าย ข้อความเท็จ หรือในทางที่หมิ่นประมาทผู้อื่นทางเว็บบอร์ด การโพสต์ข้อมูลหรือข่าวที่เป็นเท็จทำให้เกิดความตระหนก ตกใจ ตัวอย่าง เช่น หลอกว่ามีการวางระเบิดหรือไฟไหม้ เป็นต้น และ การใช้อินเทอร์เน็ตเข้าดูเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการพนันแล้วส่งต่อข้อมูลหรือชักชวนให้กับคนรู้จัก

1.10 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ การนำภาพถ่ายของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลตนเองซึ่งทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย การใช้ชื่อจริง หรือนามแฝงของ

ผู้อื่น โดยมีเจตนาให้เกิดความเข้าใจผิดและการใช้ชื่อที่อยู่หรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้องในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ผู้อื่นเสียหายเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว และการนำข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลของตนเอง ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ถูกดำเนินคดี หรือถูกกล่าวหาเกลียดชัง

1.11 พฤติกรรมการกระทำความผิดด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ การโพสต์หรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจารทางเว็บไซต์หรือที่ผู้อื่นเข้าไปดูได้และการส่งภาพลามก อนาจารของดารารหรือบุคคลมีชื่อเสียงทางอีเมลล์ต่อให้เพื่อน (forward mail) การส่งต่อคลิปวิดีโอที่เป็นลักษณะในทางลามกอนาจารให้คนรู้จักผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมลล์ และการตัดต่อภาพและนำไปเผยแพร่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมลล์ ทำให้ผู้อื่นเสียหายและเสียชื่อเสียง

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำแนกเป็นรายด้านตามเพศ รายได้ต่อวัน ผลการเรียนและอาชีพ ผู้ปกครอง สามารถพิจารณาสรุปได้ดังนี้

2.1 ระดับพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำแนกเป็นรายด้านตามเพศ พบว่าเพศชายมีระดับพฤติกรรมการกระทำความผิดสูงกว่าเพศหญิง โดยมีพฤติกรรมการกระทำความผิดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ และด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล

2.2 ระดับพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำแนกเป็นรายด้านตามรายได้ต่อวัน พบว่า มีความแตกต่างของพฤติกรรมที่ขึ้นกับรายได้ต่อวัน ในภาพรวม 3 อันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อย นักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 30 บาท กับนักเรียนที่มีรายได้ 51-70 บาท มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรมในด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสมด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ตามลำดับ นักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 30 บาท กับนักเรียนที่มีรายได้ 71-90 บาท มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรมด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ตามลำดับ นักเรียนที่มีรายได้ 31-50 บาท กับนักเรียนที่มีรายได้ 51-70 บาท มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรมด้านการตกแต่ง

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ตามลำดับ

2.3 ระดับพฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำแนกเป็นรายด้านตามผลการเรียน พบว่า มีความแตกต่างของพฤติกรรมที่ขึ้นกับผลการเรียนในภาพรวม 3 อันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อย นักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 กับนักเรียนที่มีผลการเรียน 3.51 ขึ้นไป มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรม ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ด้านการตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ ตามลำดับ นักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 กับนักเรียนที่มีผลการเรียน 3.01-3.50 มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรมด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยไม่ชอบ ตามลำดับ นักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 กับนักเรียนที่มีผลการเรียน 2.01-2.50 มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรมด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยไม่ชอบ ตามลำดับ

2.4 ระดับพฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำแนกเป็นรายด้านตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า มีความแตกต่างของพฤติกรรมที่ขึ้นกับอาชีพของผู้ปกครอง ในภาพรวม 3 อันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อย นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเจ้าของกิจการกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นๆ มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรมด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ตามลำดับ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำงานบริษัทเอกชนกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นๆ มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรม ด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข ด้านการทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ตามลำดับ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเจ้าของกิจการกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีระดับความแตกต่างของพฤติกรรม ด้านการดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยไม่ชอบ ด้านการกระทำต่อความมั่นคง ด้านการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ ตามลำดับ

5.3 อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมการกระทำความคิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี พบว่ามีประเด็นที่ควรอภิปรายดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมการกระทำความคิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี อยู่ในระดับต่ำที่สุด สอดคล้องกับข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด พบว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ โดยนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เคยกระทำความคิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แต่มีพฤติกรรมที่ควรเฝ้าระวังในด้านการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ และด้านการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของครองใจ ชัยสมบัติ (2546:บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นศึกษาเฉพาะกรณี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเชิงทราย พบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดในเรื่องการโจรกรรมข้อมูลมากที่สุด เช่น การใส่ข้อมูลเท็จ การแอบใช้บัญชีอินเทอร์เน็ตผู้อื่น รองลงมาคือ การเข้าไปดูภาพอนาจาร ข้อความที่แสดงถ้อยคำไม่สุภาพ

2. ปัจจัยด้านเพศ จากการศึกษาพบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยในการกระทำความคิดมากกว่าเพศหญิงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทยา แสงสิงแก้ว (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย:ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งพบว่าปัจจัยเรื่องเพศมีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยเพศหญิงใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าหาข้อมูลมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้เพศชายยังมีความอยากรู้อยากเห็นมากกว่าเพศหญิงย่อมส่งผลให้เกิดความเสี่ยงต่อการกระทำความคิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มากกว่า

3. ปัจจัยด้านผลการเรียน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 1.5 มีพฤติกรรมการกระทำความคิดสูงกว่ากลุ่มอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของครองใจ ชัยสมบัติ (2546:บทคัดย่อ) ที่พบว่า วัยรุ่นที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดสูงกว่าวัยรุ่นที่มีผลการเรียนมากกว่า 2.50

4. ปัจจัยด้านรายได้ต่อวัน จากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีรายได้ต่อวัน 51-70 บาท ขึ้นไปมีพฤติกรรมการกระทำความคิดสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า เนื่องจากรายได้ต่อวันที่มากกว่าค่าใช้จ่ายประจำวัน ทำให้นักเรียนสามารถนำเงินที่เหลือใช้ไปเล่น เกมส์ หรือเข้าร้านอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้มีโอกาสในการกระทำความคิดมากขึ้น

5. ปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครอง จากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองทำอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ มีค่าเฉลี่ยในการกระทำความคิดสูงกว่าผู้ปกครองอาชีพอื่น เนื่องจากสภาพปัจจัยทางเศรษฐกิจทำให้ผู้ปกครองต้องทำงานหารายได้มาจุนเจือครอบครัว บิดามารดาไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนให้ความรู้กับนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล เขียมนาครินทร์ (2539) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจทำให้บิดามารดาไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเพราะต้องทำงานหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ทำให้บุคคลในครอบครัวได้รับความกดดันจนเด็กต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดและผลักดันให้เด็กกระทำความคิดโดยไม่รู้สึกลึกซึ้ง

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีมีระดับพฤติกรรมในการกระทำความคิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ภาพรวมอยู่ในระดับต่ำที่สุด จึงแสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางส่วนที่ยังมีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่ผิดอยู่ก็ตาม แต่ก็สามารถป้องกันและแก้ไขเพื่อลดพฤติกรรมดังกล่าวได้หลายวิธี

1. ผู้บริหารของสถาบันการศึกษาและอาจารย์ ควรจะมีการปรับปรุงเรื่องการเรียนการสอนวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง
2. บิดามารดาควรดูแลเอาใจใส่บุตรอย่างใกล้ชิดมากขึ้น เมื่อบุตรของตนเองมีพฤติกรรมการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ในระยะเวลาที่มากกว่าปกติ และสังเกตด้วยว่าบุตรได้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงหรือหรือสืบค้นข้อมูลทางวิชาการ อีกทั้งควรแนะนำให้บุตรรู้จักแบ่งเวลาและใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกวิธีด้วย

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ศึกษาพฤติกรรมการกระทำความคิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ระหว่างโรงเรียนในสังกัดที่ต่างกัน
2. ศึกษาปัจจัยและแรงจูงใจที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงต่อการกระทำความคิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

บรรณานุกรม

- กอล์ฟ ป้อมสูง. 2545. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กานดา พูนลาภทวี. 2539. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- กิดานัน มลิตอง. 2540. คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตมัลติมีเดีย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ครองใจ ชัยสมบัติ. 2546. “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นศึกษาเฉพาะกรณี สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเชียงราย” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนาสังคม)
คณะพัฒนาสังคม ,สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- จรรยาพร ธรณินทร์. 2548. การปฏิรูปคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่สร้างสรรค์ของเยาวชนไทย.
[Online]. เข้าถึงได้จาก : http://www.moe.go.th/main2/project/reform_voice.htm.
- จักรพงษ์ เจือจันทร์. 2543. “การศึกษาการออกแบบเว็บเพจของโรงเรียนในโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เพื่อโรงเรียนไทย.” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาโสตทัศนศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินดารัตน์ บวรบริหาร. 2548. “ความรู้เท่าทันสื่ออินเทอร์เน็ตการประเมินความเสี่ยงและพฤติกรรม
ป้องกันตัวเองของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรายุ สุดสงวน. 2549. “มารยาทการใช้อินเทอร์เน็ต” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษา
วิทยาศาสตร์(คอมพิวเตอร์) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ชัยมงคล เทพวงษ์. 2548. อธิบายความหมายของระบบเครือข่าย. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.edu.nu.ac.th/icte/quest/question.asp?GID=3>.
- ญาณพล ยั่งยืน. 2548. ช่องทางสู่วิกฤตหรือโอกาสของเด็กไทย. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
http://www.thaicleannet.com/modules.php?name=tcn_stories_view&sid=89.
- ถนอมพร เลาหงษ์แสง. 2541. “อินเทอร์เน็ต : เครื่องมือเพื่อการศึกษา.” วารสารครุศาสตร์. 17. 30-35.
- ทองพูน มาลาศรี. 2548. นิทรรศการผ่านเว็บ. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.school.net.th/library/new/display.php?cat=600&iniRec=180>.
- ทักษิณา สวานานนท์. 2539. คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของคุรุสภา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นรากร จรรยาสวัสดิ์. 2548. “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนในโรงเรียนส่งเสริม
ความสามารถพิเศษเขตตรวจราชการที่ 3 กระทรวงศึกษาธิการ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทยา แสงสิงแก้ว (2547)” พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย:
ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี” วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคม ,สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรินทร์ รุจจนพันธุ์. 2548. อินเทอร์เน็ต (Internet) คืออะไร. [Online]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.perlphpasp.com/article/internet.htm>.
- ประสพสุข ปราชาบุญกุล. 2545. “ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
สังกัดมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ:คอมฟอร์ม.
- พรเพชร วิชิตชลชัย. 2550 เอกสารคำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐. [Online]. เข้าถึง ได้จาก : http://www.inet.co.th/computer_act
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐. [Online]. เข้าถึง ได้จาก :
http://www.etccommission.go.th/documents/laws/20070618_CC_Final.pdf
- พูนศักดิ์ สักกทัตติยกุล. 2545. เทคโนโลยีสารสนเทศ. [Online]. เข้าถึง ได้จาก :
<http://www.thaigoodview.com/library/bookroom/f-snet1.htm>.
- มัลลิกา บุญนาค. 2542. สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ยีน ภู่วรรณ. 2540. “เล่าเรื่องความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต” Internet Magazine. 1(1) : 30-50.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2542. การทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ที.พี.พี.รินทร์.
- รังสรรค์ เฟิงนู. 2544. อินเทอร์เน็ต เครื่องมือการเรียนรู้ในห้องเรียน. [Online]. เข้าถึง ได้จาก:
<http://www.school.net.th/library/webcontest2003/100team/dlms132/bbb.html>.
- วอนชนก ไชยสุนทร. 2546. “การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี ใน
สาขาวิชาด้าน คอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.”
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ. 2539. เรียนอินเทอร์เน็ตผ่าน World Wide Web อย่างง่าย. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดเคชั่น.
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2548. เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต.
[Online]. เข้าถึง ได้จาก : <http://www.nectec.or.th/courseware/internet/internet-tech/0001.html>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมนึก คีรีโต และคณะ. 2548. เปิดโลกอินเทอร์เน็ต. [Online]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.thaiail.com/article/internet.htm>.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.2546 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด

[Online].เข้าถึงได้จาก :

http://www.thaicleannet.com/modules.php?name=tcn_stories_view&sid=118

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อประกอบการวิจัย
เรื่อง

พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัยเท่านั้น คำตอบของนักเรียนจะไม่มีการนำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำเสนอเป็นภาพรวมทั้งหมด จะไม่มีผลเสียต่อนักเรียนและสถานศึกษาแต่ประการใด จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน นักเรียนเป็นผู้หนึ่งที่จะช่วยให้การ วิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้

1. แบบสอบถามพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โดยแบบสอบถามมีลักษณะเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

2. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้สมบูรณ์ เพราะถ้าตอบไม่สมบูรณ์จะทำให้แบบสอบถามนั้นไม่สามารถนำมาใช้ในการประมวลผล และมีผลกระทบกับข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากนักเรียนด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. รายได้ต่อวัน

- น้อยกว่า 30 บาท 31-50 บาท 51-70 บาท
 71-90 บาท มากกว่า 91 บาท ขึ้นไป

3. ผลการเรียนของนักเรียน ในภาคเรียนที่ผ่านมา

- ต่ำกว่า 1.50 1.51-2.00 2.01-2.50
 2.51-3.00 3.01-3.50 มากกว่า 3.51

4. อาชีพผู้ปกครองของนักเรียน

- เจ้าของกิจการ ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน
 เกษตรกรรม รับจ้างทั่วไป อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องคะแนนให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยตอบเพียงความคิดเห็นเดียว ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นมากที่สุด
บ่อย ๆ	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นสม่ำเสมอ
บางครั้ง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นเป็นครั้งคราว
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้น นาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ไม่เคยมีพฤติกรรมหรือไม่เคยกระทำสิ่งนั้น

ข้อ ที่	พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐	ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อยๆ	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ (5)						
1	นักเรียนเคยใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต					
2	นักเรียนเคยเปิดจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต					
3	นักเรียนเคยใช้อินเทอร์เน็ตจากคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของผู้อื่น โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์					
4	นักเรียนเคยใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย (LAN) โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์					
การเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ (6)						
5	นักเรียนเคยนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต มาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ					

ข้อ ที่	พฤติกรรมการกระทำที่ผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐	ระดับพฤติกรรม				
		เป็น ประจำ	บ่อยๆ	บางครั้ง	หนักร ครั้ง	ไม่เคย เลย
6	นักเรียนเผยแพร่คำสั่งประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นมา เผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ					
7	นักเรียนเผยแพร่คำสั่งประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไปเผยแพร่บน อินเทอร์เน็ต					
8	นักเรียนเผยแพร่คำสั่งประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นไป เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต					
	การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ (7)					
9	นักเรียนเผยแพร่ข้อมูลด้านการเงิน เช่น หมายเลขบัตรเครดิตของผู้อื่น มาซื้อสินค้า หรือบริการทางอินเทอร์เน็ต					
10	นักเรียนเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นในอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต					
11	นักเรียนเผยแพร่ภาพถ่าย หรือคลิปวิดีโอในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของบุคคลอื่นหรือคนรู้จักออกมาเผยแพร่ ทำให้บุคคลนั้นเสียหาย					
	การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ (8)					
12	นักเรียนเผยแพร่ระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลชื่อหรือรหัสผ่านของผู้ใช้คนอื่น					
	การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ (9) (12)					
13	นักเรียนเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวของคนรู้จัก ไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงบางส่วนแล้วนำไปเผยแพร่บน อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการกลั่นแกล้ง หรือเพื่อความสนุก					
14	นักเรียนเผยแพร่ข้อความหรือข้อมูลส่วนตัวผู้อื่นในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความเสียหาย					
15	นักเรียนเผยแพร่เข้าไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลหรือเว็บไซต์ของผู้อื่น					
16	นักเรียนเผยแพร่ข้อมูลความลับของคนอื่น ไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต					
	การกระทำเพื่อการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ (10) (12)					
17	นักเรียนเผยแพร่ส่งข้อมูลที่มี spam หรือ ไวรัส ให้กับผู้อื่น โดยเจตนา					
18	นักเรียนเผยแพร่ส่งไฟล์หรือข้อมูลเข้าไปกำจัดผู้อื่นออกจากระบบ หรือห้องสนทนา					
19	นักเรียนเผยแพร่ส่งไวรัส ไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์อื่นที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต					
20	นักเรียนเผยแพร่ส่งข้อมูลเพื่อรบกวนการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น					
	ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข					
21	นักเรียนเผยแพร่ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แบบถูกใจไปยังผู้อื่น โดยที่ผู้รับไม่ได้รับของทำให้ได้รับ ความเดือดร้อน					
	การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้ป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด (13)					
22	นักเรียนเผยแพร่วิธีการจากระบบที่ทราบ ไปจำหน่ายหรือเพื่อการค้า (HACKER TOOL)					
	การกระทำต่อความมั่นคง (14)					
23	นักเรียนเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวที่เป็นเท็จทำให้เกิดความตระหนก ตกใจ ตัวอย่าง เช่น หลอกว่ามี การวางระเบิดหรือไฟไหม้ เป็นต้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐	ระดับพฤติกรรม				
		เป็น ประจำ	บ่อยๆ	บางครั้ง	หนๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
24	นักเรียนเคยใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ ข้อความใส่ร้าย ข้อความเท็จ หรือในทางที่หมิ่นประมาทผู้อื่นทางเว็บไซต์					
25	นักเรียนเคยเข้าห้องสนทนาที่จัดไว้สำหรับเรื่องการให้บริการทางเพศแล้วส่งต่อข้อมูลหรือชักชวนให้กับคนรู้จัก					
26	นักเรียนเคยใช้อินเทอร์เน็ตเข้าดูเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการพนันแล้วส่งต่อข้อมูลหรือชักชวนให้กับคนรู้จัก					
การเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม (14) (16)						
27	นักเรียนเคยใช้ชื่อจริง หรือนามแฝงของผู้อื่นโดยมีเจตนาให้เกิดความเข้าใจผิด					
28	นักเรียนเคยใช้ชื่อที่อยู่หรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้องในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ผู้อื่นเสียหายเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว					
29	นักเรียนเคยนำข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลของตนเอง ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ถูกดำเนิน หรือถูกกล่าวหา เกือบชั่ง					
30	นักเรียนเคยนำภาพถ่ายของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลตนเองซึ่งทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย					
การตกแต่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล (16)						
31	นักเรียนเคยโพสต์หรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจารทางเว็บไซต์หรือที่ผู้อื่นเข้าไปดูได้					
32	นักเรียนเคยส่งภาพลามก อนาจารของคาราหรือบุคคลมีชื่อเสียงทางอีเมลล์ต่อให้เพื่อน (forward mail)					
33	นักเรียนเคยส่งต่อคลิปวิดีโอที่เป็นลักษณะลามกอนาจารให้คนรู้จักผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมลล์					
34	นักเรียนเคยติดต่อภาพและนำไปเผยแพร่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมลล์ ทำให้ผู้อื่นเสียหาย และเสียชื่อเสียง					

นักเรียนเคยกระทำหรือพบเห็นเพื่อนในระดับชั้นเดียวกัน มีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดและเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในลักษณะอื่นๆ หรือไม่ หากมี เป็นพฤติกรรมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลจากแบบสอบถามเพื่อประกอบการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการวิจัยเท่านั้น คำตอบของนักเรียนจะไม่มีมีการนำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำเสนอเป็นภาพรวมทั้งหมด จะไม่มีผลเสียต่อนักเรียนและสถานศึกษา แต่ประการใดจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน นักเรียนเป็นผู้หนึ่งที่จะช่วยให้การ วิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้

1. แบบสอบถามพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ดังนี้
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
โดยแบบสอบถามมีลักษณะเลือกตอบ
  - ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี
โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
2. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้สมบูรณ์ เพราะถ้าตอบไม่สมบูรณ์จะทำให้แบบสอบถามนั้นไม่สามารถนำมาใช้ในการประมวลผล และมีผลกระทบต่อข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากนักเรียนด้วยดี ขอขอบคุนมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของนักเรียนมากที่สุด

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. รายได้ต่อวัน

- น้อยกว่า 30 บาท 31-50 บาท 51-70 บาท
 71-90 บาท มากกว่า 91 บาท ขึ้นไป

3. ผลการเรียนของนักเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา

- ต่ำกว่า 1.50 1.51-2.00 2.01-2.50
 2.51-3.00 3.01-3.50 มากกว่า 3.51

4. อาชีพผู้ปกครองของนักเรียน

- เจ้าของกิจการ ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน
 เกษตรกรรม รับจ้างทั่วไป อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องคะแนนให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยตอบเพียงความคิดเห็นเดียว ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นมากที่สุด	
บ่อย ๆ	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นสม่ำเสมอ
บางครั้ง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้นเป็นครั้งคราว
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	มีพฤติกรรมหรือกระทำสิ่งนั้น นาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ไม่เคยมีพฤติกรรมหรือไม่เคยกระทำสิ่งนั้น

ข้อที่	พฤติกรรมกรกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐	ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บม ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ เคย เลย
การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ (5)						
1	นักเรียนเคยใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	6	6	33	52	212
2	นักเรียนเคยเปิดจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต	2	2	11	34	260
3	นักเรียนเคยใช้อินเทอร์เน็ตจากคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของผู้อื่น โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์	3	6	25	34	241
4	นักเรียนเคยใช้รหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย (LAN) โดยที่ตนเองไม่มีสิทธิ์	1	2	19	22	265
การเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะโดยไม่ชอบ (6)						
5	นักเรียนเคยนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต มาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ	3	15	26	265	309

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐	ระดับพฤติกรรม				
		เป็น ประจำ	บ่อยๆ	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ เคย เลย
6	นักเรียนเคนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นมาเผยแพร่ให้คนรู้จักทราบ	2	3	11	22	271
7	นักเรียนเคนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต	1	2	7	14	285
8	นักเรียนเคนำรหัสประจำตัว รหัสผ่านของผู้อื่นในการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น ไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต	1	1	6	16	285
การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ (7)						
9	นักเรียนเคนำข้อมูลด้านการเงิน เช่น หมายเลขบัตรเครดิตของผู้อื่น มาซื้อสินค้าหรือบริการทางอินเทอร์เน็ต	1	1	1	10	296
10	นักเรียนเคนำข้อมูลแอดไลน์ หรือเปิดดูข้อมูลผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้รับอนุญาต	0	3	14	35	257
11	นักเรียนเคนำภาพ หรือคลิปวิดีโอในคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของบุคคลอื่นหรือคนรู้จักออกมาเผยแพร่ ทำให้บุคคลนั้นเสียหาย	2	1	6	24	276
การคัดรับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ (8)						
12	นักเรียนเคนำระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลชื่อหรือรหัสผ่านของผู้ใช้อื่น	1	2	8	26	272
การทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ชอบ (9) (12)						
13	นักเรียนเคนำข้อมูลส่วนตัวของคนรู้จักไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงบางส่วนแล้วนำไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นการกลั่นแกล้ง หรือเพื่อความสนุก	2	1	5	35	266
14	นักเรียนเคนำข้อความหรือข้อมูลส่วนตัวผู้อื่นในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดความเสียหาย	1	1	12	23	272
15	นักเรียนเคนำเข้าไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อมูลหรือเว็บไซต์ของผู้อื่น	1	3	4	28	273
16	นักเรียนเคนำข้อมูลความลับของคนอื่นไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต			8	19	282
การกระทำเพื่อเป็นการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ (10) (12)						
17	นักเรียนเคนำส่งข้อมูลที่ spam หรือ ไวรัส ให้กับผู้อื่นโดยเจตนา	0	3	9	22	275
18	นักเรียนเคนำส่งไฟล์หรือข้อมูลเข้าไปกำจัดผู้อื่นออกจากระบบ หรือห้องสนทนา	3	1	10	16	279
19	นักเรียนเคนำส่งไวรัสไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์อื่นที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	0	2	11	21	275
20	นักเรียนเคนำส่งข้อมูลเพื่อรบกวนการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น	0	4	7	11	287
ด้านการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์รบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของคนอื่นโดยปกติสุข						
21	นักเรียนเคนำส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แบบลูกโซ่ไปยังผู้อื่น โดยที่ผู้รับไม่ได้ร้องขอทำให้ได้รับความเดือดร้อน	2	1	9	26	271
การจำหน่ายชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด (13)						
22	นักเรียนเคนำวิธีการจากระบบที่ทราบไปจำหน่ายหรือเพื่อการค้า (HACKER TOOL)	0	0	2	13	294
การกระทำต่อความมั่นคง (14)						
23	นักเรียนเคนำโพสต์ข้อมูลหรือข่าวที่เป็นเท็จทำให้เกิดความตระหนก ตกใจ ตัวอย่าง เช่น หลอกว่ามีการวางระเบิดหรือไฟไหม้ เป็นต้น	0	0	11	31	267

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	พฤติกรรมการกระทำความคิดพระราชาบัญญัติว่าด้วยการกระทำความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐	ระดับพฤติกรรม				
		เป็น ประจำ	บ่อยๆ	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
24	นักเรียนเคยใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ ข้อความใส่ร้าย ข้อความเท็จ หรือในทางที่หมิ่นประมาทผู้อื่นทางเว็บบอร์ด	5	4	23	43	234
25	นักเรียนเคยเข้าห้องสนทนาที่จัดไว้สำหรับเรื่องการให้บริการทางเพศแล้วส่งต่อข้อมูลหรือชักชวนให้กับคนรู้จัก	2	1	2	13	291
26	นักเรียนเคยใช้อินเทอร์เน็ตเข้าดูเว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการพนันแล้วส่งต่อข้อมูลหรือชักชวนให้กับคนรู้จัก	2	1	4	15	287
การเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม (14) (16)						
27	นักเรียนเคยใช้ชื่อจริง หรือนามแฝงของผู้อื่นโดยมีเจตนาให้เกิดความเข้าใจผิด	2	1	8	38	260
28	นักเรียนเคยใช้ชื่อที่อยู่หรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้องในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ผู้อื่นเสียหายเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว	0	5	14	21	269
29	นักเรียนเคยนำข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลของตนเอง ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ถูกดำเนิน หรือถูกกล่าวหา เกลียดชัง	0	3	12	31	263
30	นักเรียนเคยนำภาพถ่ายของผู้อื่นมากรอกข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแทนข้อมูลตนเองซึ่งทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย	3	6	10	20	270
การดักแด้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เป็นภาพของบุคคล (16)						
31	นักเรียนเคยโพสต์หรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจารทางเว็บไซต์หรือที่ผู้อื่นเข้าไปดูได้	1	4	11	19	274
32	นักเรียนเคยส่งภาพลามก อนาจารของคราหรือบุคคลมีชื่อเสียงทางอีเมลล์ต่อให้เพื่อน (forward mail)	1	6	7	20	275
33	นักเรียนเคยส่งต่อคลิปวิดีโอที่เป็นลักษณะในทางลามกอนาจารให้คนรู้จักผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมลล์	0	6	7	21	275
34	นักเรียนเคยดักต่อภาพและนำไปเผยแพร่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมลล์ ทำให้ผู้อื่นเสียหายและเสียชื่อเสียง	0	2	1	7	299

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายวชิระ แก้วภักดี	ผู้พิพากษา ศาลแพ่งกรุงเทพใต้
2. อาจารย์สุวุฒิ ตุ่มทอง	ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ
3. อาจารย์แสงอุทัย มอโท	อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๒๗ ก

หน้า ๔
ราชกิจจานุเบกษา

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมาย ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.
๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ระบบคอมพิวเตอร์” หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของ
คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทาง
ปฏิบัติงานให้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดย อัตโนมัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ด้วย

“ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลาชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะต้องเสียค่าบริการหรือไม่ก็ตาม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้น มิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะดำเนินมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบ ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดักจับไว้ ซึ่ง

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคล ทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ชัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐

(๑) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ไม่ว่าจะความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นในทันทีหรือในภายหลัง และไม่ว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๒) เป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือการบริการสาธารณะ หรือเป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อ ประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตาม (๒) เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๓ ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา
- (๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้
- (๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑)(๒) (๓) หรือ (๔)

มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริต ผู้กระทำไม่มีความผิด ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือ บุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักรและ

(๑) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร

หมวด ๒

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด และหาตัวผู้กระทำความผิด

- (๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้

(๒) เรียกข้อมูลจรรยาบรรณทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจรรยาบรรณทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจรรยาบรรณทางคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูล คอมพิวเตอร์ข้อมูลจรรยาบรรณทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

(๗) ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

(๘) ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ

(๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่าง หนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ต้องใช้อำนาจ ลักษณะของการกระทำความผิด รายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้ ประกอบคำร้องด้วยในการพิจารณาคำร้องให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็ว เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ก่อนดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนานบันทึกเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้ อำนาจ ตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนานบันทึกนั้นให้แก่เจ้าของหรือ

ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ

(๘) ส่งสำเนานบันทึกรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลแห่งการดำเนินการให้ศาลที่มี เขตอำนาจภายในสี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สืบแปลข่าวโงมนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ เพื่อเป็นหลักฐานการทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๘ (๔) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการของเจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูล คอมพิวเตอร์นั้นเกินความจำเป็น การยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๘ (๘) นอกจากจะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึดหรืออายัดมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐานแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งยึดหรืออายัดไว้เกินสามสิบวันมิได้ ในกรณีจำเป็นที่ต้องยึดหรืออายัดไว้ยาวนานกว่านั้น ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอขยายเวลายึดหรืออายัดได้ แต่ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันได้อีกไม่เกินหกสิบ วัน เมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดหรืออายัดหรือครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรือถอนการอายัดโดยพลัน หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดตามวรรคห้าให้ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นกรณีสืบเนื่องกันหลายครั้ง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่กำหนดไว้ในภาคสอง ลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้อง พร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีคำสั่งระงับการทำให้แพร่ หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา หนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีคำสั่งห้าม จำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นระงับการใช้ ทำลายหรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มิไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้ ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตาม วรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมขัดข้อง หรือปฏิบัติงาน ไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทั้งนี้ เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าว ข้างต้น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ให้แก่บุคคลใดความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาลพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ และเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อ้างและรับฟังเป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยานได้ แต่ต้องเป็นชนิดที่มีได้เกิดขึ้นจากการจงใจมีคำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง หรือ โดยมิชอบประการอื่น

มาตรา ๒๖ ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบ วันนับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราวก็ได้ ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ สามารถระบุตัวผู้ให้บริการ นับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน นับตั้งแต่การให้บริการสิ้นสุดลง ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาทและปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าพัน บาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๘ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจรับคำร้องทุกข์หรือรับคำกล่าวโทษ และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ ควบคุม คั่น การทำสำนวนสอบสวนและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาที่เป็นอำนาจของพนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ประสานงานกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรัฐมนตรีมีอำนาจ ร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับ บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจการ และการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่น ในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควรกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่มา http://www.etcommission.go.th/documents/laws/20070618_CC_Final.pdf

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๐๑๑ 12552

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบตำรอง ของ นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย รหัสประจำตัว 47065514
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ฉันทนา	วิริยเวชกุล	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.พรรณี	ลิกิจวัฒน์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.พีระวุฒิ	สุวรรณจันทร์	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ฉันทนา	วิริยเวชกุล	กรรมการ
รศ.ดร.พรรณี	ลิกิจวัฒน์	กรรมการ
ผศ.ไพฑูริย์	พิมพ์ดี	กรรมการ
ดร.เจี๊ยม	แก้วยศ	กรรมการ (กรรมการภายนอก)

3. คณะกรรมการสอบตำรอง

รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตร โรจน์	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
รศ.วิสุทธิ์	สุนทรกนกพงศ์	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตประจำ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. 2552

(รองศาสตราจารย์ พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวិทยาศาสตร์ ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2552 ให้ดำเนินการดังนี้

นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย รหัสประจำตัว 47065514 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “พฤติกรรมกรรมการทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี (Appropriate Behaviors in Computer Crime Act B.E. 2550 (2007) of Secondary School Student Level 2 in the Municipality Schools Under the Jurisdiction of the Nonthaburi)” โดยมี รศ.ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.พรณี ธิกิจวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. 2552

(รองศาสตราจารย์ ธีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1046

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ เมษายน 2552

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์สุวิมล คุ้มทอง/นายวชิระ แก้วกักดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี” โดยมี รศ.ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.พรณิสิทกิจวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสเสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

บันทึกข้อความ

สวนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / 1046

วันที่ 9 เมษายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์แสงอุทัย มอโท

ด้วย นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี” โดยมี รศ.ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจและประเมินของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งนี้ได้แบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระเสกข์ ตริเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 1103

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๔๔ เมษายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมการกระทำความผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี” โดยมี รศ.ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2552 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญ เสกข์ ศรีเมธสุนทร)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียน

1. โรงเรียนนครนนทวิทยา ๒ วัดทินกรนิมิต
2. โรงเรียนนครนนทวิทยา ๓ วัดนครอินทร์
3. โรงเรียนนครนนทวิทยา ๔ วัดบางแพรกเหนือ
4. โรงเรียนนครนนทวิทยา ๕ ทานสัมฤทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางปิยฉัตร เกษตรรัตนชัย
วัน เดือน ปีเกิด	22 ตุลาคม 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	54/21 ซอยทองคำอนุสรณ์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนนครนนท์วิทยา๑ วัดท้ายเมือง
ตำแหน่ง	ครู อดับ คศ.1
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2544 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2551 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้